سليم طلايي خاوري Pluvialis fulva

Pacific Golden Plover

تركى: شرقى قزل ياغيش جولوتى، كردى: رەو رەوەى ئاسيايى

Morphological characteristics: 23-26 cm length and 60-67 cm wingspan. Highly similar to Eurasian Golden Plover *P. apricaria* but smaller and more slender with finer head and neck, longer legs (especially tibial part), and narrower wings. Sexes similar with marked seasonal variation. Breeding adult with brown cap, nape, upperparts, and upper wing-coverts, marked with large black and white spots. Chin, throat, breast, and belly black with broad white stripe between upper- and underparts extending from face to upper flanks. In flight, brown-grey under tail-coverts clearly in contrast with black belly. Outside breeding season, upperparts grey-brown with a black spot on ear-coverts and buff underparts with small spots and patches. Juvenile greatly resembles Golden Plover, with buff breast and golden brown upperparts with black spots.

Biological characteristics: Prefers tidal flats, shores of lakes, rivers, wetlands, pastures, and short grassland. Gregarious, mostly seen in flocks of 20-50 birds, sometimes in association with other waders. The flock takes off simultaneously and flies in synchrony. Flight regular and fast, at low height with sudden changes of direction. Very cautious and hard to approach. Feeds on insects, small mollusks, crustaceans, worms, and occasionally berries and seeds. Like other plovers, hunts by eye-sight rather than by probing with bill, alternates long runs with sudden stops and pecking.

Distribution and abundance: Probably a scarce but regular winter visitor to coastal zone of Persian Gulf and Baluchestan; some records of wintering in south Caspian region. A few birds recorded on migration in southern Baluchestan region.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۲۳ تا ۲۶ سانتی متر و گستردگی بالها ۶۰ تا ۶۷ سانتی متر است. شبیه «سلیم طلایی» ولی کوچکتر و ظریفتر و به نسبت دارای سر، گردن و پاهای بلندتر و بالهای باریکتر است. برندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری تاریک سر، پس گردن و روتنهٔ قهوه ای طلایی و خالها و لکههای سیاه و سفید درشتی در روتنه به تارک سر، پس گردن و روتنهٔ قهوه ای طلایی و خالها و لکههای سیاه است و نوار پهن سفید رنگی در حد فاصل روتنه و زیرتنه دارد که از صورت شروع می شود و در پهلوها تا نزدیک دم امتداد می یابد. در پرواز پوشپرهای خاکستری قهوه ای زیر بالها (این پوشپرها در سلیم طلایی، سفید رنگ است) در تضاد آشکاری با سیاهی شکم است نمایان می شود. در خارج از این دوره، روتنه به رنگ خاکستری قهوه ای با لکه سیاهی در گوشپرها و زیرتنه نخودی با خالها و لکههای کوچک دیده می شود. پرنگ نابالغ به واسطهٔ سینهٔ نخودی و روتنهٔ قهوه ای طلایی همراه با لکههای سیاه، شباهت زیادی به نابالغ «سلیم طلایی» دارد.

ویژگیهای زیستی: سواحل بین جزرومدی مسطح، گلی و ماسهای همچنین صخرههای مرجانی را ترجیح می دهد و در زمان مهاجرت در ساحل دریاچهها، رودخانهها و مردابها و نیز مراتع و علفزارهای کوتاه دیده می شود. پرنده ای اجتماعی است و اغلب در دستههای ۲۰ تا ۵۰ تایی و یا مخلوط با دیگر کنار آبچرها دیده می شود. به صورت گروهی و به یکباره از زمین به پرواز درمی آید، پروازی هماهنگ، به صورت متراکم، با سرعت زیاد و در ارتفاع کم دارد که با تغییر مسیرهای ناگهانی و تند همراه است. بسیار محتاط است و به سختی می توان به آنها نزدیک شد. مانند دیگر سلیمها، با دویدن، توقفهای پی در پی و سپس نوک زدن در میان گلولای، شن و ماسه به جستجوی حشرات، نرمتنان کوچک، سخت پوستان، کرمها و گاهی ستهها و دانههای گیاهان آبزی می پردازد.

پراکنش و فراوانی: احتمالاً به صورت کمیاب ولی منظم، زمستان گذران سواحل خلیج فارس و سواحل استان سیستان و بلوچستان است. گزارشهایی نیز از زمستان گذرانی این پرنده در نواحی جنوبی دریای خزر وجود دارد. همچنین به صورت مهاجر عبوری در جنوب بلوچستان در در شده است.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

TE

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۲۶ تا ۲۹ سانتی متر و گستردگی بالها ۶۷ تا ۷۶ سانتی متر است. سلیمی به نسبت درشت جثه است و شباهت زیادی به «سلیم طلایی خاوری» دارد. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری تارک سر، پس سر و روتنه قهوه ای طلایی دارد. چانه، گلو، سینه و شکم سیاه است و نوار پهن سفید رنگی در حد فاصل روتنه و زیر تنه دارد که از صورت شروع و در پهلوها تا نزدیک دم امتداد می یابد. در پرواز شاهپرهای سیاه در تضاد با پوشپرهای قهوه ای طلایی روی بالها است. همچنین سفیدی پوشپرهای زیر بالها در تضاد آشکاری با سیاهی شکم، به چشم می آید. در خارج از دورهٔ جوجه آوری سیاهی چانه، گلو، سینه و شکم ناپدید و به رنگ قهوه ای نخودی با رگهرگهٔ تیره دیده می شود. پرندهٔ نابالغ شبیه پرندهٔ بالغ در خارج از دورهٔ جوجه آوری است ولی روتنهٔ آن تیره تر و پاها نیز سبز مایل به خاکستری است.

ویژگیهای زیستی: علفزارهای کوتاه، کشتزارها، نواحی سیلابی، مردابهای شور و گاهی سواحل گلی مسطح را به عنوان زیستگاه برمیگزیند. پرندهای اجتماعی است و در گلههای مخلوط همراه با سایر سلیمها و آبچلیکها دیده میشود. پروازی سریع با بالزدنهای منظم دارد. هنگام آشفته شدن به همراه دیگر کنارآبچرها به سرعت متفرق میشود و پس از طی مسافت به نسبت طولانی دوباره فرود میآید. اغلب غذا را از سطح زمین و یا در عمق یک تا دو سانتی متری خاک جستجو می کند و از بی مهرهها به ویژه سوسکها و کرمهای خاکی و نیز گاهی از مواد گیاهی مانند ستهها، دانهها و علوفه تغذیه می کند. در این هنگام معمولاً فواصل کوتاهی را می دود و برای گرفتن طعمه به طور ناگهانی توقف می کند.

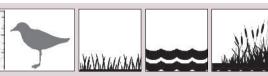
پُواکنش و فراوانی: در نواحی جنوبی دریای خزر به ویژه در استان مازندران زمستان گذرانی می کند. همچنین گزارشهای بسیار اندکی از مشاهدهٔ این پرنده در جنوب البرز شامل تالاب قلعه نو در نزدیکی تهران، دریاچهٔ مهارلو در استان فارس، سواحل بندرعباس، هرمزگان و نزدیک خلیج گواتر در جنوب شرقی استان سیستان و بلوچستان وجود دارد.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

سليم طلايي (سليم طلايي اروپايي) Pluvialis apricaria

Eurasian Golden Plover (European Golden Plover)

تركى: غربى قزل ياغيش جولوتى، كردى: رەو رەوەى زيرە

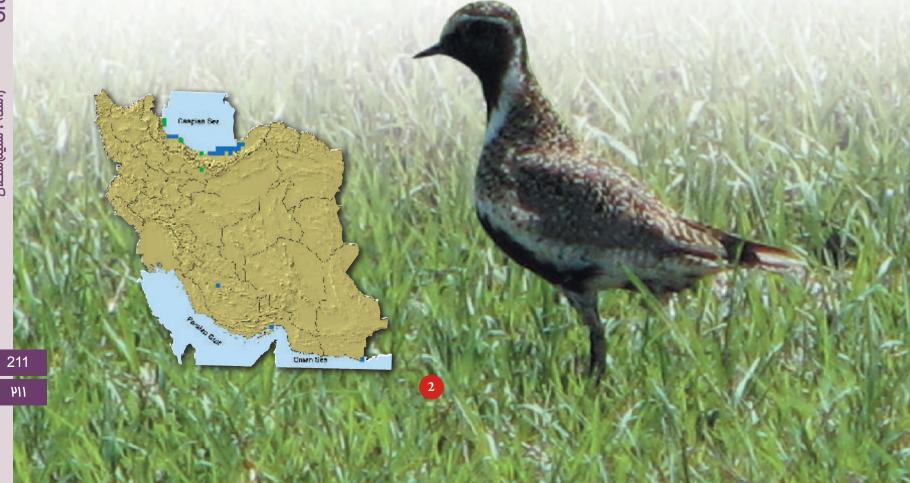

Morphological characteristics: 26-29 cm length and 67-76 cm wingspan. A rather large plover greatly similar to Pacific Golden Plover *P. fulva*. Sexes similar with marked seasonal variation. Breeding adult with brown cap, nape, and upperparts; underparts from cheeks and chin to belly black, with white stripe between upperparts and underparts which extends from face to flanks and under tail-coverts. In flight, black flight-feathers contrast with golden brown upper wing-coverts and white under wing-coverts contrast sharply with black belly. Non-breeding as breeding on upperparts, but with chin, throat, breast, and belly buff-brown with dark streaks. Juvenile similar to non-breeding adult but with darker upperparts and grey-green legs.

Biological characteristics: Prefers short grasslands, farmlands, floodplains, brackish marshes, and sometimes flat muddy coasts. Gregarious, often seen in flocks along with other plovers and sandpipers. Flight fast with regular wingbeats. When flushed with other waders, birds quickly separate and execute longer circuits before resettling. Feeds on invertebrates especially insects, worms, and sometimes plant material such as berries, seeds, and grass. Food often taken from surface, or by probing1-2 cm deep in soil. When foraging, runs short distances, stopping repeatedly to capture prey.

Distribution and abundance: A fairly common winter visitor to the south Caspian region, most numerous in Mazandaran. Also few records in southern Alborz, Ghalenow marshes near Tehran, Lake Maharlu in Fars, Bandar Abbas coast, Hormozgan, and near Gowatr (southeast Baluchestan).

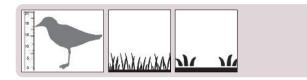
Conservation Status: This bird is not listed in the global or national protected species.

سلیم کوهی Charadrius (Eudromias) morinellus

Eurasian Dotterel

تركى: داغ ياغيش جولوتى، كردى: رەو رەوەى كيۆى

Morphological characteristics: 20-22 cm length and 57-64 cm wing-span. A medium-sized plover. Sexes greatly similar (female slightly larger) with some seasonal variation. Breeding adult has black cap and eye-stripe with bold white supercilium in between (V-shaped at nape), white cheek and throat, and grey upperparts streaked rufous. White band across breast, bordered black above and below, separates grey of foreneck from chestnut of belly, latter grading to black at rear and in sharp contrast with white under tail-coverts. Bill black, leg yellowish. In winter, upperparts darker grey, scale-looking due to rufous featherfringes, white supercilium turning rufous at nape, cap streaked buff, breast grey with buff wash, and white breast-band indistinct. Juvenile as adult in winter but cap, mantle, and scapulars black with contrasting buff feather-fringes and more densely spotted throat, breast, and flanks.

Biological characteristics: Prefers stony uplands, semi-deserts, shrubby steppes, and fringes of cultivations. Gregarious, occurring in small flocks and occasionally in larger groups. On migration, found in parties along with Greater Sand Plover C. leschenaultii. Flight powerful and fast with quick wing-beats. Feeds mainly on insects, spiders, and occasionally on mollusks, earthworms, and plant

Distribution and abundance: A fairly common winter visitor to plains of Khuzestan; also a scarce passage migrant in the south Caspian region (especially Miankaleh Peninsula) and Urumiyeh Lake.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۰ تا ۲۲ سانتیمتر و گستردگی بالها ۵۷ تا ۶۴ سانتیمتر است. سلیمی متوسطجثه است. نر و ماده تا حد زیادی همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری جلو پیشانی خاکستری رگهرگه، تارک سر تیره، نوار ابرویی سفید (که در پس سر به شکل «۷» به هم متصل میشوند) و چانهٔ سفید دارد. روتنه نیز خاکستری با رگهرگهٔ بلوطی دیده میشود. نوار سینهای سفید، گردن خاکستری (در ماده پر رنگتر از نر) را از سینه و شکم بلوطی متمایز می کند. بخش مرکزی شکم سیاه و در تضاد اَشکاری با سفیدی پوشپرهای زیر دم است. منقار سیاه و پاهای زرد رنگ دارد. در پوشش زمستانه روتنه خاکستری تیره است که به واسطهٔ حاشیه خرمایی نخودی پرها، الگویی فلس دار پیدا می کند و نوار ابرویی سفیدش در پس سر به رنگ خرمایی می گراید. همچنین تیرگی تارک سر و نوار سفید سینهای کمرنگتر و شکم سفید دیده می شود. پرندهٔ نابالغ شبیه بالغها در پوشش زمستانه است ولی تارک سر و روتنه تیرهتر و حاشیه پرهای روتنه نخودی مایل به کرم دیده می شود. و خالهای تیرهٔ بیشتری در گلو، سینه و پهلوها دارد.

ویژگیهای زیستی: مناطق باز نیمهبیابانی، استپهای بوتهای و حاشیهٔ کشتزارها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پرندهای آرام و اجتماعی است و اغلب در دستههای کوچک، گاهی در دستههای بزرگتر و معمولاً در زمان مهاجرت در دستههای مخلوط همراه «سلیم شنی» دیده

Charadrius asiaticus

Caspian Plover

ترکی: خزر یاغیش جولوتی، کردی: رهو رهوهی سینگ سپی

سليم سينه بلوطي

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۸ تا ۲۰ سانتی متر و گستردگی بالها ۵۵ تا ۶۱ سانتی متر است. نر است. نر ساست. سلیمی کوچک تا متوسط جثه با گردن و پاهای دراز و قامتی به نسبت راست است. نر و ماده متفاوت و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ در دورهٔ جوجهآوری با تارک سر و روتنهٔ قهوهای خاکستری، پیشانی، نوار ابرویی و گلوی سفید و خط چشمی قهوهای قابل تشخیص است. جلوی گردن و بخش بالایی سینه بلوطی است و در حاشیهٔ پایینی آن نوار سیاه رنگی دیده می شود. شاهپرهای پرواز تیره و نوار بالی سفید و کوتاهی در قاعدهٔ شاهپرهای اولیه دارد. منقار سیاه و پاها زیتونی خاکستری است. پرندهٔ مادهٔ بالغ در طی همین دوره، طوق سینهای خاکستری مایل به قهوهای دارد و اثری از نوار سیاه در حاشیهٔ پایینی آن دیده نمی شود. در پوشش زمستانه در هر دو جنس طوق سینهای کمرنگتر و فقط خالهای قهوهای کمرنگی به جای آن نمایان است. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها در پوشش زمستانه است ولی جلوی پیشانی و سینه نخودی تر و روتنه به واسطهٔ حاشیهٔ رنگ پریده پرها، فلس دار به نظر می رسد.

ویژگیهای زیستی: استپهای خشک و مناطق نیمهبیابانی با پوشش گیاهی پراکنده، حاشیهٔ دریاچههای شور و لبشور و شورهزارها را به عنوان زیستگاه برمیگزیند. پرندهای اجتماعی است و اغلب در حال پرواز در دستههای متراکم دیده میشود. رفتاری شبیه به «سلیم شنی کوچک» دارد. پروازش سریع همراه با بالزدنهای منظم است و در زمان پرواز پاهای کشیدهاش از حد دم تجاوز می کند. بیشتر از حشرات و لارو آنها تغذیه می کند. جوجهآوری از اواسط فرودین و با تشکیل قلمرو آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش گودی کم عمقی پوشیده شده با بقیای گیاهی است که آن را روی زمین، در مناطق باز یا پنهان در میان پوشش گیاهی میسازد. معمولاً سه تخم بیضی، صاف، نخودی مایل به زرد با ته رنگ سبز زیتونی به همراه خالها و لکههای سیاه و خاکستری رنگ پریده و به ابعاد ۲۷ × ۳۸ میلیمتر می گذارد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند. اطلاعات بیشتری در خصوص دورهٔ پرورش جوجهها در دست نیست.

Morphological characteristics: 18-20 cm length and 55-61 cm wing-span. A small to medium-sized plover with long neck and legs and relatively upright stature. Sexes dissimilar with some seasonal variation. Male breeding adult with grey-brown cap and upperparts, white forehead, supercilium, and throat and distinct brown eye-stripe. Foreneck and upper chest chestnut with a black band on lower edge. Also with dark flight-feathers, short white wing-bars at base of primaries, black bill, and olive-grey legs. Female breeding adult with brownish grey breast-band but no black bar on lower edge. Winter plumage in both sexes with paler breast-band and pale brown spots instead. Juvenile resembles adult in winter plumage but with darker buff forehead and breast and scaly-looking upperparts and upper wing-coverts due to pale feather-fringes.

Biological characteristics: Prefers dry steppe and semi-desert with scattered plant cover, also fringes of brackish and salty lakes and saltpans. Gregarious, often seen in dense flocks in flight. Behaviour similar to Lesser Sand Plover *C. mongolus*. Flight rapid with regular wing-beats. Outstretched legs exceed tail in flight. Mostly feeds on insects and larvae. Breeding starts early April. Monogamous and territorial. Nest a shallow scrape on ground lined with plant debris, situated in open area or in shade of some vegetation. Usual clutch 3 oval eggs, yellowish buff in colour, tinged with olive-green, with black and pale grey spots and patches, 38×27 mm in size. Chicks precocial and nidifugous. No data available on fledging period.

Distribution and abundance: A regular passage migrant in small numbers from late March to early May and from mid-August to mid-September in plains and along shore of south Caspian region, central and western Iran. According to Zarudny, undoubtedly breeds' in Harir Rud basin of northeast Khorasan.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

سليم طوقى Charadrius hiaticula

Common Ringed Plover

ترکی: یاغیش جولوتی، **کردی:** رەو رەوەی گەردن بەخالی گەورە، **سیستانی:** امَدَک

Morphological characteristics: 18-20 cm length and 48-57 cm wingspan. A small agile bird similar to Kentish Plover C. alexandrinus in black and white patterns of head and neck. Sexes similar with little seasonal variation. Adult bird with brownish grey cap and upperparts, black mask on face, broad black breast-band, and a white patch on forehead. Neckband and underparts white. Black-tipped flight-feathers and white wing-bar easily noticeable in flight. Also with orange-yellow legs and orange bill with black tip. Outside breeding season, black facial mask and breast-band fringed white and less sharply defined and bill darkened. Juvenile resembles adult in winter plumage, but brown upperparts look scaly due to pale feather-fringes, black of facial mask and breast-band replaced by dark brown and breast-band interrupted in middle.

Biological characteristics: Prefers seashores, sandy or muddy shores of rivers and lakes, open wetlands, and occasionally short-grass meadows. An active and gregarious wader associating in flocks of 50 birds or more outside breeding season. Flight rapid at low height along with strong deep wing flapping, soaring, and sometimes change in direction or altitude. Like other plovers, feeds by quick or slow running alternated by sudden stops and bending of head to catch prey. Usually feeds on invertebrates such as insects, worms, crustaceans, and small mollusks.

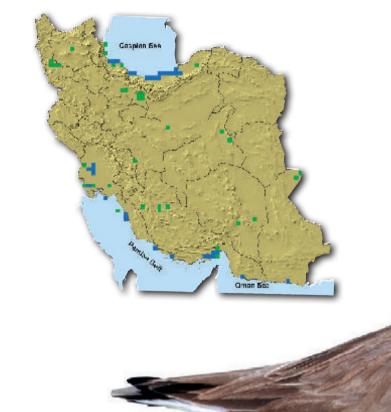
Distribution and abundance: A fairly common winter visitor and passage migrant in the south Caspian region and the entire south coast from Khuzestan to the Pakistan border. Also recorded in small numbers in all major inland wetlands of Iran, mainly in migration seasons but sometimes also in winter.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۸ تا ۲۰ سانتیمتر و گستردگی بالها ۴۸ تا ۵۷ سانتیمتر است. سلیمی کوچکجثه و پر تحرک است که به واسطهٔ طرح سیاه و سفید سر و گردن شباهت زیادی به «سلیم کوچک» دارد. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری تارک سر و روتنه خاکستری مایل به قهوه ای است. نقاب سیاهی روی صورت و طوق سینهای پهنی به همین رنگ دارد. لکهٔ جلو پیشانی، طوق گلویی و سایر بخشهای زیرتنه سفید دیده می شود. انتهای شاهپرهای اولیه و ثانویه سیاه است و نوار بالی سفیدی روی بالها دارد که در پرواز به خوبی نمایان است. پاهای نارنجی و منقاری به همین رنگ با نوک سیاه دارد. در خارج از دورهٔ جوجهاوری، رنگ سیاه نقاب صورت و نوار سینه به رنگ قهوهای خاکی و رنگ منقار به تیرگی می گراید. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها در پروبال زمستانه است ولی روتنه قهوهای و به واسطهٔ حاشیهٔ رنگپریدهٔ پرها، فلسدار به نظر میرسد. طوق سینهای نیز به رنگ قهوهای مایل به سیاه و ناقص دیده می شود و نقاب سیاه صورت را ندارد.

ویژگیهای زیستی: سواحل دریا، مصبها و یا زیستگاههای مشابه آن در حاشیهٔ رودخانهها، دریاچهها، تالابها و گاهی مناطق مجاور علفزارها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پرندهای پر جنبوجوش و اجتماعی است و در خارج از دورهٔ جوجهآوری اغلب در دستههای ۵۰ تایی یا بیشتر دیده می شود. پروازی سریع و در ارتفاع کم با بال زدن، بال بازروی و گاهی تغییر ارتفاع دارد. راه رفتن و تغذیه مانند دیگر سلیمها، ترکیبی از دویدنهای سریع و آهسته همراه با توقفهای ناگهانی و کوتاه و خم کردن سر و گردن برای برداشتن طعمه است. معمولاً در طی دورهٔ جوجهآوری از بیمهرهها و خارج از این دوره بیشتر از کرمها، سختپوستان و نرمتنان دریایی تغذیه م*ی ک*ند. پراکنش و فراوانی: در نواحی جنوبی دریای خزر و در تمامی طول سواحل جنوب از استان خوزستان تا مرز پاکستان به صورت زمستان گذران و مهاجر عبوری دیده می شود. همچنین حضور این گونه در زمان مهاجرت به تعداد کم در اغلب تالابهای کشور به ثبت رسیده است. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

215

410

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۱۴ تا ۱۵ سانتی متر و گستردگی بالها ۴۲ تا ۴۸ سانتی متر است. سلیمی کوچک جثه و باریک اندام است و شباهت زیادی به «سلیم طوقی» دارد ولی به واسطهٔ جثه کوچکتر، فقدان نوار بالی سفید، منقار کاملاً تیره، حلقهٔ چشمی زرد و پاهای صورتی مایل به خاکستری از آن تشخیص داده می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری تارک سر و روتنه خاکستری مایل به قهوهای است، نقاب سیاه ناقصی روی صورت و طوق سینهای به نسبت پهنی به همین رنگ دارد. لکهٔ جلو پیشانی، طوق گلویی و سایر بخشهای زیرتنه سفید دیده می شود. در خارج از دورهٔ جوجه آوری سیاهی نقاب صورت و نوار سینه به رنگ قهوهای خاکی می گراید و جلو پیشانی و نوار ابرویی نخودی رنگ می شود. پرندهٔ نابالغ شبیه بالغها در پروبال زمستانه است ولی به واسطهٔ روتنهٔ قهوهای و حاشیهٔ رنگ پریدهٔ پرها، فلس دار به خاط می دسد.

ویژ گیهای زیستی: سواحل رودخانهها و آبهای شیرین کمعمق، راکد و یا با جریانی آرام، مصبهای لبشور، پیکرههای آبی ساحلی، مناطق شنی و ماسهای و حاشیهٔ گلی تالابها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از مناطق کوهستانی، جنگلی، مزارع و مراتع دوری می کند. چندان اجتماعی نیست و اغلب به تنهایی یا در دستههای کوچک دیده می شود. پروازی سریع دارد و هنگام بلند شدن از سطح زمین سراسیمه بال می زند. در اوایل دوران جوجه آوری پر سروصدا است ولی بعد از آن به شدت مخفی کار می شود. برای تغذیه معمولاً سطوح مرطوب و همچنین آبهای کمعمق را جستجو می کند. بیشتر از حشرات همچنین عنکبوتها و دیگر بی مهرههای کوچک تغذیه می کند. جوجه آوری از اوایل فروردین آغاز می شود. تک همسر است و آشیانه اش گودی کوچکی بر سطح زمین، بدون پوشش و یا با اندکی مواد گیاهی، سنگریزه و خار و خاشاک است که آن را در زمینهای فاقد پوشش و یا میان علفها بنا می کند. معمولاً چهار و به ندرت سه تا پنج تخم گلابی شکل کوتاه تا بیضی، صاف، میان علفها بنا می کند. معمولاً چهار و به ندرت سه تا پنج تخم گلابی شکل کوتاه تا بیضی، صاف، به ابعاد ۲۲،۲۸ × ۲۹۸۸ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۲ تا ۲۶ روز طول می کشد. جوجهها در بدو به ابعاد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند. پرورش جوجهها ۲۵ تا ۲۷ روز به طول می کشد. جوجهها ۲۵ تا ۲۷ روز به طول می انجامد. معمولاً در سته تخم در هر دورهٔ جوجه آوری می گذارد.

سلیم طوقی کوچک Charadrius dubius

Little Ringed Plover

تركى: كيچيك ياغيش جولوتى، كردى رەو رەوەى گەردن بەخالى بچووك

Morphological characteristics: 14-15 cm length and 42-48 cm wingspan. A small, short-necked, and short-billed wader, similar to Common Ringed Plover *C. hiaticula* but distinguished by smaller size, slender wholly dark bill, yellow eye-ring, greyish pink legs, and lack of white wing-bar. Sexes similar with little seasonal variation. Adult breeding bird with brownish grey cap and upperparts, white forehead bordered at rear by black bar and below by broad black eye-stripe and ear-coverts, white ring round neck, and white underparts interrupted by black breast-band. Outside breeding season, black of head and breast changes into dark brown and yellow eye-ring less swollen and inconspicuous. Juvenile resembles adult non-breeding, but brown upperparts look scaly due to pale feather margins.

Biological characteristics: Prefers open flat ground at border of freshwater, favouring sandy and gravelly banks and islets of rivers and lakes, temporary pools, flooded gravel pits, in winter also along brackish estuaries and lagoons or on saline inland lakes. Not gregarious, mostly seen singly or in small flocks. Flight rapid with fast wing-beats. Excitable and noisy during early breeding season but secretive thereafter. Feeds mostly on insects, spiders, and other small invertebrates by searching shore and shallow water. Breeding starts late March. Monogamous. Nest a small scrape on ground, unlined or with lining of some plant material, pebbles, and foliage. Usual clutch 4, rarely 3-5, short pear-shaped to oval eggs with grey, brownish buff surface mottled with tiny spots and brown streaks or occasionally with brown, purple, or black streaks, 29.8 × 22.1 mm in size. Eggs hatch after 24-26 days. Chicks precocial and nidifugous. Fledging period 25-27 days. Breeding habitat often only temporarily suitable, and may produce second clutch far away when young of first clutch independent.

Distribution and abundance: A common and widespread summer visitor, breeding in all major wetland areas, rivers, and temporal streams and pools throughout the country. A few birds recorded in winter in some wetlands in Khuzestan, Gilan, and Persian Gulf coasts.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

Charadrius leschenaultii سلیم شنی بزرگ

Greater Sand Plover

تركى: گالين ديمديک ياغش جولوتى، كردى: رەو رەوەى گەردن خيزى گەورە

Morphological characteristics: 22-25 cm length and 53-60 cm wingspan. A medium-sized plover, greatly similar to Lesser Sand Plover C. mongolus but distinguished by larger body, relatively larger head, and longer legs and bill (bill length almost 1.5 times greater than loral distance). Sexes dissimilar, male with some seasonal variation. Male breeding adult with sandy brown cap and upperparts, white patch on forehead, black eye-stripe, and dark rufous breast-band which extends to flanks and upperparts. Also has white throat and underparts, dark flight-feathers, and white wing-bar easily noticeable in flight. Breeding female like male but black face-marks wholly or partly brown. Nonbreeding adult loses black patterns of face and rufous patterns of plumage, resembling adult female. Juvenile resembles adult female also, but has bufftinged head and scaly-looking upperparts and upper wing-coverts due to pale feather-fringes.

Biological characteristics: Prefers sandy or muddy fringes of saline or brackish lakes, muddy estuaries, shores, saltpans, sandy coasts, coral reefs, and muddy and dried sludgy steppes. Behaviour similar to Lesser Sand Plover. Gregarious, usually in large flocks along with other waders. Feeds mainly on insects, especially beetles. Breeding starts early March to early April along water bodies, sometimes on islands. Monogamous. Nest a shallow scrape on ground hidden among short surrounding vegetation. Usual clutch 2-3 oval eggs, yellowish pale buff in colour, spotted blackish brown to brown and pale grey, 38.6 × 27.7 mm in size. Eggs hatch after 24 days. Chicks precocial and nidifugous. No data available on fledging period.

Distribution and abundance: A very scarce and perhaps irregular breeding bird near Lake Urumiyeh (Azarbaijan), north-eastern Khorasan and Bushehr (Mond and Helleh areas). A common winter visitor to the entire south coast from Khuzestan to the Pakistan border and occasionally central Fars. Also a scarce passage migrant elsewhere in the south Caspian region especially Miankaleh and rarely in western Iran.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۲ تا ۲۵ سانتیمتر و گستردگی بالها ۵۳ تا ۶۰ سانتیمتر است. سلیمی متوسطجثه با شباهت زیاد به ِ «سلیم شنی کوچک» است که به واسطهٔ جثه بزرگتر، پاها و منقار بلندتر (طول منقار تقریباً یک و نیم برابر فاصلهٔ قاعدهٔ منقار تا چشمها) و لکهٔ سفید جلو پیشانی از آن متمایز می شود. نر و ماده متفاوت و فقط پرندهٔ نر دارای تغییرات فصلی است. پرندهٔ نر در دورهٔ جوجه آوری تارک سر و روتنهٔ قهوه ای شنی، لکهٔ سفیدی در جلوی پیشانی، لکهٔ چشمی سیاه و نوار سینهای بلوطی پر رنگی دارد که این رنگ تا حدودی در روتنه و پهلوها نیز دیده می شود. گلو و مابقی زیرتنه سفید است. شاهپرهای پرواز تیره و نوار بالی سفیدی روی بالها دارد که در پرواز به خوبی نمایان است. در خارج از این دوره، پرندهٔ نر الگوی سیاه صورت و رنگ بلوطی بدن خود را از دست میدهد و شبیه ماده میشود. پرنده نابالغ شبیه پرنده ماده است ولی سر نخودی رنگ است و روتنه به واسطهٔ حاشیهٔ رنگپریدهٔ پرها، فلسدار

ویژگیهای زیستی: حاشیهٔ ماسهای یا گلی دریاچههای شور و لبشور، مصبهای گلی، پیکرههای آبی ساحلی، شورهزارها، سواحل ماسهای، صخرههای مرجانی و استپهایی با سطوح گلی و لجنی خشک را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. رفتارش شبیه «سلیم شنی کوچک» است. پرندهای اجتماعی است و معمولاً در دستههای بزرگ همراه با سایر کناراَبچرها دیده میشود. به طور عمده از حشرات به ویژه از سوسکها تغذیه می کند. جوجه آوری از اواسط اسفند تا اواسط فروردین در حاشیهٔ پیکرههای آبی و گاهی در جزایر درون دریاچهها آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش گودی کمعمقی روی زمین در خاکهای نرم یا ماسهای است که آن را با اندکی مواد گیاهی اطراف و خار و خاشاک می پوشاند. معمولاً سه و گاهی دو تخم بیضی، صاف، زرد مایل به نخودی کمرنگ، با خالهای قهوهای مایل به سیاه تا قهوهای و خاکستری رنگ پریده و به ابعاد 74.7×74.7 میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها بیش از 74 روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند.

پراکنش و فراوانی: جوجهاَوری این پرنده به صورت نادر و نامنظم در اطراف دریاچهٔ ارومیه، بوشهر (مناطق مند و حله) و شمال شرقی خراسان به ثبت رسیده است. در سواحل جنوبی کشور از استان خوزستان تا مرز پاکستان، گاهی در استان فارس

216

414

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۹ تا ۲۱ سانتیمتر و گستردگی بالها ۴۵ تا ۵۸ سانتیمتر است. سلیمی کوچکجثه با شباهت بسیار به «سلیم شنی بزرگ» است ولی به واسطهٔ جثهٔ کوچکتر و منقار کوچکتر از آن متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ طی دورهٔ جوجه آوری روتنه قهوه ای خاکستری یکدست است. نقاب سیاهی روی صورت و نوار سینهای پهن بلوطی رنگی دارد. شاهپرهای بالها تیره هستند و نوار بالی سفیدی روی آنها دارد که در پروازِ به خوبی نمایان است. گلو و سایر بخشهای زیرتنه سفید به نظر مىرسد. طول منقار تقريباً به اندازهٔ فاصلهٔ قاعدهٔ منقار تا چشمها است. پرندهٔ بالغ در پوشش زمستانه، نقاب سیاه روی صورت و طوق بلوطی روی سینه را ندارد. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها در پوشش زمستانه است ولی سینهٔ نخودی دارد و روتنه به واسطهٔ حاشیه رنگپریدهٔ پرها، فلسدار

ویژ گیهای زیستی: مصبهای گلی، پیکرههای آبی ساحلی، شورهزارها، سواحل ماسهای و سنگی و صخرههای مرجانی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پروازی سریع دارد و در هنگام برخاستن به سرعت بالمیزند. همچنین هنگام فرود اندکی روی زمین میدود. در دستههای کوچک و به صورت مخلوط با سایر کنار آبچرها به تغذیه از بیمهرهها به ویژه حشرات، سخت پوستان، کرمها و

پراکنش و فراوانی: در طول سواحل خلیج فارس و بلوچستان زمستان گذرانی می کند و یا به صورت مهاجر عبوری دیده می شود. فقط یک گزارش از مشاهدهٔ این پرنده در میانکاله وجود دارد. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

سليم شني كوچك Charadrius mongolus **Lesser Sand Plover (Mongolian Plover)**

تركى: مغول ياغيش جولوتى، كردى: رەو رەوەى گەردن خيزى بچووك

Morphological characteristics: 19-21 cm length and 45-58 cm wingspan. A small plover highly similar to Greater Sand Plover C. leschenaultii but distinguished by smaller body and shorter bill. Sexes similar with marked seasonal variation. Breeding male characterized by grey-brown upperparts, black forehead continuing in broad black stripe over lore and ear-coverts, broad rufous breast-band extending to neck and upper ear-coverts, dark flightfeathers and a white wing-bar easily noticeable in flight. Throat and rest of underparts white. Bill as long as distance from base of bill to rear of eye. In nonbreeding plumage, black facial mask and rufous breast-band absent. Juvenile like non-breeding but shows fine buff scaly feather-fringes on upperparts and upper wing-coverts.

Biological characteristics: Prefers coastal mudflats, muddy estuaries, shingle and coral banks, and open sandy, silty, or stony shores of saline, brackish, or freshwater lakes and pools. Flight rapid, with fast wing-beats on take-off. At landing, runs short distance before halting. Occurs in small or large flocks, sometimes mixed with other waders. Feeds on invertebrates especially insects, crustaceans, worms, and mollusks.

Distribution and abundance: A fairly common winter visitor and passage migrant along the coasts of southern Iran, from Khuzestan east to the Pakistan border. Only one record during migration from southeast Caspian region (at Miankaleh Peninsula).

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

راسته : سليم شكلان

سليم كوچک Charadrius alexandrinus

Kentish Plover (Snowy Plover)

تركى: دنيز ياغش جولوتى، كردى: شيللاقهى بچووك

Morphological characteristics: 15-17 cm length and 42-45 cm wing-span. A small plover, highly similar to Common Ringed Plover C. hiaticula and Little Ringed Plover C. dubius in winter plumage, but distinguished by smaller body, shorter and thinner black bill, and black legs. Sexes dissimilar with some seasonal variation. Male breeding adult distinguished by white forehead and supercilium, black bar across forecrown, rufous cap, black stripe through eye, and white ring round neck; upperparts, upperwing, and tail brown-grey; underparts white with short black bar at breast-side. In flight, shows conspicuous white wing-bar on bases of flight-feathers and extensively white outer tail-feathers. Non-breeding male as well as female in all plumages differ by brown instead of black-and-rufous cap, while also black of stripe through eye and of bars at breast-side is replaced by brown. Juvenile scarcely different from non-breeding adult, but has a scaly look due to narrow buff feather-fringes; also, breast patch less noticeable.

Biological characteristics: Prefers flat and open sandy or silty shores of sea coasts or along saline or brackish lakes and estuaries, provided with banks of pebbles or shells and patches of scanty low vegetation. Usually in pairs or small family groups in breeding season, but congregating in flocks of 20-30 birds in rest of year. Even more agile than Little Ringed Plover, running more rapidly over longer distances and with faster wing-beats in flight. Feeds on insects, crustaceans, worms, and small mollusks. Breeding starts late March, some pairs occasionally associating into loose colonies. Monogamous. Nest a shallow scrape on ground without lining or with lining of a little plant material, among pebbles, shells, or scanty low vegetation. Usual clutch 3, rarely 2-4, oval to pear-shaped eggs, with grey, buff, or sandy surface tinged olive-brown or reddish with irregular lines or mottled with tiny black and pale grey spots, 33.1×23.5 mm in size. Eggs hatch after 24 days. Chicks precocial and nidifugous. Fledging period 27-31 days, independent thereafter. Usually produces a second clutch, coupling with a different male, when young of first are independent.

Distribution and abundance: A common resident along the south Caspian coast, on the south coast from Khuzestan to the Pakistan border, and at brackish to saline wetlands in Khuzestan, central Fars and Sistan-Baluchestan. A common summer visitor to brackish and saline wetlands in Azarbaijan (especially around Lake Urumiyeh), and an irregular breeding bird at seasonal brackish and saline wetlands on the central plateau. Widespread on migration and in winter at wetlands in south Caspian region, Khuzestan, Bushehr, Fars, Sistan-Baluchestan, and along entire south coast.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۵ تا ۱۷ سانتیمتر و گستردگی بالها ۴۲ تا ۴۵ سانتیمتر ار سلیمی کوچکجثه است که در پروبال زمستانه تا حد زیادی به «سلیم طوقی» و «سلیم طوقی کوچک» شباهت دارد ولی به واسطهٔ اندازهٔ کوچکتر و منقار باریکتر و کوچکتر از آنها مت می شود. نر و ماده متفاوت و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ در دورهٔ جوجه آوری با روتنهٔ خاکستری قهوهای مشخص است. لکهٔ جلوی پیشانی، نوار ابرویی و طوق گردنی سفید و پس سر خرمایی دیده میشود. همچنین لکهٔ سیاهی در جلوی تارک سر، پشت چشمها و دو طرف سینه به شکل نیم طوقی ناقص دارد. نوار سفیدی روی بالها در پرواز به خوبی نمایان است. منقار و پاها تیره و زیرتنه سفید است. پرندهٔ مادهٔ بالغ فاقد لکههای سیاه در سر و صورت و لکهٔ خرمایی در پس سر است و شبیه به پرندهٔ نر در خارج از دورهٔ جوجهآوری به نظر می رسد. پرندهٔ نابالغ شبیه بالغها در پوشش زمستانه است ولی روتنه به واسطهٔ حاشیهٔ رنگ پریدهٔ پرها، فلس دار به نظر رسیده و لکهٔ

ویژ گیهای زیستی: سواحل ماسهای و سیلتی گاهی دارای سنگریزه، حواشی پیکرههای آبی و دریاچههای شور و لبشور و نیز حاشیهٔ دریاچههای نمک را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. در خارج از دورهٔ جوجهآوری معمولاً به صورت گروهی در دستههای ۲۰ تا ۳۰ تایی و به ندرت بزرگتر از آن دیده میشوند. به سرعت راه میرود و پروازی شبیه به «سلیم طوقی کوچک» دارد ولی نس به آن سریعتر بالمیزند و هنگام فرود آمدن سریعتر میدود. از حشرات، سخت پوستان، کرمها و نرمتنان تغذیه می کند. جوجه آوری به صورت منزوی و یا کلنی از اوایل فروردین آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش گودی کوچکی بر سطح زمین بدون پوشش و یا با پوشش اندکی از خار و خاشاک است. معمولاً سه و گاهی دو یا چهار تخم بیضی کوتاه تا گلابی شکل، صاف، به رنگ خاکستری، نخودی یا شنی و گاهی با ته رنگ زیتونی، قهوهای و یا مایل به قرمز به همراه خطوط نامنظم یا خالهای ریز سیاه و خاکستری رنگ پریده و به ابعاد ۲۳٫۵ × ۲۳٫۱ میلیمتر میگذارد. تفریخ تخمها ۲۴ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند. پرورش جوجهها ۲۷ تا ۳۱ روز به طول میانجامد و کمی پس از آن مستقل می شوند. احتمالاً دو دسته تخم در هر دورهٔ جوجه آوری می گذارد. پرندهٔ ماده ممکن است جوجهها را در هفت تا ۲۰ روزگی ترک نموده، با نر دیگری جفت شود و آشیانه جدیدی بسازد. پراکنش و فراوانی: مقیم سواحل جنوبی دریای خزر و سواحل جنوبی کشور از استان خوزستان تا مرز پاکستان و نیز تالابهای شور و لبشور استانهای خوزستان، فارس و سیستان و بلوچستان است. به علاوه به صورت معمول در برخی تالابهای استان آذربایجان به ویژه در سواحل دریاچهٔ ارومیه و به صورت نامنظم درتالابهای فصلی (موقتی) مناسب شور و لبشور فلات مرکزی جوجه آوری می کند. همچنین مهاجر عبوری و زمستان گذران برخی تالابهای نواحی جنوبی دریای خزر، استانهای خوزستان، بوشهر، هرمزگان، فارس، سیستان و بلوچستان و در تمامی طول سواحل جنوبی کشور است.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۳ تا ۱۶ سانتیمتر و گستردگی بالها ۳۵ تا ۳۸ سانتیمتر است. اند کی بزر گتر و پر جثه تر از «تلیلهٔ کوچک» به نظر می رسد ولی به واسطهٔ منقار کوتاهتر و ضخیمتر، پاهای کوتاهتر و بالهای درازتر از آن تفکیک میشود. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری صورت، گلو و بخش بالایی سینه بلوطی خرمایی است که در پروبال تازه روییده همراه با لکههای سفید دیده می شود. قاعدهٔ منقار سفید، تارک سر و روتنه تیره و از لکههای سیاه، بلوطی خرمایی، خاکستری و سفید پوشیده شده است. پوشپرهای روی بالها قهوهای خاکستری و حاشیهٔ پرهای آن نخودی کمرنگ دیده می شود. دو طرف دمگاه سفید و در مرکز نوار طولی سیاه رنگی دارد که تا انتهای دم امتداد می یابد. دم خاکستری و پرهای کناری آن در بخش درونی خود سفیدتر به نظر میرسند. دو طرف سینه و بخش جلویی پهلوها لکههای تیرهٔ مشخصی دارد و مابقی زیرتنه و زیر بالها سفید است. پاها و منقار نیز سیاه هستند. در خارج از این دوره نسبت به «تلیلهٔ کوچک» تارک سر رگهرگهٔ تیرهٔ بیشتری دارد، صورت تیرهتر به نظر میرسد و نوار چشمی قهوهای خاکستری مشخصی در زیر نوار ابرویی به چشم میآید. روتنه خاکستری روشن است و به واسطهٔ لکههای تیرهٔ کمتر در مرکز پرهای آن، نسبت به «تلیله کوچک» یکنواختتر به نظر میرسد. رنگ بدن پرندهٔ نابالغ متغیر است، در پروبال تازه روییده روتنه قهوهای تر و مات تر از نابالغ «تلیلهٔ کوچک» است و الگوی فلس مانند کمتری دارد. پرهای شانه قهوهای مایل به سیاه، حاشیهٔ آنها بلوطی روشن و نوک آنها سفیداست و در دو طرف بخش بالایی روتنه رگهرگهٔ نامشخص مایل به سفید دارد. گونهها رگهرگهٔ ظریف خاکستری دارد که تا پس گردن امتداد می یابد. در اغلب نابالغها سایهٔ خرمایی رنگی روی سینه و در برخی دیگر سایهٔ خاکستری نخودی همراه با رگهرگهٔ مشخص در دو طرف آن دیده میشود. زیرتنه و زیر بالها نیز سفید است.

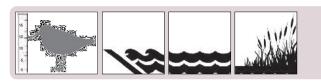
ویژگیهای زیستی: سواحل دریاها، خلیجها، خورها و مصبهای دارای پناه و همچنین حاشیهٔ پیکرههای آبی دائمی و موقت نزدیک به سواحل دریاها را ترجیح میدهد و برای تغذیهٔ بیشتر در سواحل گلی یا شنی وسیع بین جزرومدی یا حاشیهٔ پیکرههای آبی که فقط دارای لایهٔ نازکی از

Calidris ruficollis

تليلهٔ گردن سرخ

Red-necked Stint

تركى: كيچيك قزل بوغاز قوم جولوتى، كردى: شيللاقهى گەردن سوور

Morphological characteristics: 13-16 cm length and 35-38 cm wing-span. Slightly larger and bulkier than Little Stint C. minuta, distinguished by shorter and thicker bill, shorter legs, and longer wings. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult shows rufous-chestnut face, throat, and upper breast, flecked with white when fresh. Base of bill white, crown and upperparts dark, dotted black, rufous-chestnut, grey, and white. Upper wing-coverts grey-brown with pale buff fringes. Side of rump white, with black stripe over the middle extending to the end of tail. Tail grey, outer feathers with whiter inner webs. Side of breast and fore-flanks show distinct dark patches, rest of underparts and underwing white. Legs and bill black. Outside breeding season, more densely streaked on crown than Little Stint, face darker, and with a grey-brown eyestripe below supercilium. Upperparts pale grey, more uniform than Little Stint due to less blotched dark areas on centre of feathers. Juvenile variable, in fresh plumage upperparts browner and duller than juvenile of Little Stint, with less scaly pattern. Scapulars black-brown, fringed pale chestnut and tipped white and sides of mantle with indistinct off-white streaks. Cheek and nape finely streaked grey. Most juveniles show rufous tone on breast, others with buff-grey tone and distinct streaking on the sides. Underparts and underwing also white.

Biological characteristics: Mostly prefers sheltered sea coast, bays, and estuaries, also fringe of permanent or seasonal water bodies close to the coast. Mostly observed feeding on intertidal and near-coastal wetlands. Gregarious, found in small to large flocks outside breeding season. Flight light and fast, with quick take-off, usually flying low above ground. Omnivorous, feeds mostly with other waders on insects, small vertebrates, mollusks, gastropods, crustaceans,

Distribution and abundance: A vagrant to Iran. Koelz collected two males and two females on 18-25 July 1941 in Borujerd (Lorestan). Recently, an adult reported from Bandar abbas coasts (Hormozgan).

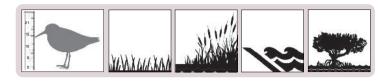
Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

Calidris alba

Sanderling

ترکی: اَغ گوم جولوتی، **کردی:** شیللاقهی سپ<u>ہ</u>

تليلة سفيد

Morphological characteristics: 20-21 cm length and 40-45 cm wingspan. A rather small bulky calidrid with lighter plumage than other sandpipers. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult with chestnut upperparts, head, and breast, marked with dark lines and spots. In flight shows conspicuous white wing-stripes, broader than any other calidrid. Further characterized by white underparts, grey tail, white sides of rump, broad black stripe over middle of rump extending to end of tail, and dark legs and bill. Non-breeding adult without chestnut colour and paler than other sandpipers, showing light grey upperparts and wholly white face and underparts. Juvenile with whitish buff head and breast with dark streaks and underparts spotted

Biological characteristics: Prefers sandy shores, fringes of estuaries, and muddy and slushy fringes of water bodies. Gregarious and highly active. Often runs along sandy coasts following waves. Forages for invertebrates by searching in shallow water layer behind retracting waves. Also searches for insects and other small invertebrates on dry sandy beaches, carried to shore through waves, by running and short quick stops. Feeds on plant material if animal food not available.

Distribution and abundance: A passage migrant in spring and autumn and a common winter visitor along the sandy shores of south Caspian Sea, Persian Gulf, and Sistan-Baluchestan. Rarely found on wetlands inland, recorded in Fars, Sistan-Baluchestan, and Tehran region.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۰ تا ۲۱ سانتی متر و گستردگی بالها ۴۰ تا ۴۵ سانتی متر است. تلیلهای به نسبت کوچکجثه، و خپله با بدن روشنتر از سایر تلیلهها است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری سر، سینه و روتنهٔ بلوطی همراه با خط و خالهای تیره دارد. در پرواز نوارهای بالی سفید و پهنی دارد که در مقایسه با دیگر تلیلهها مشخصتر است. دم خاکستری، طرفین دمگاه سفید و در مرکز آن نوار طولی سیاه رنگی دیده می شود که تا انتهای دم امتداد دارد. زیرتنه یکدست سفید و منقار و پاها تیره هستند. در خارج از این دوره پرندهٔ بالغ رنگ بلوطی بدن را از دست میدهد، روتنه خاکستری روشن و صورت و زیرتنه به طور کامل سفید می شود. در پرندهٔ نابالغ سر و سینه نخودی مایل به سفید همراه با رگهرگهٔ تیره است و روتنه با خالهای سفید و سیاه پوشیده شده است.

ویژگیهای زیستی: سواحل ماسهای جزرومدی، همچنین مصبها و نواحی گلی و لجنی حاشیه پیکرههای آبی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پرندهای اجتماعی و بسیار فعال است. اغلب در حاشیهٔ سواحل ماسهای به دنبال امواج غلطان می دود. برای تغذیه اغلب با منقار خود به جستجوی بیمهرههای کوچک در اعماق چند سانتیمتری گل و لجن حاشیه میپردازد. همچنین با دویدنها و توقفهای سریع و کوتاه، به جستجوی حشرات و سایر بیمهرههای کوچک که توسط امواج به ساحل آورده شدهاند، میپردازد و در صورت عدم دسترسی به مواد جانوری

یراکنش و فراوانی: به صورت مهاجر عبوری بهاره و پاییزه در طول سواحل جنوبی دریای

221

Calidris minuta

تليلهٔ کوچک

Little Stint

تركى: قوم جولوتى، كردى: شيللاقەي بچووك

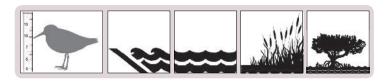

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۲ تا ۱۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۳۴ تا ۳۷ سانتی است. کوچکترین تلیلهٔ ایران با اندام ظریف و منقار کوتاه و مستقیم است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری سر، دو طرف گردن و روتنهٔ خرمایی همراه با خالهای تیره دارد. در پرواز، نوارهای بالی سفید و ناز کی روی بالها نمایان میشود. دم خاکستری، دو طرف دمگاه سفید و در مرکز نوار طولی سیاه رنگی دارد که تا انتهای دم امتداد می یابد. سینه خرمایی با رگهرگهٔ سیاه و زیرتنه سفید دیده می شود. پاها و منقار نیز تیره هستند. در خارج از این دوره، صورت سفیدتر و سر، دو طرف گردن و روتنه خاکستری به نظر میرسد. پرندهٔ نابالغ تا حدودی شبیه به بالغها در پوشش جوجه آوری ولی کمرنگتر و با دو نوار «۷» شکل

ویژگیهای زیستی: در سواحل دریاچههای شور، مصبها، دریاچههای نمکی و حاشیهٔ پیکرههای آبی دیده میشود و نسبت به سایر تلیلهها زیستگاههای دارای پناه بیشتر را ترجیح میدهد. در زمان مهاجرت نیز در آبگیرهای فصلی، ماندابهای ساحلی و حاشیههای گلی و لجنی نرم همچنین دریاچههای اَب شیرین بسر میبرد. پرندهای اجتماعی است و معمولاً در دستههای کوچک تا خیلی بزرگ دیده میشود. پروازی بسیار سبک و سریع دارد، به سرعت از روی زمین به پرواز درمی آید و در زمان خطر معمولاً در ارتفاع پایین پرواز می کند و اوج نمی گیرد. برای تغذیه اغلب در حاشیهٔ گلی و لجنی پیکرههای آبی اندکی توقف می کند و پس از یافتن طعمه که اغلب شامل بی مهرهها است، به سرعت چند متری را می دود و آن را صید می کند.

پراکنش و فراوانی: مهاجر عبوری بهاره و پاییزهٔ اغلب تالابهای کشور به ویژه حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه و نواحی جنوبی دریای خزر است. همچنین در طول سواحل جنوبی کشور و برخی تالابهای استانهای خوزستان، سیستان و بلوچستان و فارس زمستان گذرانی می کند. تعداد کمی از این پرنده نیز سراسر تابستان را در کشور باقی میمانند ولی جوجه آوری نمی کنند. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

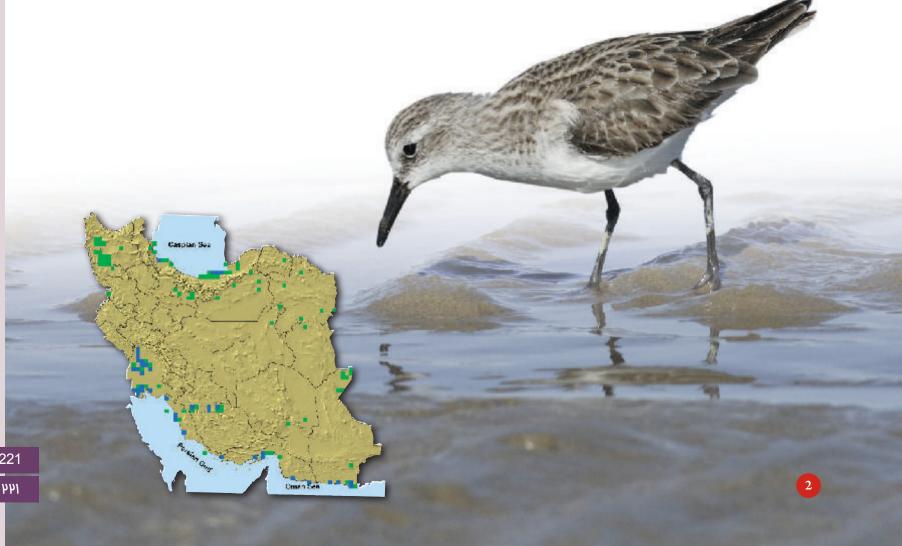

Morphological characteristics: 12-14 cm length and 34-37 cm wingspan. The smallest calidrid in Iran with small dainty body and short straight bill. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult with head and sides of neck mottled dark and rufous upperparts with black spots. In flight, narrow white stripes noticeable on wings. Also, shows grey tail-sides, white sides of rump with black stripe over the middle extending to the end of tail, breast rufous with black streaks, underparts white, and legs and bill dark. Nonbreeding adult with whiter face and grey head, side of neck, and upperparts. Juvenile resembles adult in breeding plumage, but paler; also, upperparts show two conspicuous V-shaped bands.

Biological characteristics: Prefers coasts of saline lakes, estuaries, and shores along freshwater in open habitats. During migration, also encountered in seasonal lakes, coastal swamps, and soft muddy banks of rivers and freshwater lakes. Gregarious, usually seen in small to very large flocks. Flight buoyant and fast. Takes off quickly and flies at low altitude when in danger, never soaring. When foraging, alternates intense pecking with long runs to next spot. Prey generally consists of invertebrates.

Distribution and abundance: Widespread during migration, in spring and autumn, on inland wetlands, with largest numbers recorder in Urumiyeh basin and along southern Caspian coast. Numerous in winter in southern coasts and wetlands in Khuzestan, Sistan-Baluchestan, and Fars. A few nonbreeders remain in Iran throughout summer.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

Calidris ferruginea

تليلة بلوطي

Curlew Sandpiper

ترکی: قرمزی قوم جولوتی، **کردی:** شیللاقهی شی رهنگ

Morphological characteristics: 18-19 cm length and 42-46 cm wingspan. A medium-sized Calidris-sandpiper easily distinguished by red breeding plumage. Sexes similar with marked seasonal variation. Breeding adult shows chestnut crown streaked dark, white base of bill and front of face, chestnut-red face, neck, and underparts, and white under wing-coverts. Upperparts show a mixture of black, chestnut, and grey spots. White rump and white wing-bar easily noticeable in flight. Central tail-feathers black, outer ones grey, and white under tail-coverts sparsely spotted chestnut. Non-breeding adult lacks chestnutred feathers; upperparts grey and underparts white, thus similar to non-breeding Dunlin C. alpina, but distinguished by paler head and neck with more distinct long white supercilium, longer neck and legs, narrower and more gradually decurved bill, and white rump, easily noticeable in flight. Juvenile resembles non-breeding adult but upperparts and upper wing-coverts brown with buffwhite feather-fringes, appearing scaly, and breast buff with streaked sides.

Biological characteristics: Prefers mudflats and shallow water of salt, brackish, or freshwater lakes, pools, and rivers. In winter, often concentrates along seashores, coastal wetlands, and large rivers. Mostly seen in small flocks. Flight fast and agile similar to that of Dunlin but flight-line more stable. Feeds on invertebrates by quietly walking on damp soil, probing into mud, but more $\,$ often feeds in upright position in belly-deep water, immersing its pointed bill downward from time-to-time.

Distribution and abundance: Generally scarce as passage migrant in spring, but quite common on autumn migration in Urumiyeh basin (Azarbaijan), the south Caspian region, Tehran area, Khuzestan, central Fars, and also along the entire south coast of Iran. Small numbers winter along the south coasts and in wetlands of central Fars.

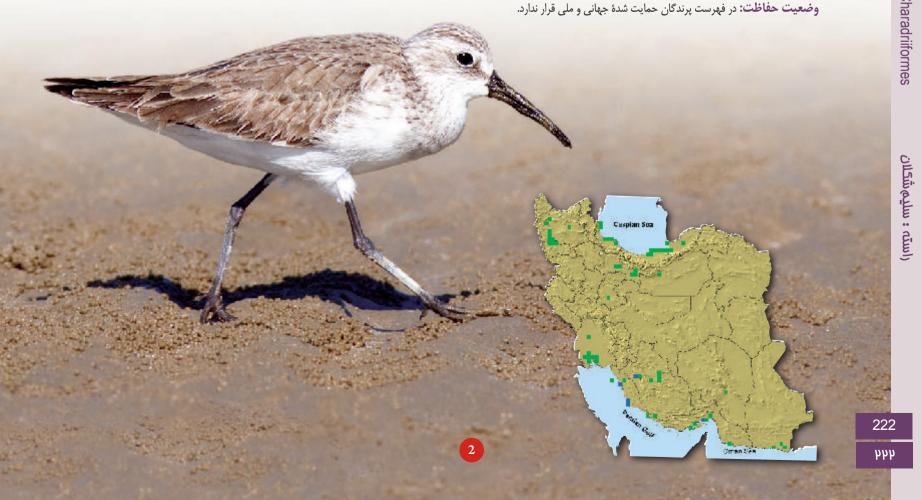
Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۸ تا ۱۹ سانتیمتر و گستردگی بالها ۴۲ تا ۴۶ سانتیمتر است. تلیلهای متوسطجثه که به واسطهٔ رنگ قرمز اَجری بدن در دورهٔ جوجهاَوری از سایر تلیلهها به آسانی قابل تشخیص است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری تارک سر راهراه تیره در زمینه بلوطی، قاعدهٔ منقار و جلوی صورت سفید و مابقی صورت، گردن، سینه و شکم قرمز آجری دارد. روتنه با خالهای فراوان به رنگهای سیاه، بلوطی و خاکستری دیده می شود. در پرواز، دمگاه سفید و نوار بالی سفید روی بالها به خوبی دیده می شود. پرهای مرکزی دم سیاه، پرهای کناری آن خاکستری و پوشپرهای زیر دم سفید همراه با لکههای بلوطی پراکنده دیده می شود. در زمستان فاقد رنگ بلوطی است، روتنه خاکستری و زیرتنه سفید به نظر می رسد. شباهت زیادی به «تلیلهٔ شکمسیاه» دارد ولی به واسطهٔ سفیدی بیشتر در سر و گردن، نوار ابرویی کشیده و روشن، همچنین گردن و پاهای بلندتر، منقار باریکتر و خمیدهتر و سفیدی دمگاه در هنگام پرواز از آن متمایز می شود. پرندهٔ نابالغ شبیه بالغها در پوشش زمستانه است ولی روتنهای قهوهای دودی دارد که به واسطهٔ حاشیهٔ سفید پرهای آن، ظاهری فلسدار نشان میدهد. همچنین سینه نخودی و دو طرف آن راهراه است.

ویژگیهای زیستی: نواحی گلی و ماسهای بین جزرومدی، تالابهای نمکی و پیکرههای آبی لبشور، دریاچهها و رودخانهها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و زمستانها اغلب در کرانهٔ دریاها، تالابهای ساحلی و رودهای بزرگ تجمع می کند. بیشتر در گروههای کوچک دیده میشود. پروازی سریع و چابک همانند «تلیلهٔ شکمسیاه» دارد ولی خط پروازش ثابتتر است. برای تغذیه اغلب با راه رفتن و یا دویدن در حواشی نواحی تالابی و اَبهای کمعمق در حالی که سر خود را رو به پایین نگاه داشته است، به صید بیمهرههای موجود در سطح یا عمق چند سانتی متری گل و لجن می پردازد. پراکنش و فراوانی: مهاجر عبوری به نسبت کمیاب بهاره و مهاجر عبوری بسیار معمول پاییزه حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه، نواحی جنوبی دریای خزر، اطراف تهران، همچنین استانهای خوزستان، فارس و نیز امتداد سواحل جنوبی کشور است. تعداد کمی هم در طول زمستان در امتداد سواحل جنوبی کشور و تالابهای استان فارس دیده میشوند.

Calidris alpina

تليلهٔ شكم سياه

Dunlin

تركى: قارا قارن قوم جولوتى، كردى: شيللاقهى بەرزگ رەش

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۶ تا ۲۰ سانتیمتر و گستردگی بالها ۳۸ تا ۴۳ سانتیمتر است. کنار آبچری کوچکجثه و به نسبت خپله، با گردن کوتاه و منقار سیاه رنگ که در انتها اندکی خمیده است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری تارک سر و روتنهٔ بلوطی همراه با رگهرگهٔ سیاه دارد. در پرواز نوارهای بالی سفید در تضاد با رنگ تیرهٔ شاهپرهای پرواز به خوبی نمایان است. دم خاکستری، دو طرف دمگاه سفید و در مرکز آن دارای نوار طولی سیاه رنگی است که تا انتهای دم امتداد دارد. گلو و سینه همراه با خطوط تیره دیده می شود، شکم لکهٔ بزرگی به رنگ سیاه دارد و مابقی زیرتنه سفید است. در خارج از این دوره، روتنه خاکستری مایل به قهوهای، زیرتنه به طور کامل سفید و خطوط ظریفی به رنگ خاکستری در سینه و پهلوها دیده می شود. در این هنگام شباهت زیادی به «تلیلهٔ بلوطی» دارد ولی نسبت به آن انحنای منقار کمتر، پاها کوتاهتر و سفیدی سر، گردن و سینه کمتر است. پرندهٔ نابالغ سر قهوهای مایل به نارنجی و روتنه قهوهای تیره همراه با نوارهای سفید و حاشیهٔ نخودی رنگی در پرها دارد. همچنین خالهای سیاه و درشتی در سینه و اطراف شکم دیده میشود.

ویژگیهای زیستی: سواحل جزرومدی با بستر گلی همچنین پیکرههای آبی لبشور، مصبها، شورهزارها، سواحل ماسهای، حاشیهٔ دریاچهها و دیگر پهنههای آبی شیرین را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. بسیار اجتماعی است و در دستههای بزرگ به تغذیه میپردازد. پروازی سریع و چابک دارد و آهستهتر از دیگر تلیلهها بالمیزند. برای تغذیه در حاشیهٔ پیکرههای آبی قدم میزند و مواد جانوری (بیشتر بیمهرههای کوچک) را از سطح آب صید می کند. همچنین با منقار خود در گل و لجن حاشیه به جستجوی طعمه می پردازد و به محض صید، آن را می بلعد.

پراکنش و فراوانی: به تعداد فراوان در اغلب تالابهای اصلی کشور به ویژه در نواحی جنوبی دریای خزر، سواحل جنوب، حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه، همچنین استانهای خوزستان، فارس و سیستان و بلوچستان زمستان گذرانی می کند. گاهی نیز در زمان مهاجرت بهاره و پاییزه در برخی تالابهای داخلی دیده میشود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

Morphological characteristics: 16-20 cm length and 38-43 cm wingspan. A small and rather bulky wader with short neck and black decurved bill. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult distinguished by black patch on belly, chestnut cap and upperparts with black spots and bars, and black streaking on throat and breast. White wing-bar on base of dark flight-feathers easily noticeable in flight. Remainder of underparts white, tail grey, and rump white with black central stripe reaching end of tail. Outside breeding season, upperparts brown-grey and underparts white with narrow grey streaks on breast and flanks. During this period, greatly similar to Curlew Sandpiper C. ferruginea, but with less curved bill, shorter legs, and less white on head, neck, and breast. Juvenile rather like adult breeding, showing mixed rufous and dark brown cap and upperparts and white stripes on scapulars; upper wing-coverts have buff fringes, breast streaked black, and belly with round black dots.

Biological characteristics: : Prefers tidal flats, sandy or muddy shores of estuaries and lagoons, fringes of brackish or freshwater lakes, pools, and rivers, and open marshland with short vegetation. Highly gregarious, moving and feeding in large groups. Flight fast and agile with slower wing-beats than other Calidrids. Feeds largely by rapid drilling of bill in soft mud in search for worms, crustaceans, and small mollusks, walking slowly following a zigzag line, but prey sometimes taken in shallow water or insects pecked from surface.

Distribution and abundance: A locally abundant winter visitor to all main wetlands throughout Iran, especially the south Caspian region and Persian Gulf coast; also common in Urumiyeh basin in Azarbaijan, as well as in Khuzestan, central Fars, and Sistan-Baluchestan. Occasionally recorded in other inland wetlands on passage in spring and autumn.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

Calidris temminckii

تليلهٔ دم سفيد Temminck's Stint

تركى: أغ قويروق قوم جولوتى، كردى: شيللاقهى كلك سپى

Morphological characteristics: 13-15 cm length and 34-37 cm wingspan. A small calidrid, greatly similar to Little Stint *C. minuta* in winter plumage but distinguished by wholly greyish brown upperparts, no white on face, white outer tail-feathers, and yellowish green legs. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult distinguished by brownish grey upperparts with black, rufous, and grey spots. Also with grey breast streaked brown and wholly white underparts. Light narrow wing-stripes, white rump and tail with broad black mid-stripe noticeable in flight. Non-breeding adult pale greyish brown with a clear contrast between grey breast and white underparts. Juvenile with brown to olive upperparts, looking scaly due to pale feather-tips.

Biological characteristics: Prefers inland waters such as freshwater wetlands, coasts of lakes, ponds with dense vegetation as well as mudflats of brackish estuaries, and sheltered inlets with muddy beds; avoids sandy and open coasts. Less gregarious than other calidrids; often seen singly or in small flocks. Flight action as Little Stint but wings and tail look longer. Less active in feeding than Little Stint, moving slower and often well-hidden among vegetation, feeding with more deliberate picking actions. Feeds on insects and their larvae, worms, crustaceans, and small mollusks.

Distribution and abundance: A common winter visitor to wetlands of Khuzestan and Fars, less common in Bushehr and Hormozgan; seen in autumn, sometimes spring, in wetlands all over Iran on migration, more numerous in the south Caspian region, Tehran area, and rarely on southern coasts.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۳ تا ۱۵ سانتیمتر و گستردگی بالها ۳۴ تا ۳۷ سانتیمتر است. تلیلهای کوچکجثه است که در پوشش زمستانه شباهت زیادی به «تلیله کوچک» دارد ولی به واسطهٔ روتنهٔ یکدست قهوهای مایل به خاکستری، فقدان سفیدی در صورت، سفیدی پرهای دم و رنگ سبز مایل به زرد پاها از آن متمایز میشود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری با روتنهٔ خاکستری مایل به قهوهای همراه با خالهای سیاه، خرمایی و خاکستری قابل شناسایی است. سینه خاکستری همراه با رگهرگه قهوهای و مابقی زیرتنه یکدست سفید است. در پرواز، نوارهای بالی نازک و روشن روی بالها و دم و دمگاه سفید همراه با نوار طولی سیاه در مرکز آنها به خوبی نمایان است. در خارج از این دوره روتنه قهوهای مایل به خاکستری رنگ پریده است و تضاد مشخصی بین رنگ خاکستری سینه و سفیدی زیرتنه دیده می شود. در پرندهٔ نابالغ روتنه قهوه ای مایل به زیتونی است که به واسطهٔ حاشیه رنگ پریدهٔ پرها، ظاهری فلسدار دارد.

ویژگیهای زیستی: گسترهٔ وسیعی از آبهای داخلی از جمله تالابهای آب شیرین، سواحل دریاچهها، آببندانها و آبگیرهای با پوشش گیاهی متراکم همچنین مصبهای بین جزرومدی و خورهای دارای پناه با بستر گلی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از سواحل ماسهای و باز دوری می کند. نسبت به سایر تلیلهها کمتر اجتماعی است و اغلب به تنهایی یا در دستههای کوچک دیده می شود. پروازی شبیه به «تلیلهٔ کوچک» دارد ولی بالها و دمش بلندتر به نظر می رسد. برای یافتن طعمه نسبت به «تلیلهٔ کوچک» کم جنبوجوشتر است و با طمأنینه بیشتری به صید می پردازد. در آبهای داخلی، اغلب از حشرات و لارو آنها و در نواحی ساحلی بیشتر از کرمها، سخت پوستان و نرمتنان کوچک تغذیه می کند.

پراکنش و فراوانی: به صورت معمول در تالابهای استانهای خوزستان و فارس و به تعداد اندک در برخی تالابهای استانهای بوشهر و هرمزگان زمستان گذرانی می کند. همچنین

225

Calidris canutus

تليلة خاكستري

Red Knot

تركى: بز قوم جولوت، كردى: شيللاقهى بور

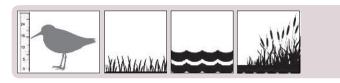

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۳ تا ۲۵ سانتیمتر و گستردگی بالها ۵۷ تا ۶۱ سانتیمتر است. اَبچلیکی بزرگجثه، به نسبت خپله و با پاهای تقریبا کوتاه است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری به واسطهٔ زیرتنه نارنجی مایل به خرمایی و خالهای سیاه و بلوطی روتنه قابل شناسایی است. منقار صاف و به نسبت کوتاه و ضخیم دارد. نوارهای بالی سفید و دمگاه خاکستری رنگپریده دارد که در پرواز به خوبی قابل مشاهده است. در خارج از این دوره، رنگ بلوطی بدن به خاکستری میگراید. شکم و زیر دم سفید و رگهرگهٔ تیره اندکی در صورت، روتنه، سینه و پهلوها نمایان میشود. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها در پوشش زمستانه است ولی زیرتنهٔ نخودی و روتنهٔ و پوشپرهای روی بالها قهوهای تر هستند و به واسطهٔ حاشیه سیاه و سفید پرهای روتنه، ظاهری فلسدار دارد.

ویژگیهای زیستی: سواحل بین جزرومدی و مصبها را به عنوان زیستگاه برمیگزیند و گاهی در شورهزارها و دریاچههای داخلی به سر میبرد. پرندهای ساکت است و هنگام استراحت دستههای بزرگی تشکیل میدهد. پروازی شبیه به دیگر تلیلهها دارد اما نسبت به آنها آرامتر بال می زند ولی هنگام پروازهای دسته جمعی مانورهای هوایی حیرتانگیزی را به اجرا درمی آورد. اغلب از بیمهرهها به ویژه نرمتنان تغذیه می کند.

پراکنش و فراوانی: فقط حضور چند فرد از این پرنده به صورت سرگردان از نواحی جنوبی دریای خزر، حوضهٔ سیستان و استان هرمزگان گزارش شده است.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

Morphological characteristics: 23-25 cm length and 57-61 cm wingspan. A rather large and bulky sandpiper with short legs. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult distinguished by rufous-orange underparts and spotted black-and-rufous upperparts. Bill usually straight, fairly short, and thick. Wing-stripes white and rump pale grey, easily noticeable in $\,$ flight. Outside breeding season, upperparts grey, belly and rump white; with some dark streaks on side of breast and flank as well as on face and upperparts. Juvenile resembles adult in winter plumage, but shows buff underparts and browner upperparts and upper wing-coverts which look scaly due to blackand-white feather-tips.

Biological characteristics: Prefers coastal flats and estuaries, sometimes shore of saline inland lakes. Feeds quietly by walking slowly but with vigorous pecking. Forms large flocks when roosting. Flight similar to other calidrids but with slower wing-beats. Flocks in flight perform astonishing aerial maneuvers. Often feeds on invertebrates, especially mollusks.

Distribution and abundance: A vagrant to Iran, with singles or small flocks recorded in the south Caspian region, Sistan basin, and Hormozgan. Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

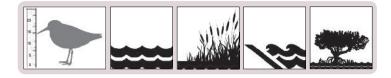

Calidris tenuirostris

تليلة بزرگ **Great Knot**

تركى: بويوك قوم جولوتى، كردى: شيللاقه

Morphological characteristics: 26-28 cm length and 62-66 cm wingspan. The largest calidrid, with fairly long bill and legs. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult distinguished by grey head and neck with blackish streaks and blackish brown upperparts and breast mottled chestnut on shoulders. Wing-stripes less distinct than Red Knot C. canutus. A narrow light stripe on upper tail-coverts contrasts with grey-brown colour of tail. Underparts white with large black spots on breast and flanks. Also has black bill with thick olive base. In non-breeding adult, dark plumage absent, upperparts grey-brown, underparts white, and spots on breast and flanks paler and less distinct. Juvenile resembles non-breeding adult, but slightly darker.

Biological characteristics: Outside breeding season, prefers sandy or muddy tidal flats. A rather quiet bird, often associating with other sandpipers, especially when roosting. Flight as Red Knot but with slower wing-beats. Feeds on invertebrates, especially worms and mollusks, by probing bill in wet sandy or muddy soil.

Distribution and abundance: First recorded in Chabahar in March 1901 by Zarudny. Not recorded thereafter, but from 2000 onwards up to several hundreds have been recorded in coastal wetlands of Bushehr (Helleh area), Hormozgan (coastal Bandar Abbas), and Baluchestan coast during annual

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۶ تا ۲۸ سانتیمتر و گستردگی بالها ۶۲ تا ۶۶ سانتیمتر است. بزرگترین تلیله با پاهای بلند و منقار دراز است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری با سر و گردن خاکستری همراه با رگهرگهٔ مایل به سیاه و روتنه و سینهٔ قهوهای مایل به سیاه همراه با خالهای بلوطی رنگ در شانهها قابل تشخیص است. نوارهای بالی نسبت به «تلیلهٔ خاکستری» کمتر مشخص است. نوار روشن و باریکی در پوشپرهای بالایی دم دارد که در تضاد با رنگ خاکستری قهوهای دم به خوبی نمایان است. زیرتنه نیز سفید و خالهای سیاه درشتی در سینه و پهلوها دارد. منقار سیاه، در قاعده اندکی ضخیم و به رنگ زیتونی دیده می شود. در خارج از این دوره پرندهٔ بالغ رنگ تیرهٔ بدن را از دست میدهد، روتنه قهوهای خاکستری، زیرتنه سفید و خالهای سینه و پهلوها کمرنگتر و محوتر مىشوند. پرندهٔ نابالغ شبيه به بالنها در پوشش زمستانه است ولى نسبت به آنها تيرهتر

ویژگیهای زیستی: در خارج از دورهٔ جوجهآوری اغلب سواحل شنی و گلی بین جزرومدی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پرندهای به نسبت آرام است و هنگام استراحت اغلب به طور مخلوط با سایر کنار آبچرها دیده می شود. پروازی شبیه به «تلیلهٔ خاکستری» دارد ولی نسبت به آن آرامتر بالمیزند. برای تغذیه با فرو بردن منقار خود در بسترهای شنی و گلی به جستجوی بیمهرهها به ویژه نرمتنان میپردازد.

پراکنش و فراوانی: فقط یک بار در سال ۱۹۰۱ میلادی توسط «زارودنی» از چابهار گزارش شد. از آن زمان به بعد گزارشی مبنی بر حضور این پرنده در کشور ارسال نشد ولی به تازگی تعداد چند صد فرد از این گونه در منطقه حله در استان بوشهر، سواحل بندرعباس در استان هرمزگان و سواحل بلوچستان در سرشماریهای زمستانه گزارش شده است.

444

Limicola falcinellus

تليلة نوكپهن

Broad-billed Sandpiper

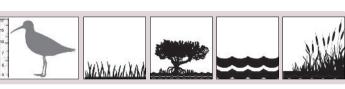
تركى: گالين ديمديك قوم جولوتى، **كردى:** شيللاقهى دندووك پان

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۶ تا ۱۷ سانتی متر و گستردگی بالها ۲۷ تا ۳۹ سانتی متر است. تلیلهای کوچکجثه که از نظر شکل و اندازهٔ بدن شبیه به «تلیلهٔ شکمسیاه» است ولی به واسطهٔ منقار دراز و اندکی خمیده رو به پایین و پاهای کوتاهتر نسبت به آن قابل تشخیص است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری تارک سر تیره دارد که به واسطهٔ نوار ابرویی روشن دوشاخهای که یک شاخهٔ آن به بالای سر کشیده شده، راهراه دیده می شود. روتنه، قهوهای تیره است و به واسطهٔ حاشیهٔ روشن پرها، ظاهری فلس دار دارد. در پرواز، خم بالها تیره است و نوارهای بالی سفید و نازکی روی بالها نمایان می شود. زیر گلو، سینه و بخش جلویی پهلوها دارای خالهای تیرهٔ فراوان است که در امتداد یکدیگر نوارهای طولی مشخصی تشکیل میدهند. دم خاکستری، دو طرف دمگاه سفید و در مرکز آن نوار طولی سیاه رنگی دیده می شود که تا انتهای دم امتداد دارد. زیرتنه سفید و پاها سبز و نسبت به جثهٔ پرنده کوتاه است، به نحوی که بدن پرنده نزدیک به سطح زمین به نظر میرسد. بدن پرنده در پوشش زمستانه رنگ پریده تر، روتنه خاکستری تا قهوهای روشن و نقوش سر و صورت از جمله نوار ابرویی نامشخصتر است. خالهای سینه نیز کمرنگتر و در پهلوها محو می شوند. پرندهٔ نابالغ بیشتر شبیه به بالغها در دورهٔ جوجه آوری است با این تفاوت که پوشپرهای بالها روشنتر است و حاشیهٔ نخودی پهن دارد و بخش جلویی زیرتنه نخودی تر همراه با خط و خالهای ماتتر دیده می شود.

ویژگیهای زیستی: در خارج از دورهٔ جوجه آوری در حاشیه مرطوب و گلی دریاچه ها و استخرها، لکههای باتلاقی نزدیک چشمهها، چمنزارهای مرطوب، حاشیه شالیزارها و مزارع و حاشیه گلی تالابهای شور و شیرین گاهی در سواحل دریاها در نوار بین جزرومدی دیده میشود. پرندهای اجتماعی است و گاهی با سایر تلیلهها در دستههای مخلوط دیده می شود ولی نسبت به دیگر کنار آبچرها کم جنبوجوشتر است. پروازی شبیه به «تلیلهٔ کوچک» دارد ولی با بال زدنهای ضعیفتر همراه است. هنگام فرار با پرواز در ارتفاع کم و در فواصل کوتاه شبیه به پرواز «پاشلک کوچک»

Morphological characteristics: 16-17 cm length and 37-39 cm wing-span. A small Calidris-like sandpiper greatly similar to Dunlin C. alpina in build and size; however, distinguished by thick straight bill with decurved tip and shorter legs. Sexes similar with some seasonal variation. In breeding plumage shows dark cap which looks streaked due to two-branched light supercilium with one branch over eye and another extending along lateral crown. Upperparts dark brown, looking scaly due to light feather-fringes. Dark forewing and narrow white wing-bar noticeable in flight. Lower throat, breast, and front part of flanks marked with rows of spots joining into stripes. Also has white underparts, grey tail, white rump with black central stripe extending to the end of tail, and green legs which seem short in proportion to body size. Winter plumage much paler; upperparts grey-brown and pattern on head and face less distinct, but double supercilium still visible. Breast spots grey instead of black, largely absent on flanks. Juvenile like breeding adult, but wing-coverts paler and with broad buff margins; underparts tinged buff with duller streaks and spots.

Biological characteristics: Outside breeding season, prefers wet muddy fringes of saline, fresh, or brackish wetlands, lakes and ponds, swampy patches near springs, wet meadows, borders of flooded rice fields, and coastal mudflats. Gregarious, sometimes seen in mixed groups along with other Calidrids, but less active than most other waders. Flight similar to Little Stint C. minuta but with less emphatic wing-beats. Escape-flight usually at low altitude and over short distance, similar to that of Jack Snipe Limnocryptes minimus, but without looping fall at end. Feeds on invertebrates and seeds of water plants by probing into soft wet mud or pecking on the surface.

Distribution and abundance: A scarce but regular winter visitor to Persian Gulf coast, especially in Hormozgan, also wintering in smaller numbers in Khuzestan, Fars, and Sistan-Baluchestan. A fairly common passage migrant in the south Caspian region; a scarce passage migrant in Tehran area and Fars.

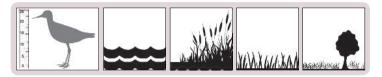
Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

Philomachus pugnax

أبجليك شكيل Ruff

تركى: دويوشن جولوت، كردى: شيللاقهى شنگه

Morphological characteristics: 20-30 cm length (in male greater than 26 cm) and 48-58 cm wing-span (in male greater than 54 cm). Sexes dissimilar with marked seasonal variation. Male breeding adult with elongated crown-feathers forming two curled tufts in different patterns and colours varying from white to buff, chestnut, dark brown, and black. Also has white underparts and chestnut or black breast and flanks. Female breeding like breeding male, but much smaller and without elongated head-tufts, shows variable colouration; differing from black cap, dark brown upperparts, and black-centred feathers with white fringe to light cinnamon-brown cap, cinnamon upperparts, and feathers with black tips and light fringes. Also boldly spotted blackish brown on flanks and breast. In winter, males, having lost their head-tufts, might have white patch or collar on neck; general body colour grey with buff-edged feathers on upperparts and whitish on underparts along with greyish spots on breast and flanks. Also has dark-tipped red bill and reddish legs. Female similar to male in winter plumage, but with pale upperparts and short dark bill. Juvenile resembles adult female in winter plumage. Head and upperparts dark, neck and breast buff, and rest of underparts white. Also with dark scaly-looking upperparts due to buff-brown

Biological characteristics: Prefers muddy fringes of brackish or freshwater lakes, wetlands, ponds, rice fields, flooded meadows, ploughed fields, and shallow temporary pools. Gregarious, often seen in large flocks. Flight rather slow, with strong deep wing-beats. Feeds on invertebrates such as insects and larvae, also plant material especially seeds. Mostly feeds by stepping quietly on ground, pecking superficially on soil or plants; also feeds in shallow water, immersing bill but without deep probing.

Distribution and abundance: A very common and widespread passage migrant in spring and autumn in main wetland areas. Often found on passage in some smaller wetlands in the north and west, but rather scarce in Persian Gulf coast and southeast of Iran. A winter visitor, in small numbers, to wetlands of Khuzestan, central Fars, and northern Sistan-Baluchestan, and occasionally in very small numbers in Gilan, Mazandaran, Tehran area, Bushehr, Hormozgan, and southern Sistan-Baluchestan. A few non-breeders remain throughout the summer in wetlands of Azarbaijan.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۰ تا ۳۰ سانتیمتر (نرها بزرگتر از ۲۶ سانتیمتر) و گستردگی بالها ۴۸ تا ۵۸ سانتیمتر (در نرها بزرگتر از ۵۴ سانتیمتر) است. نر و ماده متفاوت و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ در دورهٔ جوجه آوری گوشپرها و پرهای بلند شنل مانندی در اطراف سر و گردن دارد که در طرحها و رنگهای متنوع از سفید تا نخودی، بلوطی، قهوهای تیره و سیاه دیده می شود. سینه و پهلوها سیاه و مابقی زیرتنه سفید است. پرندهٔ ماده در این دوره فاقد شنل سر و گردن است و رنگ بدن تنوع بالایی نشان میدهد، از تارک سر سیاه با روتنهٔ قهوهای تیره و پرهایی با مرکز سیاه و حاشیهٔ سفید تا تارک سر دارچینی قهوهای روشن و روتنهٔ دارچینی با پرهایی با انتهای سیاه و حاشیه روشن. سینه و پهلوها نیز لکههای درشت قهوهای مایل به سیاه دارد. پرندهٔ نر در خارج از دورهٔ جوجه آوری شنل سر و گردن را از دست می دهد و فقط در برخی افراد لکه یا یقهٔ سفیدی در گردن دیده میشود. رنگ کلی بدن خاکستری، پرهای روتنه دارای حاشیهٔ نخودی و زیرتنه مایل به سفید همراه با خالهای مایل به خاکستری در سینه و پهلوها دیده می شود. پاها و منقار مایل به قرمز است و نوک آن به تیرگی می گراید. ماده در پروبال زمستانه تا حدى شبيه به نر در اين زمان است ولى با روتنهٔ روشن، منقار كوتاه و تيره مشخص مى شود. پرنده نابالغ شباهت زیادی به پرندهٔ ماده در پوشش زمستانه دارد. سر و روتنه تیره و حاشیهٔ پرهای آن نخودی قهوهای است که به روتنه، نمایی فلسدار داده است. گردن و سینه نخودی و سایر بخشهای زیرتنه سفید است.

ویژگیهای زیستی: حاشیهٔ گلی دریاچههای آب شیرین یا لبشور، تالابها، آبگیرها، شالیزارها و علفزارهای غرقابی و نواحی شخم خورده همچنین نواحی بین جزرومدی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پرندهای اجتماعی است و اغلب در دستههای بزرگ دیده میشود. پروازی به نسبت آهسته با بالزدنهای عمیق دارد. به طور عمده از بیمهرههایی مانند حشرات و لارو آنها همچنین از مواد گیاهی به ویژه دانهٔ آنها تغذیه می کند. گاهی در آبهای کمعمق راه می رود و در این حال با فرو بردن منقار در گل و یا خاکهای نرم طعمه خود را می رباید. همچنین گاهی غذای خود را با نوک زدن از سطح زمین و یا از روی گیاهان به دست می آورد.

پراکنش و فراوانی: به صورت بسیار معمول و گسترده مهاجر عبوری بهاره و پاییزه اغلب تالابهای کشور است. در زمان مهاجرت در تالابهای کوچکتر در شمال و غرب کشور یافت می شود، ولی در جنوب شرق کشور به نسبت کمیاب است و به ندرت در سواحل خلیج فارس دیده می شود. همچنین به تعداد کم در تالابهای استانهای خوزستان، فارس و شمال استان سیستان و استان سیستان و بلوچستان زمستان گذرانی می کند. تعداد کمی نیز سراسر تابستان در تالابهای استان آذربایجان باقی میمانند ولی جوجهآوری نمی کنند.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۲ تا ۲۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۵۰ تا ۵۷ سانتیمتر است. کنارآبچری متوسطجته با بدن پر نقش و نگار، منقار کوتاه و نوکتیز و پاهای کوتاه و نارنجی است. نر و ماده در دورهٔ جوجه آوری متفاوت و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ در دورهٔ جوجه آوری سر و گردن سیاه و سفید و نوار سینهای پهن سیاه دارد. روتنه بلوطی همراه با نوارها و لکههای سیاه است. در پرواز نوارهای بالی سفید و لکهٔ بزرگی به همین رنگ در روتنه به خوبی نمایان می شود. دم سفید و دارای لکهٔ پهن و سیاه رنگی نزدیک به انتها است. زیرتنه نیز یکدست سفید دیده می شود. پرندهٔ مادهٔ بالغ در این دوره شباهت زیادی به نر دارد ولی روتنه ماتتر، پس سر نخودی و راهراه و تارک سر راهراه بیشتری دارد. در خارج از این دوره، پرندهٔ بالغ رنگ بلوطی پروبال خود را از دست میدهد و روتنه قهوهای مایل به خاکستری تیره میشود. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها در پوشش زمستانه است ولی روتنه قهوهای تر و پرهای شانه و پوشپرهای بالها به واسطهٔ حاشیهٔ نخودی رنگ پرها، ظاهری فلسدار پیدا می کنند.

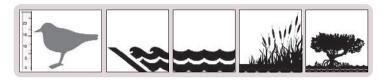
ویژ گیهای زیستی: سواحل سنگی، صخرهای یا پوشیده از جلبکهای دریایی و گاهی دریاچههای آب شیرین و رودخانهها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پروازی مستقیم با بال زدنهای آرام و قوی دارد. برای تغذیه از جانورانی که توسط امواج به ساحل آورده می شود، به سمت آب می دود و همزمان با بازگشت امواج به سرعت به سمت خشکی بازمی گردد. همچنین با جابجا کردن سنگها، جلبکها و صدفها در حاشیهٔ مناطق بین جزرومدی به تغذیه از بیمهرهها به ویژه حشرات، سخت پوستان و

Arenaria interpres

Ruddy Turnstone

سنگ گردان

تركى: داش هلدن، كردى: بەرد گيزه

Morphological characteristics: 22-24 cm length and 50-57 cm wingspan. A small wader with variegated plumage, short pointed bill, and short orange legs. Sexes dissimilar in breeding season with some seasonal variation. Male breeding adult with black-and-white head and neck, broad black breastband, chestnut upperparts with black bands and spots, and white underparts. In flight, white wing-bar and back highly noticeable from above. Tail white with a broad sub-terminal band. Female breeding adult greatly similar to male but with duller upperparts, buff streaked nape, and more densely streaked crown. Nonbreeding adult lacks chestnut colour on upperparts, turning dark grey-brown. Juvenile resembles adult non-breeding, but has browner upperparts and scalylooking scapulars and upper wing-coverts due to buff feather-fringes.

Biological characteristics: Prefers stony, rocky, or seaweed-covered coasts and tidelines, and occasionally freshwater lakes and rivers. Flight direct with slow and powerful wing-beats. To feed on invertebrates carried by waves to coast, runs toward water and comes back to dry land with returning waves. Feeds on invertebrates, especially in tideline, favouring insects, crustaceans, and small mollusks, pecked from surface or found by turning pebbles, seeweeds, and clams.

Distribution and abundance: A widespread winter visitor in rather small numbers to Persian Gulf coast from Bushehr to Baluchestan and along the southern Caspian Sea coast. During autumn migration, occurs commonly in the south Caspian region and the southern coasts; also occasionally in small numbers in some wetlands of Azarbaijan, Tehran, and Fars. A few nonbreeders remain throughout summer along the southern coasts of Iran.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

تر کی: اوخویان جولوت، **کردی:** شیلاقه عهسلّه

Actitis hypoleucos

Common Sandpiper

أبجليك أوازخوان

Morphological characteristics: 19-21 cm length and 38-41 cm wingspan. A small to medium-sized sandpiper with rather elongate body, long tail, and short neck and legs. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult distinguished by dark brown bars on olive-brown upperparts. Rump and tail olive with white margins. Neck and breast with fine grey streaks, rest of underparts white. In flight, wing with conspicuous white wing-bar along base of flight-feathers. Legs greenish or yellowish, not extending beyond tail in flight. Non-breeding adult like breeding, but upperparts paler and less barred on head. Juvenile resembles adult in winter plumage but with buff-edged coverts on upperparts and more streaks on wing-coverts.

Biological characteristics: Prefers a wide range of freshwater and brackish habitats including rivers, brooks, lakes, lagoons, ponds, pools, coastal water bodies, mangroves, and also rocky coasts, coastal salt marshes and estuaries. Avoids mud of open tidal flats and shallow water, foraging mainly along waterline. Usually solitary, but sometimes in small group of 2-3 birds along rivers or coastal rocks. Flies at low altitude above water. Flight in low range with fast regular wingbeats and short glides, holding wings below level of body. Wags rear part of body when feeding or in alarm. Feeds chiefly on invertebrates, particularly insects. Breeding starts early May. Nest a shallow cup lined with plant material, built among stones along riverbanks, lakes, and pools. Usual clutch 4, occasionally 3 and rarely 5 eggs, oval to pear-shaped, pale cream, buff-cream, or pale buff in colour with reddish brown, blackish brown, or purple-grey spots, patches, and streaks, 36.4×26.3 mm in size. Eggs hatch after 20-23 days. Chicks precocial and nidifugous, able to fly in 13 days and independent after about 28 days.

Distribution and abundance: A fairly common summer visitor to mountain streams in highlands of Azarbaijan, Alborz, the Kopet Dagh, and Zagros south to Yasuj. Small numbers winter regularly in Khuzestan, Fars, the southern coast and southeast Sistan-Baluchestan; a few birds occasionally occur in the south Caspian region in winter. A common passage migrant throughout most wetlands of Iran.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

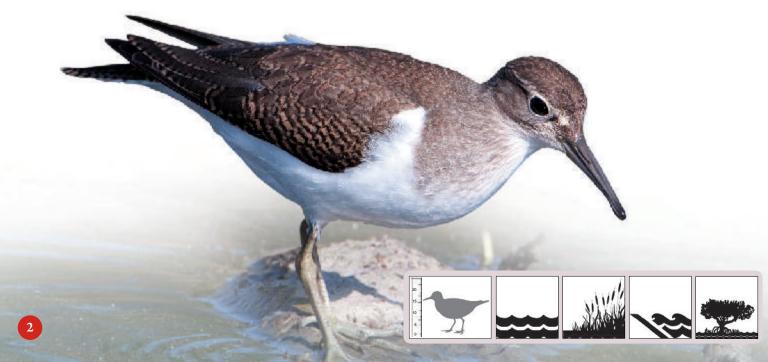

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۹ تا ۲۱ سانتی متر و گستردگی بالها ۳۸ تا ۴۱ سانتی متر است. نر و آبچلیکی کوچک تا متوسط جثه با بدن به نسبت کشیده، دم بلند و پاها و گردن کوتاه است. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری به واسطهٔ روتنه قهوه ای مایل به زیتونی با خطوط قهوه ای تیره و دمگاه و دم زیتونی با حاشیه سفید مشخص است. در پرواز نوارهای بالی سفید و نوار سفید در حاشیهٔ عقبی بالها به خوبی نمایان است. گردن و سینه رگهرگه، مابقی زیرتنه سفید است و این سفیدی تا نزدیک شانه ادامه می یابد. پاها مایل به سبز یا زرد است و در پرواز از حد دم تجاوز نمی کند. در خارج از این دوره بدن رنگ پریده تر و خطوط روی سر کمتر می شود. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها در پوشش زمستانه است ولی پرهای روتنه، حاشیهٔ نخودی دارد و پوشپرهای روی بالها دارای رگهرگهٔ بیشتری است.

ویژگیهای زیستی: گسترهٔ وسیعی از زیستگاههای آبی شور و شیرین از جمله نهرها و رودخانههای کوهستانی، دریاچهها، تالابها، آببندانها، آبگیرها، پیکرههای آبی ساحلی، مانگروها همچنین سواحل صخرهای، شورهزارهای ساحلی و مصبها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از زمینهای گلی بین جزرومدی باز دوری می کند. معمولاً به تنهایی یا در دستههای کوچک دو تا سه تایی و در حال دویدن در حاشیهٔ آب بین سنگهای ساحل رودخانهها دیده می شود. در ارتفاع کم و نزدیک به سطح آب پرواز می کند، بال زدنهای کم دامنه، منظم و سریع توام با بال بازرویهای کوتاه دارد و در این حالت بالها را خمیده و رو به پایین نگاه می دارد. به طور مداوم، به ویژه هنگام خطر سر و دم خود را تکان می دهد. بیشتر از بی مهرهها به ویژه حشرات تغذیه می کند. جوجهآوری از اواسط ار دیبهشت و با تشکیل قلمروهای خطی در امتداد رودخانهها، چشمهها و سواحل آغاز می شود. تک همسر است با تشکیل قلمروهای خطی در امتداد رودخانهها، چشمهها و سواحل آغاز می شود. تک همسر است و آشیانه ش حفرهای کم عمق روی زمین، بین سنگها و در حاشیه آب است که درونش را با اندکی و آشیانه ش حفرهای کم عمق روی زمین، بین سنگها و در حاشیه آب است که درونش را با اندکی صاف، تا حدی صیقلی، کرم کمرنگ، کرم نخودی یا نخودی خیلی کمرنگ، با خالها، لکهها و خطوط ماف، تا حدی صیقلی، کرم کمرنگ، کرم نخودی یا نخودی خیلی کمرنگ، با خالها، لکهها و خطوط میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۰ تا ۲۳ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، قهوهای مایل به سیاه و خاکستری مایل به بنفش و به ابعاد ۲۶٫۳ × ۲۶٫۳ میلی متر بی تنذیه مستقل از والدین هستند، در حدود ۱۳ روز گی قادرند پرواز کنند و در حدود ۲۸ می توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند، در حدود ۱۳ روزگی قادرند پرواز کنند و در حدود ۲۸ میرنگ میستقا می شود.

پُراکنش و فراوانی: به طور معمول در نهرها و رودخانههای واقع در کوهستانهای آذربایجان، کپدداغ، البرز و زاگرس تا یاسوج جوجهآوری می کند. زمستانها تعداد کمی از این پرنده در تالابهای استانهای خوزستان و فارس، امتداد سواحل جنوب، جنوب شرقی استان سیستان و بلوچستان و نیز نواحی جنوبی دریای خزر باقی میمانند. همچنین به صورت مهاجر معمول در اغلب تالابهای کشور دیده میشود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

230

ųμ,

ابچلیک نوک سربالا (Tringa cinerea) Xenus cinereus

Terek Sandpiper

تركى: ايرى ديمديك جولوت، كردى: شيلاقه دندوك قبت

Morphological characteristics: 22-24 cm length and 57-59 cm wingspan. A rather small sandpiper, distinguished from other waders by long upward-tilted bill and short legs. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with grey-brown upperparts marked with narrow dark shaftstreaks and two irregular broad dark bands on scapulars. Cap, nape, forehead, neck, and breast streaked brown-grey and white; with bright supercilium on pale dark eye-stripe. Upperwing grey with black band along forewing and broad white band at rear edge. Also, has white underparts, orange-yellow legs, and orange-based dark bill. Non-breeding adult like breeding, but black bands on scapulars absent and face and breast paler and less streaked, upper wingcoverts with pale fringes, and supercilium more prominently white. Juvenile resembles breeding adult, but feather-centres of upperparts more broadly marked black and feather-fringes tinged buff.

Biological characteristics: Prefers muddy and sandy tidal flats, coastal and inland lakes, estuaries, and flooded meadows. In winter mostly seen in tidal flats along coasts and along shore of small bays. Usually forms small parties of 10-15 birds. Flight action agile, fast, and direct with quick wing-beats. Flies at low altitude over water and muddy fields. Forages for food by immersing bill deep in mud, feeding on invertebrates. Food often rinsed before swallowing.

Distribution and abundance: A common winter visitor to the south coast from southern Khuzestan to southeast Baluchestan, most numerous in mangrove areas in Khouran Strait. Also a spring and autumn migrant of the south Caspian region. Scarcely seen on passage throughout wetlands of western and central Iran. Small numbers of non-breeders remain throughout summer in Khouran Strait and Bandar Abbas area.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۲ تا ۲۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۵۷ تا ۵۹ سانتیمتر است. آبچلیکی به نسبت کوچک جثه است که به واسطهٔ منقار بلند رو به بالا از دیگر کنار آبچرها مشخص می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری با روتنهٔ خاکستری قهوهای همراه با لکههای سیاه در مرکز پرها و نیز دو نوار نامنظم پهن تیره در دو طرف روتنه دیده میشود. پیشانی، تارک سر و پس سر، گردن و بالاسینه رگهرگه و نوار ابرویی روشنی روی خط چشمی تیرهٔ کمرنگش دارد. حاشیهٔ عقبی بالها نوار سفید مشخصی دارد. زیرتنه سفید، پاها زرد مایل به نارنجی و منقار تیره است که در قاعده به نارنجی می گراید. در خارج از دورهٔ جوجه آوری سر روشنتر و نوار ابرویی مشخصتر دیده می شود. طرح روتنه نامشخص و پوشپرهای روتنه فاقد تیر گی مرکزی و دارای حاشیه روشن است. همچنین سینه رنگ پریده با خطوط نامشخص به چشم می آید. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها در دورهٔ جوجه آوری است ولی روتنه تیره تر و حاشیه پرهای

ویژگیهای زیستی: زمینهای پست گلی و شنی بین جزرومدی، پیکرههای آبی ساحلی، مصبها، دریاچههای داخلی، علفزارهای مرطوب و چمنزارهای غرقابی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و زمستانها اغلب در نواحی جزرومدی سواحل و خلیجهای کوچک دیده می شود. معمولاً دستههای کوچک ۱۰ تا ۱۵ تایی تشکیل میدهد. پروازی چابک، سریع و مستقیم همراه با بالزدنهای تند دارد و اغلب در ارتفاع پایین بر فراز آب و نواحی گلی پرواز می کند. برای تغذیه، اغلب منقار خود را در گل و لجن حاشیه نواحی جزرومدی و پیکرههای آبی فرو برده و به جستجوی بیمهرهها میپردازد و معمولاً طعمهٔ خود را قبل از بلعیدن به دقت در آب میشوید.

ياشلک بنگالي (ياشلک نگين) Rostratula benghalensis

Greater Painted Snipe

تركى: هيندوستان يلپي سى، كردى: قور اويلكهي رهنگين

Morphological characteristics: 23-26 cm length and 50-55 cm wingspan. A medium-sized snipe-like bird with rather thick, short, and slightly decurved bill and short tail. Unlike most birds, female more brightly coloured. Sexes dissimilar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult male with grey-brown upperparts, olive-brown throat, neck, and breast, and a white belly. A diagonal white band extends from lower breast to shoulders. Upper wing-coverts and scapulars brown-olive marked with a buff V-stripe, and also crown- and eye-stripe buff. Adult female with uniformly green upperparts vermiculated black and diagonal white stripe as male. Also with rufous neck and throat, dark chestnut breast, white belly, and white eye-stripe. Juvenile like male but with no black bar across breast.

Biological characteristics: Prefers fringes of swamps, floodplains with dense aquatic vegetation alternated by open muddy patches, damp grasslands, and open reed-beds. Mainly active in morning and evening and probably overnight. Solitary or occurring in small flocks. Hard to find among dense marsh vegetation and only flushed when almost stepped upon. Flight slow and weak. In flight, holds legs dangling for a while and then retracts them. Runs with head held down. Wags tail in alarm. Omnivorous. Feeds on invertebrates and seeds by foraging on muddy soil or in shallow water.

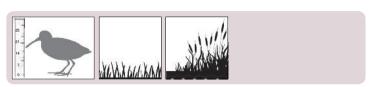
Distribution and abundance: Recorded once as a vagrant in south-eastern Iran in May 1972. No records available ever since.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۳ تا ۲۶ سانتیمتر و گستردگی بالها ۵۰ تا ۵۵ سانتیمتر است. پاشلکی متوسطجثه با منقار به نسبت ضخیم، کوتاه و اندکی خمیده رو به پایین اس برخلاف اغلب پرندگان، جنس ماده شکیلتر و دارای پر و بال رنگارنگ است. نر و ماده متفاوت (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ نر بالغ، روتنه قهوهای خاکستری است. پوشپرهای روی بالها و پرهای شانه سبز مایل به قهوهای همراه با راهراه نخودی دیده می شود. خط چشمی نخودی رنگ، گلو، گردن و سینه قهوه ای زیتونی و شکم سفید دارد. همچنین نوار سفید موربی دارد که از شکم شروع شده و تا شانه ادامه می یابد. پرندهٔ مادهٔ بالغ روتنه یکدست سبز با خطوط موجی سیاه دارد. خط چشمی سفید، گلو و گردن خرمایی، سینه بلوطی تیره و شکم سفید است و مانند نر، نوار سفید موربی از شکم تا شانه دیده می شود. پرنده نابالغ شبیه به نر بالغ است ولی منقار قهوهای، گاهی با انتهای قرمز، دارای خطوط نخودی رنگ بیشتری در روتنه و همچنین فاقد مرز مشخص بر روی سینه است.

ویژگیهای زیستی: اغلب حاشیه مردابها، دشتهای سیلابی با گیاهان آبزی، حاشیه زمینهای باز گلی، علفزارهای پست و نیزارها را به عنوان زیستگاه بر می گزیند. عمدهٔ فعالیتش در صبحها و عصرها و شاید در طول شبها به انجام میرسد. به تنهایی یا در دستههای کوچک دیده می شود. مشاهدهٔ آن دشوار است و فقط در صورت آشفتگی مخفیگاه خود را ترک می کند. پروازی آرام و ضعیف دارد و هنگام پرواز برای مدتی پاهای خود را آویزان نگه داشته و پس از طی مسافتی آنها را زیر دم جمع می کند. با سری رو به پایین می دود و هنگام خطر دم خود را تکان میدهد. همهچیزخوار است و با جستجو در زمینهای گلی و آبهای کمعمق به تغذیه از بیمهرهها و دانهها میپردازد.

پراکنش و فراوانی: فقط یکبار در گذشته (بهار سال ۱۹۷۲ میلادی) به صورت سرگردان در جنوب شرق کشور دیده شده است. از آن زمان تا کنون گزارشی دیگر از مشاهدهٔ این پرنده در کشو موجود نیست.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۳ تا ۳۵ سانتی متر و گستردگی بالها ۵۶ تا ۶۰ سانتی متر است. پرندهای جنگلزی که به واسطه رنگ آمیزی بدن، از قدرت استتار بسیار بالایی برخوردار است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ، پیشانی نخودی، تارک سر تیره با چند نوار عرضی روشن، روتنه قهوهای زنگار گون و پشت و شانهها تا حدی خاکستری به نظر میرسد. دمگاه قهوهای است و نوارهای سیاه و سفیدی در انتهای دم در هنگام پرواز دیده میشود. زیرتنه نخودی همراه با رگهرگهٔ عرضی تیره و روشن است. همچنین منقاری باریک، دراز و گوشتی رنگ مات با توک تیره و پاها و انگشتانی خاکستری مایل به قرمز گوشتی دارد. پرندهٔ نابالغ شباهت زیادی به بالغها دارد ولی در جلوی پیشانی دارای خالهای مشخصی است

ویژگیهای زیستی: درختزارهای پهنبرگ، سوزنیبرگ و مخلوطی از آنها با پوشش زیر اشکوب را به عنوان زیستگاه بِرمیگزیند. همچنین در زمان مهاجرت در بوتهزارهای ساحلی و باغها نیز دیده میشود. معمولاً به تنهایی یا جفت دیده میشود و به علت هماهنگی زیاد رنگ بدن با محیط، مشاهدهٔ آن دشوار است. هنگام احساس خطر با بالزدنهای پر صدا از زمین به پرواز درآمده و با پروازی سریع و پر پیچوخم مسافت کوتاهی را میپیماید و سپس برای مخفی شدن به سرعت فرود می آید. معمولاً در نور خیلی کم در صبح خیلی زود و غروب فعالیت می کند. اغلب از مواد جانوری به ویژه کرمهای خاکی، لارو حشرات و سوسکها تغذیه می کند و زمانی که منابع غذایی در محیط محدود باشد، به تغذیه از مواد گیاهی روی می آورد.

پُواکنش و فراوانی: به تعداد بسیار فراوان در نواحی پست و جلگهای جنوب دریای خزر زمستان گذرانی می کند. همچنین به صورت معمول در استان تهران و به تعداد کمتر در امتداد زاگرس از آذربایجان تا استان فارس، گاهی به سمت شرق تا استان سیستان و بلوچستان دیده

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

Scolopax rusticola

Eurasian Woodcock

تركى: يل پى، كردى: مره لاره

ابيا

Morphological characteristics: 33-35 cm length and 56-60 cm wingspan. A resident of the forest floor with cryptic camouflage to suit its habitat, showing intricately patterned plumage. Sexes similar with no seasonal variation. Adult has red-brown upperparts patterned grey on mantle and scapulars. Also, has buff forehead, dark crown with some pale bars, buff underparts barred black and off-white, and white band at end of tail, easily noticeable in flight. Bill long and straight, pink-horn with black tip, legs and toes greyish pink. Juvenile greatly similar to adult but with distinct spots on forehead.

Biological characteristics: Prefers broad-leaved or mixed forests with dense undergrowth. On migration, found in coastal shrubberies and gardens. Usually seen singly or in pairs. Difficult to detect among fallen leaves on forest floor due to cryptic camouflage. Rises off the ground with noisy wing-beats when disturbed and flies a short distance with fast and whirring wing movements, then lands quickly to conceal itself. Usually active at dawn and dusk. Feeds mainly on animal material, especially earthworms, insect larvae, and beetles; feeds on plant material when other food sources scarce.

Distribution and abundance: A very common winter visitor in lowlands of the south Caspian region. Also seen in Tehran area and in smaller numbers through the Zagros from Azarbaijan to Fars; only occasionally seen east to

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

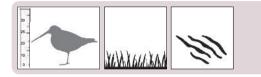

Gallinago solitaria

Solitary Snipe

تركى: تك أخساخ، كردى: قور اويلكهى تاق، سيستانى: خَفَك

پاشلک تکزی

Morphological characteristics: 29-31 cm length and 46-50 cm wingspan. The largest snipe in Iran. Distinguished from other snipes by distinct brown breast. Sexes similar with no seasonal variation. Adult bird with reddish brown upperparts striped brown and streaked white at the back. Face and side of neck light grey, breast reddish brown, belly white, and flanks with brown stripes. In flight, identified by wholly dark upperparts with indistinct white lines and short wedge-shaped rufous tail. Also, shows narrow dark eye-stripes, black-brown bill, and yellowish olive to yellowish brown legs and feet. Juvenile inseparable form adult.

Biological characteristics: Prefers open areas near streams, sandy riverbeds in mountains, fringes of moist shrubberies, and flooded fields in montane regions. A terrestrial and solitary bird. Flight slower and heavier than Common Snipe G. gallinago along with whirling and shaking movements. Feeds mainly on worms and small snails.

Distribution and abundance: Distribution not definitely known. In the past, present as a breeding species in mountains of northeast of Khorasan and probably in south Caspian regions. Also seen in small numbers as passage migrant in the south Caspian region as well as Khorasan, Sistan-Baluchestan, and Semnan; however, no record of this species available over the past 50 years. Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۹ تا ۳۱ سانتیمتر و گستردگی بالها ۴۶ تا ۵۰ سانتیمتر است. بزرگترین پاشلک ایران است که به واسطهٔ رنگ قهوهای و مشخص سینه از سایر پاشلکها متمایز می شود. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ روتنه قهوه ای زنگارگون با راهراه قهوهای و رگهرگهٔ سفید در پشت است. صورت و دو طرف گردن خاکستری روشن است و سینه قهوهای مایل به قرمز و شکم سفید همراه با خطوط قهوهای در پهلوها دارد. در پرواز، روتنه یکدست تیره با خطوط نامشخص سفید و دم با یک نوار انتهایی خرمایی رنگ دیده می شود. خط چشمی تیره و نازک، منقار قهوهای مایل به سیاه و پاها زیتونی مایل به زرد تا قهوهای مایل به زرد هستند. پرندهٔ نابالغ تفاوت زیادی با بالغها ندارد.

ویژگیهای زیستی: مناطق باز نزدیک چشمهها، بسترهای شنی رودخانههای کوهستانی، حاشیه بوتهزارهای مرطوب و شالیزارهای مرتفع را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پرندهای خشکیزی و منزوی است. نسبت به «پاشلک معمولی» پروازی آرامتر و سنگینتر دارد که با حرکات چرخشی و زیگزاگی همراه است. به طور عمده از کرمها و حلزونهای کوچک تغذیه

235

6

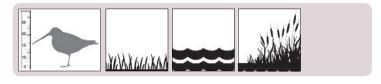
ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۲۵ تا ۲۷ سانتی متر و گستردگی بالها ۴۴ تا ۴۷ سانتی متر است. شباهت زیادی به «پاشلک معمولی» دارد ولی به واسطهٔ روتنهٔ قهوهای تر و منقار به نسبت کوتاهتر از آن متمایز می شود. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ خط چشمی تیره و نازک و نوار ابرویی پهن و نخودی رنگ دارد. روتنه قهوهای همراه با رگهرگهٔ سیاه و سفید دیده می شود. در پرواز لکهٔ روشنی روی پوشپرهای میانی بالها به چشم می خورد. همچنین بر خلاف «پاشلک بزرگ»، «پاشلک معمولی» و «پاشلک کوچک»، انتهای شاهپرهای ثانویه سفید نیست. دم باریک با انتهای خرمایی دارد که پرهای جانبی دم حالتی سوزن مانند دارند. گردن و سینه نخودی همراه با خالهای قهوهای مشخصی دارد که این خالها تا پهلوها نیز ادامه می یابد و شکم یکدست سفید دیده می شود. پاها زرد و منقاری به همین رنگ با نوک تیره دارد. پرندهٔ نابالغ شباهت زیادی به بالغها دارد ولی رگهرگهٔ سفید روتنه مشخصتر است.

ویژ گیهای زیستی: حاشیهٔ ماندابی دریاچهها و رودخانهها، چمنزارهای مرطوب، علفزارهای تالابی، کشتزارهای غرقابی و آبراههها را به عنوان زیستگاه برمیگزیند. اغلب در ارتفاع پایین پرواز می کند و نسبت به «پاشلک معمولی» پرواز سنگینتر و استوارتری دارد که به ندرت با حرکات زیگزاگی همراه است. اغلب صبحها، عصرها و نیز در طول شبها به تغذیه از بی مهرهها به ویژه حشرات و لارو آنها، نرمتنان و کرمهای خاکی و به میزان کمتری خرچنگها، دانهها و سایر مواد گیاهی می پردازد.

پراکنش و فراوانی: به صورت مهاجر عبوری و زمستان گذران نامنظم و به تعداد بسیار اندک در استانهای خراسان، سیستان و بلوچستان، کرمان و بوشهر دیده می شود. احتمالا به علت تشخیص دشوار، اغلب نادیده گرفته می شود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

تركى: تل قويروق اخساخ، كردى: قور اويلكهى كلك باريك

Morphological characteristics: 25-27 cm length and 44-47 cm wingspan. Greatly similar to Common Snipe *G. gallinago*, distinguished by browner upperparts and rather shorter bill. Sexes similar with no seasonal variation. Adult bird with brown upperparts streaked black and white, narrow dark eyestripe, and broad buff supercilium, buff neck and breast with distinct brown spots continuing up to flanks. In flight, a light patch noticeable on middle wing-coverts. Unlike Common Snipe, Great Snipe *G. media*, and Jack Snipe *Lymnocryptes minimus*, has no white tips to primaries. Belly wholly white, tail narrow with rufous tips and needle-like feathers on each side, legs yellow, and bill also yellow with dark tip. Juvenile resembles adult but with more distinct white streaks on upperparts.

Biological characteristics: Prefers marshy fringes of lakes and rivers, moist meadows, swampy grasslands, irrigated farmlands, and water canals. Often flies at low altitude. Flight steadier than Common Snipe, generally without zigzagging escape-flight. Feeds mostly in mornings, evenings, and at night. Feeds on invertebrates, especially insects and their larvae, mollusks, earthworms, and rarely crabs, seeds and other plant materials.

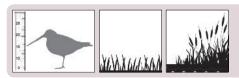
Distribution and abundance: Probably a scarce passage migrant and winter visitor in eastern and south-eastern Iran, with a handful of records from Khorasan, Sistan-Baluchestan, Kerman, and Bushehr. Probably much overlooked because of difficulty in identification.

پاشلک بزرگ Gallinago media

Great Snipe

تركى: بويوك أخساخ، كردى: قور اويلكهى گهوره، كيلاني: خرنيشك (نوشت)-

Morphological characteristics: 27-29 cm length and 47-50 cm wingspan. Greatly similar to Common Snipe G. gallinago, but larger and with stockier breast and belly, longer wings and legs, and shorter bill. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with narrow dark eye-stripe, broad light supercilium, brown upperparts streaked dark and light, and barred dull white belly and underparts; dark under wing-coverts and white stripe on middle wing-coverts easily noticeable in flight. Tips of secondaries white, forming light trailing edge to inner wing, tail rufous, and outer tail-feathers with much white. Adult in winter darker and duller on upperparts lacking buff and cinnamon. Juvenile resembles breeding adult but with less streaked and paler upperparts, wholly striped underparts, and less noticeable whiteness on the edge of tail.

Biological characteristics: Prefers moist short-vegetated lands, wetland fringes, meadows, and ploughed fields. Flight noiseless, heavy, and straight with slower wing-beats than Common Snipe. Hardly detectable due to cryptic camouflage. When alarmed, flies a short distance at low altitude before landing among vegetation to conceal. Feeds mainly on earthworms, mollusk, insects and their larvae as well as plant seeds.

Distribution and abundance: An uncommon passage migrant, in spring and autumn, in some suitable habitats of Gilan, Mazandaran, Tehran, Fars, Azarbaijan, and Esfahan.

Conservation status: Globally has been listed as Near Threatened (NT) in IUCN red list and is of conservation values

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۷ تا ۲۹ سانتیمتر و گستردگی بالها ۴۷ تا ۵۰ سانتیمتر است. شباهت زیادی به «پاشلک معمولی» دارد ولی نسبت به آن بزرگتر است و سینهٔ برآمدهتر، پاها و بالهای بلندتر و منقار کوتاهتر دارد. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری خط چشمی تیرهٔ نازک و نوار ابرویی پهن کمرنگی دارد. روتنه قهوهای با رگهرگهٔ تیره و روشن و زیرتنه و شکم سفید مات راهراه است. در پرواز پوشپرهای تیره زیر بالها و نوارهای سفید رنگ روی پوشپرهای میانی بالها به خوبی نمایان هستند. انتهای شاهپرهای ثانویه بالها سفید است و تشکیل نوار سفیدی را در حاشیه عقبی بالها می دهد. دم خرمایی و لکهٔ سفید و مشخصی در کنارههای خارجی آن دیده می شود. پرندهٔ بالغ در پوشش زمستانه دارای روتنهای تیرهتر و ماتتر و فاقد رنگ نخودی و دارچینی است. پرندهٔ نابالغ شبیه بالغها در دورهٔ جوجه آوری است ولی روتنه رنگ پریده تر با رگه رگه کمتر به نظر می رسد، زیرتنه کاملاً راهراه است و سفیدی حاشیهٔ دم نیز کمتر به چشم می آید.

ویژگیهای زیستی: زمینهای مرطوب با پوشش علفی کوتاه، حاشیه مردابها، مرغزارها و مزارع شخم خورده را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پروازی بیصدا، سنگین و مستقیم دارد و نسبت به «پاشلک معمولی» آرامتر بال میزند. از توانایی بالایی در استتار برخوردار است و مشاهدهٔ آن به دشواری امکانپذیر است. هنگام احساس خطر فاصلهٔ کوتاهی را در ارتفاع کم پرواز می کند و مجدداً برای پنهان شدن به درون پوشش گیاهی مناسب فرود می آید. بیشتر از کرمهای خاکی، نرمتنان، حشرات بالغ و لارو آنها و همچنین بذر گیاهان تغذیه می کند. پراکنش و فراوانی: در فصول بهار و پاییز به صورت مهاجر عبوری در برخی زیستگاههای مناسب در استانهای گیلان، مازندران، تهران، فارس، آذربایجان و اصفهان دیده میشود. وضعیت حفاظت: جزء پرندگان نزدیک به تهدید (NT) و دارای ارزش حفاظتی است.

پاشلک معمولی

Common Snipe

Gallinago gallinago

تركى: اخساخ، كردى: قور اويلكه، سيستانى: خَفَك

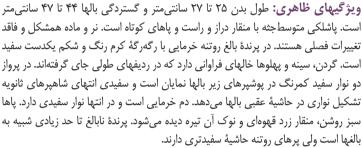
Morphological characteristics: 25-27 cm length and 44-47 cm wingspan. A medium-sized snipe with long straight bill and short legs. Sexes similar with no seasonal variation. Adult with rufous upperparts streaked cream and wholly white belly. Neck, breast, and flanks barred with black spots. In flight, two pale white stripes noticeable on under wing-coverts. Secondary tips white, forming a white stripe along the inner trailing edge of wing. Tail rufous with white terminal band. Also, has light green legs and dark-tipped yellow-brown bill. Juvenile similar to adults but with whiter tips to feathers on upperparts.

Biological characteristics: Prefers marshes, swamps, swampy fringes of lakes and rivers, moist meadows, irrigated farmlands, and rice fields. Highly gregarious, often seen in small flocks. Usually flies at low altitude, but on migration flies straight and high. When in danger, rises suddenly, flying off rapidly with zigzag movements and loud calls and then suddenly drops again to ground. Less active during day. Often feeds on invertebrates in mornings, evenings, and at night.

Distribution and abundance: A common winter visitor to most wetlands of Iran.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای زیستی: زمینهای باتلاقی، مردابها، حاشیهٔ باتلاقی دریاچهها و رودخانهها، علفزارهای مرطوب، کشتزارهای غرقابی و شالیزارها را به عنوان زیستگاه برمیگزیند. چندان اجتماعی نیست و در دستههای کوچک دیده می شود. در زمان مهاجرت پروازی مستقیم در ارتفاع بالا دارد ولی در سایر مواقع در ارتفاع پایین پرواز می کند. هنگام خطر ناگهان از روی زمین به پرواز درآمده و با جیغی بلند و پروازی زیگزاگی نزدیک به سطح زمین مسافتی را طی می کند و مجدداً فرود می آید. در طول روز کمتر فعالیت می کند و بیشتر صبحها، عصرها و در طول شب به تغذیه از بیمهرهها می پردازد.

پراکنش و فراوانی: به تعداد فراوان در اغلب تالابهای کشور زمستان گذرانی می کند. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

Lymnocryptes minimus

Jack Snipe

تركى: كيچيك أخساخ، **كردى:** قور اويلكه بچووك، **سي**

پاشلک کوچک

Morphological characteristics: 17-19 cm length and 38-42 cm wingspan. Smaller than other snipes. Sexes similar with no seasonal variation. Adult bird with brown upperparts, feather-centres of mantle and scapulars black glossed with purple and green, broad dark stripe on upper head with two light bands stretched to side of head, buff breast with plenty of spots, and wholly white belly. Unlike other snipes, bars on flanks not conspicuous. $Secondary- and inner primary-tips \ white, forming \ a \ white \ stripe \ on inner \ edge$ of wings. Tail triangular with longer central feathers. Also with grey-green legs and short dark-tipped light yellow bill. Juvenile greatly resembles adult and hardly distinguishable.

Biological characteristics: Prefers freshwater swamps, marshes, ponds, moist meadows, floodplains, drained fields, and vegetated fringes of lakes. Less gregarious than Common Snipe G. gallinago, usually solitary or in groups of 2-3 birds. Flight rather slow and straighter than Common Snipe. Highly able to conceal itself. When in danger, hardly noticeable due to hiding motionless on ground, resembling bunch of dead reed-leaves. If forced to fly, flies a short distance with noiseless movements and then returns to ground. Often active at dawn and at night. Feeds mainly on insects and their larvae, mollusks, worms, and plant material, especially seeds.

Distribution and abundance: A fairly common winter visitor throughout the main wetlands of Iran.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۷ تا ۱۹ سانتیمتر و گستردگی بالها ۳۸ تا ۴۲ سانتیمتر است. از ساير پاشلكها كوچكتر است. نر و ماده همشكل و فاقد تغييرات فصلى هستند. در پرندهٔ بالغ روتنه قهوهای با جلای بنفش و سبز دیده میشود. نوار تیرهٔ پهنی در تارک سر و نوار روشنی در دو طرف آن دارد. سینه نخودی همراه با خالهای فراوان و شکم یکدست سفید است و بر خلاف سایر پاشلکها، راهراه عرضی در پهلوها چشمگیر نیست. انتهای شاهپرهای ثانویه و داخلی ترین شاهپرهای اولیه سفید است و در حاشیهٔ عقبی بالها تشکیل نوار سفیدی میدهند. دم مثلثی شکل و پرهای مرکزی آن بلندتر است. پاها سبز خاکستری و منقار کوتاه به رنگ زرد روشن با نوک تیره دیده می شود. پرندهٔ نابالغ شباهت زیادی به بالغها دارد و تشخیص آن دشوار است.

ویژگیهای زیستی: مردابهای آب شیرین، باتلاقها، آبگیرها، چمنزارهای مرطوب، دشتهای سیلابی، زمینهای زهکشی شده و حواشی دریاچههایی با پوشش علفی مناسب را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. نسبت به «پاشلک معمولی»، کمتر اجتماعی است و معمولاً به تنهایی یا در دستههای دو تا سه تایی دیده میشود. پروازی به نسبت آرام و مستقیمتر از «پاشلک معمولی» دارد. مهارت زیادی در پنهان کردن خود دارد و هنگام احساس خطر با مهارت زیادی بر سطح زمین خف کرده و از این رو دیدنش بسیار دشوار است. اگر مجبور به پرواز شود با پروازی بیصدا مسافت کوتاهی را طی می کند و مجدداً فرود می آید. اغلب اوایل صبحها و در طول شبها فعال است و به طور عمده از حشرات و لارو آنها، نرمتنان، کرمها و مواد گیاهی به ویژه بذرها تغذیه می کند.

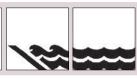
239 pma

گیلانشاه دم سیاه (گیلانشاه بالسفید) Limosa limosa

Black-tailed Godwit

تركى: قارا قويروق فيشديراخچى، كردى: ئه حمهد راوكهرى بال سپى، **گيلاني:** خوتکا چيري، **سيستاني:** چوشک حلقه دم

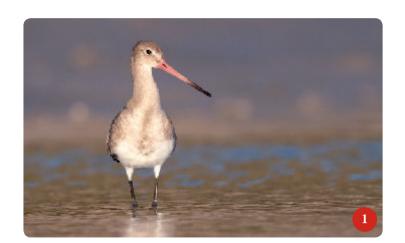

Morphological characteristics: 40-44 cm length and 70-82 cm wingspan. A large wader with elongated neck and body and long legs and bill. Sexes similar (female slightly larger) with some seasonal variation. Breeding adult with chestnut-orange head, neck, upperparts, and breast, streaked dark upper head and upperparts, and black bars on lower breast, belly, and flanks but rest of underparts white. Wings with broad white stripe contrasting with black flightfeathers, easily noticeable in flight. Also has dark-tipped orange bill, square white rump, and black tail tip and legs. Non-breeding adult with wholly greybrown head and upperparts and grey-white underparts. Juvenile distinguished from adults by buff-orange head, neck, and breast and grey upperparts with

Biological characteristics: Prefers muddy shores of freshwater lakes, shallow water in fresh or brackish wetlands, irrigated fields, and flooded meadows. In winter, seen inshore at bays and estuaries. Highly gregarious, seen in flocks of variable size. Flight speed variable from soaring slowly while getting close to night roosting site to quick diving while displaying above territory. In flight, holds head and body in line, while legs extend beyond tail tip. Gait graceful, easily enters belly-deep water. Feeds mainly on invertebrates as well as plant material. Forages for food by immersing its bill vertically and strongly into mud or slush. When prey found, suddenly pulls its bill out and swallows the prey.

Distribution and abundance: A common passage migrant and winter visitor to most freshwater wetlands in the south Caspian region, Urumiyeh basin as well as Khuzestan, Fars, and Sistan basin. Also non-breeding individuals recorded in some wetlands of northwest, south, and south-eastern Iran.

Conservation status: Globally has been listed as Near Threatened (NT) in IUCN red list and is of conservation values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۰ تا ۴۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۷۰ تا ۸۲ سانتیمتر است. کنارآبچری بزرگجثه با قامت و گردن کشیده و پاها و منقاری دراز است. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری با سر، گردن، روتنه و سینهٔ نارنجی بلوطی مشخص است. روی تارک سر، روتنه، قسمتهای پایینی سینه، شکم و پهلوها راهراه تیره دارد و مابقی زیرتنه سفید است. نوار بالی سفیدی روی بالها دارد که هنگام پرواز در تضاد با رنگ سیاه شاهپرهای پرواز به خوبی نمایان میشود. دمگاه، سفید مربعی و دم سیاه است. همچنین منقار نارنجی با نوک تیره و پاهای سیاه دارد. در خارج از این دوره پرندهٔ بالغ با سر و روتنهٔ خاکستری قهوهای یکدست و زیرتنهٔ خاکستری سفید دیده می شود. پرندهٔ نابالغ به واسطهٔ سر، گردن و سینهٔ نارنجی نخودی و روتنهٔ خاکستری با لکههای تيره از بالغها قابل تشخيص است.

ویژگیهای زیستی: مناطق جزرومدی با بستر گلی، آبهای شیرین، دریاچهها و تالابهای لبشور، علفزارهای غرقابی و حواشی نیزارها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. زمستانها نیز در خلیجها و مصبها دیده می شود. بسیار اجتماعی است و در دسته های با اندازه متغیر دیده میشود. پروازهایی با سرعتهای متفاوت، از بالبازرویهای بسیار آرام هنگام نزدیک شدن به محل استراحت شبانه تا شیرجههای سریع هنگام نمایشهای جنسی برفراز قلمرو خود دارد. در پرواز سر و بدن را در یک راستا نگه میدارد و پاهای کشیدهاش از حد دم تجاوز می کند. راه رفتنی با شکوه دارد و به راحتی وارد آبهای عمیق میشود. به طور عمده از بیمهرهها همچنین مواد گیاهی تغذیه می کند. برای این منظور، منقار خود را به صورت عمودی و با قدرت درون گل و لجن فرو میبرد و پس از یافتن طعمه آن را به طور ناگهانی بیرون کشیده و میبلعد.

Limosa Iapponica

Bar-tailed Godwit

تركى: خينالى فيشديراخچى، كردى: ئه حمهدراوكهرى خهنهئى، سيستانى: چوشك حلقه دم

كيلانشاه حنايي

Morphological characteristics: 37-39 cm length and 70-80 cm wingspan. A medium-sized wading bird similar to Black-tailed Godwit L. limosa, appearing smaller due to shorter legs, especially in males, and also recognisable by shorter upward-tilted bill. Sexes dissimilar with some seasonal variation. Male breeding adult with reddish chestnut face, neck, breast, and belly, blackand-rufous marked upperparts, and dark bill. Adult female with buff to white neck and breast, paler and greyer upperparts, and white belly. Tail barred black and white, bordered by large white triangular patch on rump. Outside breeding season, both sexes with light grey upperparts, head, and neck mottled dark grey laterally, underparts white, and bill pink with dark distal half. Juvenile resembles adult in winter plumage, but differs by darker upperparts and bufftinged neck and breast.

Biological characteristics: Often prefers shallow sandy or muddy estuaries and flats located at coasts or in saline inlets, though occasionally seen on inland freshwater wetlands on migration. Gregarious outside breeding season, forming large flocks during winter. Flight heavier than Black-tailed Godwit; often performs sky displays such as rotations, soars, and sudden direction changes. Forages on tidal flats by walking slowly and immersing bill and sometimes head and neck into soil. Feeds on invertebrates, especially insects, mollusks, crustaceans, and worms.

Distribution and abundance: A common winter visitor to the southern coasts from Khuzestan to Pakistan border. Small numbers of non-breeders over-summer in wetlands of Persian Gulf coast. Also seen as passage migrant, often in autumn, in south Caspian region and in small numbers in Urumiyeh Lake and some wetlands in Fars and Sistan-Baluchestan.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۷ تا ۳۹ سانتیمتر و گستردگی بالها ۷۰ تا ۸۰ سانتیمتر است. كنار آبچرى متوسطجته و تا حدى شبيه به «گيلانشاه دمسياه» است ولى به واسطهٔ جثه کوچکتر، پاهای کوتاهتر و منقار با انحنای بیشتر رو به بالا از آن تفکیک می شود. نر و ماده متفاوت و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ در دورهٔ جوجه آوری با صورت، گردن، سینه و شکم بلوطی مایل به قرمز، روتنهٔ قهوهای تیره و منقار تیره رنگ مشخص می شود. مادهٔ بالغ در این دوره گردن، سینه و شکم نخودی رنگ، روتنهٔ رنگ پریده تر و شکم سفید دارد. دم دارای چندین نوار عرضی تیره و روشن است و لکهٔ سفید مثلثی شکل بزرگی در ناحیهٔ دمگاه دیده می شود. در خارج از این دوره، نر و ماده با روتنه، سر و گردن خاکستری روشن همراه با خالهای تیره، زیرتنه سفید و منقار صورتی که نوک اَن تیره است، همشکل هستند. پرندهٔ نابالغ شبیه بالغها در پوشش زمستانه است ولی با روتنهای تیرهتر و گردن و سینهٔ نخودی خاکستری قابل

ویژگیهای زیستی: اغلب مصبهای ماسهای، شنی و گلی کمعمق واقع در سواحل یا خورها را ترجیح میدهد. در زمان مهاجرت در تالابهای داخلی نیز دیده میشود. در خارج از دورهٔ جوجه آوری پرندهای اجتماعی است و زمستانها دسته های بسیار بزرگ تشکیل می دهد. سنگینتر از «گیلانشاه دمسیاه» پرواز می کند و اغلب مانورهای هوایی مانند چرخش، بال بازروی و تغییر مسیرهای ناگهانی دارد. برای تغذیه در نوار جزرومدی سواحل به آرامی راه میرود و با فرو بردن منقار، گاهی سر و گردن در گل و لجن به جستجوی بیمهرهها به ویژه حشرات، نرمتنان، سخت پوستان و کرمها می پردازد.

پراکنش و فراوانی: به تعداد فراوان در طول سواحل جنوب کشور از استان خوزستان تا مرز پاکستان زمستان گذرانی می کند. تعداد اند کی از این پرنده به صورت غیر جوجه آور تا اواسط تابستان در تالابهای سواحل خلیج فارس باقی میمانند. همچنین به صورت مهاجر عبوری (اغلب مهاجر پاییزه) در نواحی جنوبی دریای خزر و به تعداد بسیار اندک در دریاچهٔ ارومیه و برخی تالابهای

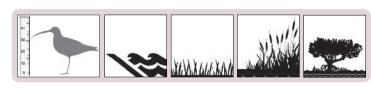
PP1

Numenius phaeopus

گيلانشاه ابرو سفيد

Whimbrel

تر كى: قلم قاس فيشديراخچى**، كردى:** ئە حمەدراو كەرى برۆوسپتى، **س**

Morphological characteristics: 40-42 cm length and 76-89 cm wingspan. A large wading bird similar to Eurasian Curlew N. arquata, but smaller with shorter legs and bill and distinct facial pattern. Sexes similar with no seasonal variation. Adult with grey-brown upperparts looking scaly due to light feather-fringes on back. Also with dark crown with a pale central stripe, white supercilium, dark eyes-tripe, buff streaked neck and breast, and white underparts. In flight, a white triangular patch seen on back and rump. Bill dark and thicker than in other curlews; legs greyish olive. Juvenile resembles adult, but mantle, scapulars, and upper wing-coverts darker, black-brown with buffwhite spots.

Biological characteristics: Prefers sandy or muddy tidal flats and inlets at coasts, coral reefs, and short grasslands adjacent to water. Gregarious outside breeding season, especially during migration. Flight faster and more buoyant than Eurasian Curlew, producing special noise. Takes off easily without running. Unlike Eurasian Curlew, legs do not exceed tail in flight. Feeds mainly on invertebrates, especially insects as well as plant material; usually breaks off limbs of crabs before swallowing. Forages for food in surface layer of soil and rarely from deeper layers.

Distribution and abundance: Seen in large numbers as passage migrant in the south Caspian region during autumn and spring and in fair numbers as winter visitor to south coasts of Iran, from Khouran Strait east to Pakistan border. Also recorded as scarce passage migrant in Urumiyeh Lake during autumn. Small numbers of non-breeders remain along the Persian Gulf coasts in summer.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۰ تا ۴۲ سانتی متر و گستردگی بالها ۷۶ تا ۸۹ سانتی متر است. کناراً بچری درشت جثه و تا حدی شبیه به «گیلانشاه بزرگ» است ولی به واسطهٔ جثهٔ کوچکتر، پاها و منقار کوتاهتر و طرح صورت مشخص از آن تفکیک میشود. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ روتنه قهوهای خاکستری است و به واسطهٔ حاشیهٔ روشن پرهای روتنه، فلسدار به نظر میرسد. تارک سر تیره با یک نوار رنگپریده در مرکز آن، نوار ابرویی سفید و خط چشمی تیره دارد. گردن و سینه نخودی رگهرگه و سایر بخشهای زیرتنه سفید دیده می شود. در پرواز لکهٔ سفید مثلثی شکلی در فاصله روتنه و دمگاه دارد. منقار تیره و نسبت به سایر گیلانشاهها کوتاهتر و پاها به رنگ سبز مایل به آبی است. پرندهٔ نابالغ شباهت زیادی به بالغها دارد ولی روتنه، شانهها و پوشپرهای روی بالها تیرهتر و به رنگ قهوهای سیاه همراه با لکههای نخودی کمرنگ دیده میشود.

ویژگیهای زیستی: زمستانها بیشتر سواحل بین جزرومدی ماسهای و گلی دریاها و خورها، صخرههای مرجانی و نیز علفزارهای کوتاه مجاور پیکرههای آبی را ترجیح میدهد. در خارج از دورهٔ جوجه آوری به ویژه در زمان مهاجرت، پرنده ای اجتماعی است. پروازش سریعتر و سبکتر از «گیلانشاه بزرگ» و با تولید صدایی خاص همراه است. به آسانی و بدون نیاز به دویدن از سطح زمین به پرواز درمی آید و بر خلاف «گیلانشاه بزرگ» پاهایش از حد دم تجاوز نمی کند. برای تغذیه بیمهرهها به ویژه حشرات و همچنین مواد گیاهی را در لایههای سطحی و به ندرت از اعماق خاک و گل و لجن حاشیه جستجو می کند. گاهی نیز خرچنگها را صید می کند و قبل از

پراکنش و فراوانی: به تعداد فراوان مهاجر عبوری بهاره و پاییزه نواحی جنوبی دریای خزر و به تعداد کمتر زمستان گذران سواحل جنوب کشور از تنگهٔ خوران و ناحیهٔ شرقی بندرعباس تا مرز پاکستان است. همچنین حضور این گونه به صورت مهاجر عبوری کمیاب پاییزه در حوضهٔ درياچهٔ اروميه گزارش شده است. تعداد كمي نيز به صورت غيرجوجه آور تابستانها در طول

Numenius tenuirostris

تركى: خالى فيشديراخچى، كردى: ئه حمهد راوكهرى دندووك باريك، **سیستانی:** چوشک حلقه دم

كيلانشاه خالدار

Morphological characteristics: 36-41 cm length and 80-92 cm wingspan. A medium-sized curlew similar in size to Whimbrel N. phaeopus, but with more dainty body and much narrower needle-like bill. Sexes similar with no seasonal variation. Adult bird with grey-buff upperparts mottled brown, white belly with no streaks, heart-shaped black spots on breast and flanks, tiny streaks on crown, white supercilium, and earth-grey head and side of neck looking whiter on chin and throat. In flight, blackness of first primaries in contrast with streaked secondaries and whiteness of under wing-coverts easily noticeable. Back and rump white, with 4-5 horizontal black stripes on tail. Also, has grey legs and long narrow brown bill with fleshy-red base. Juvenile resembles adult but with rich buff upperparts and narrowly streaked neck, breast, and flanks.

Biological characteristics: Prefers salt flats with scanty low vegetation, temporary flooded wetland fringes and damp grasslands with short vegetation. In winter, mostly prefers marshlands. Flight similar to Eurasian Curlew N. arquata but faster and less regular. Often walks slowly in shallow waters and feeds on insects, crustaceans, and other invertebrates. In winter, may be seen feeding along with Black-tailed Godwit Limosa limosa and Eurasian Curlew. Usually moves faster than Eurasian Curlew.

Distribution and abundance: A scarce passage migrant, with decreasing numbers, recorded in south Caspian region, south Khorasan, Persian Gulf, and Sistan-Baluchestan in the past.

Conservation status: Globally has been listed as Critically Endangered (CR) in IUCN red list and also listed in CITES Appendix I. Also concerned as endangered in Iran and is of conservation values. The most important factor internationally threatening this species is overhunting. Destruction and modification of winter habitats in the Middle East and northern Africa have also caused a decline in the population of this species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۶ تا ۴۱ سانتیمتر و گستردگی بالها ۸۰ تا ۹۲ سانتیمتر است. گیلانشاهی متوسطجثه و تا حدی شبیه به «گیلانشاه ابرو سفید» است ولی بدن ظریفتر و منقار نازکتر دارد. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ تارک سر رگهرگه، نوار ابرویی سفید و سر و دو طرف گردن خاکی رنگ دارد که در ناحیهٔ چانه و گلو سفیدتر به نظر میرسد. روتنه نخودی خاکستری همراه با لکههای قهوهای و قسمت عقبی آن و دمگاه سفید است و چهار الی پنج نوار عرضی سیاه روی دم دارد. در پرواز، سیاهی اولین شاهپرهای اولیه در تضاد با شاهپرهای ثانویه راهراه و پوشپرهای سفید زیر بالها به خوبی نمایان میشود. شکم سفید بدون رگهرگه و سینه و پهلوهایی همراه با خالهای قلبی شکل فراوان دارد. پاهای خاکستری و منقار دراز، باریک و قهوهای دارد که در قاعده گوشتی رنگ دیده می شود. پرندهٔ نابالغ شبیه بالغها ولی با روتنهٔ نخودی تر است و گردن، سینه و پهلوها رگهرگه بیشتری دارد.

ویژگیهای زیستی: در سواحل ماسهای، شنی و گلی دریاها، حواشی باتلاقها و مراتع مرطوب با علوفه کوتاه زندگی می کند و زمستانها بیشتر حواشی پیکرههای ماندابی را ترجیح می دهد. پروازی شبیه به «گیلانشاه بزرگ» ولی سریعتر و نامنظمتر دارد. اغلب در حالی که به آرامی در آبهای کم عمق راه می رود، به تغذیه از حشرات، نرمتنان، سخت پوستان و کرمها می پردازد. در زمستانها ممکن است همراه با «گیلانشاه دم سیاه» و « گیلانشاه بزرگ» در حال تغذیه دیده شود ولی معمولاً حرکات سریعتری نسبت به «گیلانشاه بزرگ» بروز میدهد.

پراکنش و فراوانی: مهاجر عبوری بسیار کمیاب و رو به کاهش کشور است که در گذشته حضورش در نواحی جنوبی دریای خزر، جنوب خراسان، خلیج فارس و استان سیستان و بلوچستان

وضعیت حفاظت: جزء پرندگان به شدت در معرض خطر انقراض (CR) است، همچنین در ضمیمهٔ I کنوانسیون منع تجارت بین المللی گونههای در معرض انقراض (CITES) قرار دارد. در ایران نیز جزء پرندگان در معرض خطر انقراض معرفی شده و دارای ارزش حفاظتی است.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۵۰ تا ۶۰ سانتی متر و گستردگی بالها ۸۰ تا ۱۰۰ سانتی متر است. گیلانشاهی بزرگ با پاهای بلند و منقار بسیار دراز، باریک و خمیده رو به پایین است. نر و ماده همشکل (منقار ماده درازتر) و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ سر، گردن و سینه نخودی با رگهرگهٔ تیره و روتنهٔ خاکستری قهوهای همراه با رگهرگهٔ نخودی دیده می شود. در پرواز تیرگی شاهپرهای اولیه و پوشپرهای اولیه، سفیدی بخش عقبی روتنه و دمگاه و همچنین رنگ قهوه ای روتنه تضاد اَشکاری را نمایان میسازند. شکم سفید با خالهایی در پهلوها، پاها خاکستری یا سبز زیتونی و منقار سیاه با قاعدهٔ صورتی رنگ است. رنگ عمومی بدن در پوشش زمستانه کمرنگتر می شود. در پرندهٔ نابالغ منقار کوتاه، روتنه رنگ پریده و سفیدی زیرتنه بیشتر است.

ویژ گیهای زیستی: سواحل دریاها به ویژه نواحی بین جزرومدی گلی و ماسهای وسیع، گاهی حاشیه دریاچههای آب شیرین، رودخانهها، باتلاقها، دشتهای سیلابی، مصبها، مراتع، مزارع و دیگر مناطق مناسب نزدیک آبهای داخلی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. به تنهایی یا گروهی، به ویژه در محل استراحت شبانه دیده می شود. پروازی پرتوان، به نسبت آرام و متغیر دارد که در فواصل طولانی شبیه به پرواز کاکاییها و توأم با بالزدنهای موزون و منظم است. برای پرواز از سطح زمین یا برای گرفتن طعمه به خوبی می دود، ولی در سایر مواقع آهسته و با طمأنینه راه میرود. همهچیزخوار است ولی بیمهرهها را ترجیح میدهد. برای تغذیه اغلب در نواحی گلی بین جزرومدی با فروکردن بخشی از منقار و گاهی تمام آن، در لایهٔ زیرین گل و لجن حاشیهای یا در سطح آن به جستجوی طعمه میپردازد.

پراکنش و فراوانی: به تعداد فراوان در نواحی جنوبی دریای خزر همچنین در امتداد سواحل

Numenius arquata

گیلانشاه بزرگ **Eurasian Curlew**

تركى: بويوك فيشديراقچى، كردى: ئه حمهد راوكهر، سيستاني: خَرچوشك

Morphological characteristics: 50-60 cm length and 80-100 cm wingspan. A large Curlew with long legs and long slender decurved bill. Sexes similar (female bill longer) with little seasonal variation. Adult bird with greybrown upperparts streaked buff, buff head, neck, and breast with dark streaks, white belly and dark-spotted flanks. Dark primaries and primary-coverts, white back and rump, and brown upperparts and upperwing cause a contrast easily noticeable in flight. Also, has grey or olive-green legs and some pink at base of black bill. Winter plumage generally paler. Juvenile with short bill, pale upperparts, and more white on underparts.

Biological characteristics: Prefers seashores, especially wide muddy or sandy tidal flats, fringes of freshwater lakes, rivers, marshes, floodplains, estuaries, grasslands, farmlands, and other suitable areas near water. Seen singly or in small parties, forming larger flocks on roosting sites. Flight powerful, rather slow and with regular and deliberate wing-beats, rather similar to that of gulls Larus. Usually walks deliberately and slowly, but runs before take-off or in pursuit for prey. Omnivorous but prefers invertebrates. Forages mostly in muddy tidelands by immersing bill partially or completely in soil, but feeds by superficial pecking among vegetation on drier land.

Distribution and abundance: A common winter visitor along south coasts of Iran from Khuzestan to Pakistan border and the south Caspian region and occasional small flocks or singles inland in Urumiyeh basin and in some wetlands in Fars and Sistan basin. Also small numbers of non-breeding summering birds seen in Urumiyeh basin, Persian Gulf coasts, and occasionally in Fars.

Conservation status: Globally has been listed as Near Threatened (NT) in IUCN red list and is of conservation values.

كىلاتشاه شرقى Numenius madagascariensis

تركى: فيشديراخچى (شرقى)، كردى: ئەحمەدراوكەرى روژھە لاتە، سيستانى: چوشك حلقەدم

Morphological characteristics: 60-66 cm length and 108-112 cm wing-span. The largest wader in Iran with very long bill and long legs. Sexes similar (female larger and with longer bill) with little seasonal variation. Adult breeding bird with pale brown upperparts, head, and neck with darker streaks; chin and throat whitish. Underparts dark brownish buff with paler lower belly. Also with whitish underwing, pink-based dark brown bill, and olive green legs and toes. Outside breeding season, upperparts slightly paler. Juvenile resembles adult but paler, with fewer streaks on breast, and with shorter bill.

Biological characteristics: Prefers coastal mudflats, especially estuaries, bays, and inlets, receding at high tide to coastal salt meadows and mangrove forests as well as wetlands. A cautious bird, taking off before other waders when perceiving danger. Active during both day and night. Found solitarily or in small flocks separate from other waders. Forages by stalking slowly on sandy or muddy tidal flats, mangrove forests, and saline lakes, fishing out prey from deep mud or water surface using its bill. Omnivorous; feeds predominantly on crustaceans such as crabs, shrimps as well as mollusks and occasionally insects.

Distribution and abundance: Vagrant, recorded once in Sistan basin in October 1898.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۶۰ تا ۶۶ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۰۸ تا ۱۱۲ سانتی متر است. بزرگترین کنارآبچر ایران با پاهای بلند است و دراز ترین منقار را نسبت به سایر کنارآبچرها دارد. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر و دارای منقار دراز تر) و دارای اندک تغیییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری با سر، گردن و روتنهٔ قهوهای کمرنگ همراه با رگهرگهٔ تیره تر و چانه و گلوی مایل به سفید دیده می شود. زیر تنه نخودی مایل به قهوهای تیره دارد که در ناحیهٔ انتهایی شکم کمرنگتر می شود. سطح زیر بالها مایل به سفید، منقار قهوهای تیره با قاعدهٔ صورتی و پاها و انگشتان سبز زیتونی است. دمگاه نیز قهوه ای تیره است. در خارج از این دروره، روتنه اندکی رنگ پریده تر به نظر می رسد. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها است ولی کمرنگتر با رگهرگهٔ کمتر در ناحیه سینه دیده می شود و منقار کوتاهتری دارد.

ویژگیهای زیستی: سواحل دارای پناه به ویژه پهنههای گلی و ماسهای مسطح واقع در مصبها، خلیجها، خورها و پیکرههای آبی ساحلی که اغلب با علفهای دریایی پوشیده شدهاند، همچنین تالابها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. بسیار محتاط است و به محض احساس خطر قبل از سایر کنارآبچرها پرواز می کند. هم روز و هم شب فعال است. به تنهایی و یا در گروههای کوچک و جدا از سایر کنارآبچرها دیده می شود. برای تغذیه اغلب در نوار جزرومدی با بستر شنی و گلی، جنگلهای مانگرو و تالابهای شور و نمکی به آرامی قدم می زند و منقار دراز و حساسش را برای یافتن طعمه در گل و لجن فرو می کند و به محض لمس کردن یا دیدن طعمه در سطح بستر، صیدش می کند. همه چیز خوار است و بیشتر از سخت پوستانی نظیر خرچنگها و میگوها همچنین نرمتنان کوچک و گاهی حشرات تغذیه می کند.

پراکنش و فراوانی: فقط یکبار به صورت سرگردان در شمال شرقی استان سیستان و بلوچستان مشاهده شده است.

. ر. **وضعیت حفاظت:** در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

راسسا

244

hkk

245

440

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۹ تا ۳۱ سانتیمتر و گستردگی بالها ۶۱ تا ۶۷ سانتیمتر است. تابستانها به واسطهٔ بدن دودی مایل به سیاه از سایر آبچلیکها به آسانی متمایز می شود. در یوشش زمستانه به «اَبچلیک پاسرخ» شباهت دارد اما با پاهای بلندتر و منقار درازتر از آن قابل تشخیص است. نر و ماده دارای تغییرات فصلی هستند؛ در دورهٔ جوجه آوری اندکی متفاوت ولی در پوشش زمستانه همشکل (ماده اند کی بزرگتر) هستند. پرندهٔ نر بالغ در دورهٔ جوجه آوری دودی مایل به سیاه همراه با خالهای ریز و سفید رنگ در روتنه و پوشپرهای بالها دیده میشود. قسمت عقبی روتنه و دمگاه، لکهٔ سفید و مثلث شکل بزرگی دارد و دم دارای خطوط عرضی سیاه و سفید است که در پرواز به خوبی نمایان می شوند. زیرتنه سفید، منقار سیاه با قاعدهٔ قرمز و پاها سیاه مایل به قرمز هستند. پرندهٔ مادهٔ بالغ در این دوره شباهت زیادی به نر دارد ولی به واسطهٔ رگهرگهٔ سفید فراوان در پهلوها، شکم و پوشپرهای زیر دم قابل تشخیص است. پرندهٔ بالغ در خارج از این دوره با روتنهٔ خاکستری رنگ پریده، زیرتنه سفید، نوار ابرویی خاکستری مایل به سفید و پاهای قرمز قابل تشخیص است. پرندهٔ نابالغ نسبت به بالغها در پوشش زمستانهٔ تیرهتر است و با روتنه، سر و سینه قهوهای تر همراه با خط و خالهای سفید و زیرتنهٔ راهراه

ویژگیهای زیستی: خورها، مناطق ساحلی شنی و گلی و تالابهای نمکی، همچنین آبگیرها، شورهزارها، پیکرههای آبی لبشور، دشتهای سیلابی کمعمق، مصبهای گلی، دریاچهها و تالابهای آب شیرین و شالیزارها را به عنوان زیستگاه برمیگزیند. گاهی دستههای بزرگی تشکیل میدهند. به سرعت و با چابکی به پرواز درمیآید، پروازی سریع و مستقیم با بالزدنهای نرم و بالبازروی دارد و در این هنگام پاهای بلندش از حد دم تجاوز می کند. با دویدن و توقفهای پیاپی در بسترهای گلی و لجنی و یا فرو بردن سر و گردن درون آب به جستجو و تغذیه از مواد

سواحل خلیج فارس، حوضهٔ سیستان و حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه، همچنین استانهای خوزستان و

Tringa erythropus

Spotted Redshank

تركى: بز جولوت، كردى: شيلاقهى رەش باو

أبچليک دودي

Morphological characteristics: 29-31 cm length and 61-67 cm wingspan. In summer easily distinguished from other waders by sooty black breeding plumage. Similar to Common Redshank T. totanus in winter plumage, but distinguished by longer legs and bill. Sexes similar in winter but dissimilar in breeding season (female slightly larger), with some seasonal variation. Male breeding entirely blackish grey with small white spots on upperparts and upper wing-coverts and long white wedge on back and rump, the latter highly conspicuous in flight. Tail barred black and white. Also with white underparts, red-based black bill, and reddish black legs. Female breeding resembles male but more extensively marked white on flanks, belly, and under tail-coverts. Non-breeding adult with pale grey upperparts, white underparts, whitish grey supercilium, and red legs. Juvenile darker than non-breeding winter plumage, showing dark brown upperparts spotted and fringed buff-white and close black-brown bars on underparts.

Biological characteristics: Prefers inlets, sandy and muddy coastal areas, saline wetlands, and also pools, saltpans, brackish water bodies, shallow floodplains, muddy estuaries, freshwater lakes and wetlands, and irrigated rice fields. Usually solitary or in small groups, but may form large flocks in favoured habitat or on migration. Take-off rapid and agile; flight fast and straight with shallow wing-beats alternated with gliding with feet trailing behind tail. Feeds on crustaceans and worms by quiet wading in shallow water and probing with head immersed, but sometimes runs after shrimps and small fish.

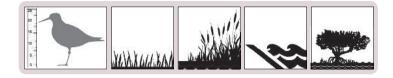
Distribution and abundance: A fairly common winter visitor and passage migrant in the south Caspian region, Persian Gulf coast, Sistan and Urumiyeh basins, Khuzestan, and Fars. Occasionally on passage in wetlands elsewhere. Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

Tringa totanus آبچلیک یا سرخ

Common Redshank

تركى: قزل أياق جولوت، كردى: شيلاقهى لاقسور

Morphological characteristics: 27-29 cm length and 59-66 cm wingspan. A medium-sized wader, distinguished from others by orange-red legs. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult shows grey upperparts, head, and breast, closely marked with dark brown or black bars and streaks all over. Tail barred black and white with a large triangular white patch on back and rump. White band at rear of wing and white back and rump obvious in flight. Bill reddish orange with dark tip; legs orange-red. Outside breeding season, more uniform grey with fewer marks and streaks. Juvenile like breeding adult but mantle brown with numerous buff specks along feather-fringes creating a scaly look, and legs paler yellowish orange.

Biological characteristics: Prefers wet grasslands in flat or gently sloping lowlands, muddy estuaries, lakes, wetlands, brackish or fresh water bodies, sheltered bays, and sandy, muddy, or rocky coasts. In winter usually seen in inlets, estuaries, and mudflats along inland lakes or on coast. A cautious bird, but quite noisy when disturbed. On passage and in winter, forms small to large flocks. Flight action strong, agile, and rather erratic with continuous wing-beats, soaring, and tilting from side to side with legs trailing behind tail. Breeding starts mid-April, singly or colonially, in damp grassland close to water. Nest a shallow cup on ground lined with plant material and completely hidden in tuft of grass. Usual clutch 4, occasionally 3 and rarely 5, pear-shaped to oval eggs with pale to creamy buff surface tinged with olive, marked with blackish brown or reddish brown lines and spots, 45.3×31.6 mm in size. Eggs hatch after 23-24 days. Chicks precocial and nidifugous. Fledging period 25-35 days.

Distribution and abundance: A very common breeding bird in wetlands of Urumiyeh basin in Azarbaijan, and a fairly common breeder in suitable freshwater wetlands elsewhere in Azarbaijan, Kordestan, Hamedan, Kermanshah, and central Fars. A common and widespread winter visitor in wetlands throughout Iran, particularly common in the south Caspian region, also along the southern coast from Khuzestan to Baluchestan, and in inland Khorasan, Azarbaijan, Khuzestan, central Fars, and Sistan.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۷ تا ۲۹ سانتیمتر و گستردگی بالها ۵۹ تا ۶۶ سانتیمتر است. ابچلیکی متوسطجثه است که به واسطهٔ رنگ قرمز نارنجی پاها از بسیاری دیگر از کناراً بچرها متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری سر، سینه و روتنهٔ قهوه ای خاکستری دارد و خط و خالها و لکههایی به رنگ سیاه یا قهوهای تیره در سراسر بدن دیده می شود. قسمت عقبی روتنه و دمگاه لکهٔ سفید و مثلث شکل بزرگی دارد و دم دارای خطوط عرضی سیاه و سفید است. حاشیهٔ عقبی بالها سفید و در پرواز به خوبی نمایان است. منقار نارنجی مایل به قرمز با نوک تیره است. در خارج از این دوره رنگ بدن خاکستری تر، یکدست تر و دارای خط و خالهای کمتری است. پرندهٔ نابالغ روتنهٔ قهوهای دارد، پاها زرد مایل به نارنجی است و به واسطهٔ حاشیه نخودی پرها، فلسدار

ویژگیهای زیستی: علفزارهای مرطوب واقع در مناطق کم ارتفاع پست یا با شیب ملایم، مصبهای گلی، دریاچهها، تالابها و پیکرههای آبی شیرین یا لبشور، خلیجهای دارای پناه و سواحل شنی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و زمستانها اغلب در خورها و اراضی گلی و لجنی سواحل دیده می شود. پرنده ای محتاط ولی پر سروصدا است. در خارج از دورهٔ جوجه آوری و در زمان مهاجرت دستههای کوچک تا بزرگی تشکیل میدهد. پروازی قوی، چابک و به نسبت نامنظم دارد که با بالزدنهای پیوسته، بال بازروی و اغلب چرخش به پهلوها همراه است. در زمان پرواز پاهای کشیدهاش تا حدی از دم تجاوز میکند. جوجهآوری از اواخر فروردین به صورت منزوی یا با تشکیل کلنی در علفزارهای نزدیک پیکرههای آبی آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش حفرهای کوچک روی زمین و بین پوشش علفی است که درونش را با مواد گیاهی میپوشاند. معمولاً چهار، گاهی سه و به ندرت پنج تخم گلابی شکل تا بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، نخودی کمرنگ تا نخودی مایل به کرم گاهی با ته رنگ زیتونی، با خالها، لکهها و خطوط قهوهای مایل به سیاه یا قهوهای مایل به قرمز و به ابعاد ۴۵,۳ × ۴۵,۳ میلیمتر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۳ تا ۲۴ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند. پرورش جوجهها ۲۵ تا ۳۵ روز به طول می انجامد. پراکنش و فراوانی: در تالابهای حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه و برخی تالابهای آب شیرین استانهای آذربایجان، کردستان، همدان، کرمانشاه و فارس جوجه آوری می کند.

Tringa stagnatilis

أبچليك تالابي

Marsh Sandpiper

ترکی: سو جولوتی، **کردی:** شیلاقهی شامی

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۹ تا ۲۱ سانتی متر و گستردگی بالها ۵۶ تا ۵۷ سانتی متر است. آبچلیکی به نسبت کوچک جثه، باریک اندام و تا حدی شبیه به «آبچلیک پاسبز» است ولی به واسطهٔ منقار راست و ظریف و صورت و پیشانی سفید از آن تفکیک می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری روتنه قهوهای مایل به خاکستری با خط و خالهای سیاه دارد. بالها تیره و لکهٔ سفید مثلث شکل بزرگی روی قسمت انتهایی روتنه و دمگاه دارد که در پرواز به خوبی مشخص است. زیرتنه سفید همراه با راهراه تیره در گردن، سینه و پهلوها است. منقاری تیره، صاف و به نسبت کوتاه و پاهای زیتونی رنگ دارد. در خارج از این دوره روتنه خاکستری با خط و خالهای کمتر و زیرتنهٔ قهوهای تر دارد و به دیده می شود. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها در پوشش زمستانه است ولی روتنهٔ قهوهای تر دارد و به

ویژگیهای زیستی: تالابهای باز، حاشیه باتلاقی آبگیرهای آب شیرین و پیکرههای آبی ساحلی، شالیزارهای غرقابی، دریاچههای آب شیرین و لبشور، شورهزارها و زمینهای گلی بین جزرومدی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پروازش تا حدی شبیه به «آبچلیک خالدار» است، به سرعت و با چابکی به پرواز درمی آید و پس از طی مسافت کوتاهی مجددا فرود می آید. برای تغذیه به کمک پاهای بلند به آبهای عمیق وارد می شود و به جستجوی بی مهرهها به ویژه حشیات میداند.

واسطه حاشیه نخودی پرهای روتنه، فلسدار به نظر میرسد.

حشرات می پردازد. پر اکنش و فراوانی: به تعداد فراوان در طول سواحل جنوب کشور تا مرز پاکستان و نیز براکنش و فراوانی: به تعداد فراوان در طول سواحل جنوبی مهاجر عبوری بهاره و پاییزه برخی تالابهای استان خورستان زمستان گذرانی می کند. همچنین مهاجر عبوری بهاره و پاییزه در اغلب تالابهای کشور به ویژه نواحی جنوبی دریای خزر و استانهای آذربایجان و خوزستان است. تعداد کمی از این پرنده تابستانها در حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه و در دیگر تالابهای

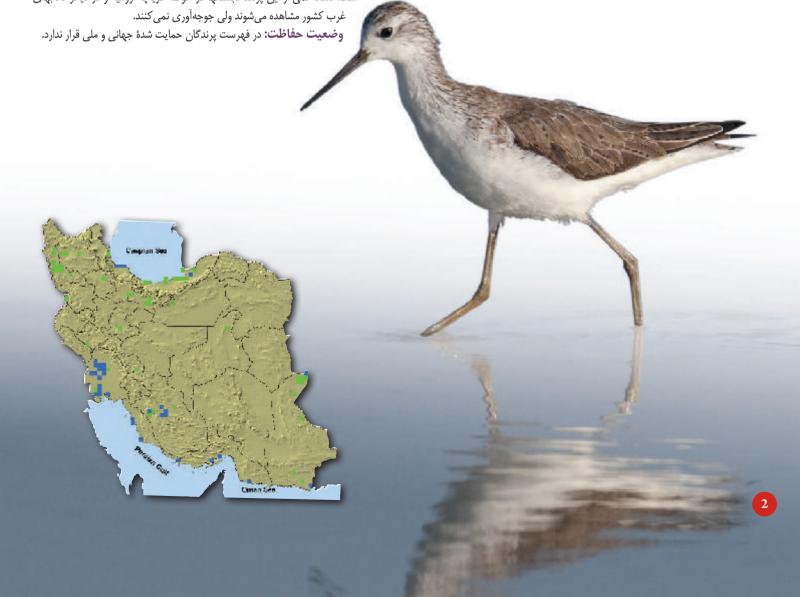

Morphological characteristics: 19-21 cmlength and 56-57 cm wing-span. A rather small and slender sandpiper quite similar to Common Greenshank *T. nebularia* but distinguished by smaller size, straight needle-like bill, and white face and forehead. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with greyish brown upperparts marked with black spots and bars and white underparts with some fine dark streaks on neck, breast, and flanks. Wings dark, contrasting with large triangular white patch on back and rump, conspicuous in flight. Also, has dark bill and olive-green legs. Outside breeding season, upperparts grey with some fine dark streaks and underparts uniform white. Juvenile resembles adult in winter plumage, but mantle, scapulars, and upper wing-coverts browner, looking scaly due to buff feather-fringes.

Biological characteristics: Prefers open wetlands, swampy freshwater ponds, estuaries, lagoons, irrigated rice fields, brackish or freshwater lakes, saltpans, and tidal mudflats. Flight action recalls that of Wood Sandpiper *T. glareola*. Rapid and agile on take-off, landing after short distance. Probes for food in deep water. Feeds on invertebrates and particularly insects.

Distribution and abundance: A fairly common winter visitor to wetlands of Khuzestan and locally along the south coast east to Pakistan border. A common passage migrant in spring and autumn in wetlands throughout Iran, especially in the south Caspian region, Azarbaijan, and Khuzestan. Occasionally observed in summer in Urumiyeh basin and other wetlands in western Iran, but without breeding.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

248

744

أبچليک يا سبز Tringa nebularia

Common Greenshank

تركى: گوى أياخلى جولوت، **كردى:** شيلاقەي لاق كەسك

Morphological characteristics: 30-33 cm length and 68-70 cm wingspan. A large sandpiper with long neck, greatly similar to Marsh Sandpiper T. stagnatilis but distinguished by larger body, long slightly upward-tilted bill, and long green legs. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with grey upperparts with dark streaks and spots which are also seen on head, breast, and flanks. Rest of underparts and rump white extending to long wedge on back of body. Non-breeding adult paler and more uniform grey above, spots and streaks below less noticeable. Juvenile resembles adult in winter plumage but with browner upperparts which look striped due to buff-brown margins of back feathers.

Biological characteristics: Prefers muddy tidal flats, estuaries, mangrove swamps, saltpans, coral reefs, sandy coasts, freshwater lakes, flooded meadows, salty wetlands, ponds, and brackish water bodies. Solitary or in small flocks, only forms larger parties on migration. Flight action direct over long distances. In flight, outstretched legs greatly exceed tail. Feeding involves walking and running in shallow water. Feeds on invertebrates, particularly insects, and occasionally small fish.

Distribution and abundance: A common winter visitor to the south Caspian region, Khuzestan, central Fars, and the southern coast. Small numbers occasionally winter at other wetlands in western and central Iran. A common passage migrant in spring and autumn in wetlands throughout Iran. Small $\,$ numbers of non-breeders remain throughout summer in Urumiyeh basin in

Conservation Status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۰ تا ۳۳ سانتیمتر و گستردگی بالها ۶۸ تا ۷۰ سانتیمتر است. ابچلیکی درشتجثه، بلند قامت با گردن کشیده و تا حد زیادی شبیه به «ابچلیک تالابی» است ولی به واسطهٔ جثهٔ بزرگتر، منقار دراز و اندکی رو به بالا، پاهای دراز و سبز رنگ از آن متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری روتنهٔ خاکستری همراه با خط و خالهای تیره دارد که این خط و خالها روی سر، سینه و پهلوها نیز دیده می شود. بخش میانی روتنه، دمگاه و مابقی زیرتنه سفید است. در خارج از این دوره بدن کمرنگتر و خط و خالهای روتنه و زیرتنه کمتر مشخص است. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها در پوشش زمستانه است ولی روتنه قهوهای تر است و به واسطهٔ حاشیه نخودی قهوهای پرهای روتنه، راهراه به نظر میرسد.

ویژگیهای زیستی: زمینهای گلی بین جزرومدی، مصبها، مانگروها، شورهزارها، صخرههای مرجانی، سواحل شنی، دریاچههای آب شیرین، علفزارهای غرقابی، تالابهای نمکی، آببندانها و پیکرههای آبی لبشور را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. به تنهایی یا در دستههای کوچک دیده می شود و فقط در زمان مهاجرت دستههای بزرگتری تشکیل می دهد. پروازی مستقیم در فواصل طولانی دارد و هنگام پرواز پاهای کشیدهاش تا حد زیادی از دم تجاوز می کند. با راه رفتن و دویدن در آبهای کمعمق به تغذیه از بیمهرهها به ویژه حشرات از سطح آب میپردازد. گاهی نیز ماهیهای کوچک را صید می کند.

پراکنش و فراوانی: به تعداد فراوان در نواحی جنوبی دریای خزر، سواحل جنوب کشور

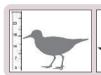

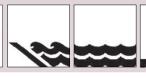
Tringa ochropus

Green Sandpiper

تركى: يالقيز جولوت، كردى: شيلاقهى چلياوان

أبچليک تکزی

Morphological characteristics: 21-24 cm length and 57-61 cm wingspan. A small to medium-sized bird greatly similar to Wood Sandpiper T. glareola but distinguished by bulkier body, dark underwing, and distinct boundary between dark breast and white belly. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with olive-black to brownish green upperparts, marked with fine whitish buff spots. Head, neck, and breast striped greyish brown which extends to flanks. In flight, blackish upper and under wings in great contrast with white of underparts and rump. Also with rather long oliveblack bill, white tail marked with brownish black bars on tip and olive legs. Adult bird with fewer spots on upperparts in winter and whiter face, foreneck,

and flank not striped. Biological characteristics: Prefers sheltered muddy shores of rivulets, lakes, and fringe of small bodies of freshwater. Usually solitary or in small parties, but usually shows secretive behaviour. Rear body wagged up and down during feeding or when alarmed. Flight action fast with irregular wingbeats. In flight, legs hardly exceed tail. Feeds on invertebrates by walking in muddy or slushy margins, occasionally in shallow water.

and breast. Juvenile resembles adult, but spots on upperparts slightly larger

Distribution and abundance: A common passage migrant and winter visitor in wetlands almost throughout Iran. Small numbers of non-breeders remain in Urumiyeh basin, the south Caspian region, and around Tehran in

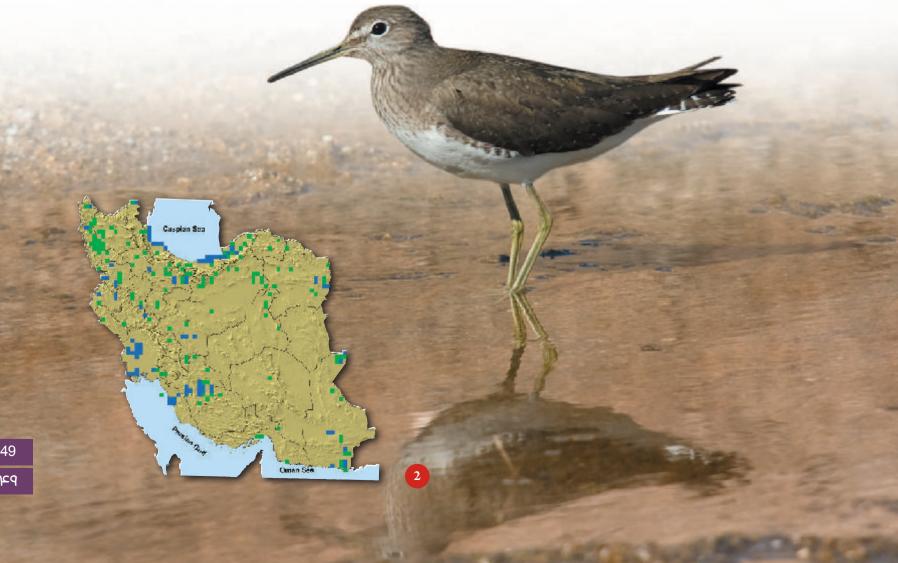
Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۱ تا ۲۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۵۷ تا ۶۱ سانتیمتر است. آبچلیکی کوچک تا متوسطجثه است که شباهت زیادی به «آبچلیک خالدار» دارد ولی به واسطهٔ جثهٔ درشت تر، تیرگی زیر بالها و مرز مشخص بین تیرگی سینه و سفیدی شکم، به خوبی از آن متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری روتنه زیتونی تیره یا سبز مایل به قهوهای با خالهای نخودی مایل به سفید است. سر، گردن و سینه رگهرگهٔ قهوهای مایل به خاکستری دارد که تا پهلوها ادامه پیدا می کند. هنگام پرواز تیرگی رو و زیر بالها تضاد آشکاری با سفیدی زیرتنه و دمگاه دارد. منقار تیره و به نسبت دراز، دم سفید با چند نوار عرضی سیاه مایل به قهوهای در انتها و پاها زیتونی دیده می شود. پرندهٔ بالغ در زمستان خالهای کمتری در روتنه دارد و صورت، جلوی گردن و سینه روشنتر به نظر میرسد. پرندهٔ نابالغ شباهت زیادی به بالنها دارد ولی روتنه خالهای بیشتری دارد و پهلوها رگەرگە نیست.

ویژگیهای زیستی: سواحل دارای پناه مناسب، رودخانهها، نهرها، حاشیه دریاچهها و تالابها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. به تنهایی یا در دستههای کوچک دیده می شود و اغلب خود را از دیدرس مخفی می کند. پروازی سریع با بال زدنهای نامنظم دارد و در پرواز پاها به سختی از دم تجاوز می کند. با قدم زدن در حاشیهٔ گلی و لجنی آبها، گاهی در آبهای کمعمق، به تغذیه از بی مهرهها می پردازد و در زمان احساس خطر، به سرعت سر و دم خود را تکان می دهد. پراکنش و فراوانی: به تعداد فراوان و به صورت مهاجر عبوری و زمستان گذران در اغلب تالابهای کشور دیده میشود. همچنین تعداد کمی پرندهٔ غیرجوجهآور، تابستانها در حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه، نواحی جنوبی دریای خزر و حوالی تهران باقی میمانند. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

آبچلیک خالدار Tringa glareola

Wood Sandpiper

تركى: خالى جولوت، كردى: شيلاقهى خالخال

Morphological characteristics: 19-21 cm length and 56-57 cm wingspan. A rather small sandpiper, greatly similar to Green Sandpiper *T. ochropus* but easily distinguished by smaller body, paler underwing and no clear border between dark breast and white belly. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with head, neck, and breast streaked, side of head with distinct white supercilium emphasized by dark stripe through eye, and dark brown to olive upperparts barred and spotted with white and buff marks. Also with rather short blackish bill, yellow legs, and white rump and tail, the latter streaked black and white on tip. Non-breeding adult with grey-brown plumage and fewer spots and patches on breast and upperparts. Juvenile resembles adult in winter plumage but with browner upperparts and larger and more buff or brown spots.

Biological characteristics: Prefers moist or swampy fields, flooded grasslands, and small bodies of shallow freshwater like pools, reservoirs, channels, and rice fields; also sometimes in shallow brackish estuaries and lagoons. Gregarious, often found in parties of 20-30 birds and on migration seen in even larger groups. Sometimes solitary or in small flocks. Flight action fast and agile with quick wing-beats. A skillful swimmer. Wades through muddy or slushy margins of shallow water bodies, feeding on invertebrates particularly insects.

Distribution and abundance: A very common and widespread passage migrant in spring and autumn in wetlands throughout Iran, and a fairly common winter visitor to wetlands of Khuzestan. A few birds occasionally remain throughout winter in the south Caspian region, Fars, Hormozgan, and Sistan-Baluchestan; a few non-breeders occasionally remain throughout summer in Urumiyeh basin in Azarbaijan, western provinces, and Khuzestan.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۹ تا ۲۱ سانتی متر و گستردگی بالها ۵۶ تا ۵۷ سانتی متر است. آبچلیکی به نسبت کوچک جثه است و شباهت زیادی به «آبچلیک تکزی» دارد ولی به واسطهٔ جثهٔ کوچکتر، رنگ روشن زیر بالها و فقدان مرز مشخص بین تیرگی سینه و سفیدی شکم از آن به خوبی متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری سر، گردن و سینه رگهرگه است و نوار ابرویی سفید مشخصی دارد که تا پشت چشمها ادامه دارد. روتنه قهوهای مایل به زیتونی پر رنگ با خالهای درشت سفید و نخودی دیده می شود. دمگاه و دم سفید است و در انتها خطوط باریک سیاه و سفیدی دارد. منقار مایل به سیاه و به نسبت کوتاه و پاها مایل به زرد است. در خارج از این دوره پروبال قهوهای خاکستری دودی است و خط و خالهای کمتری در روتنه و سینه دارد. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها در پوشش زمستانه است ولی روتنهٔ قهوهای تر همراه با خالهای نخودی یا قهوهای سشتی است.

ویژ گیهای زیستی: زمینهای باتلاقی یا مرطوب، آبهای شیرین کمعمق، علفزارهای سیلابی، شالیزارها، حاشیه دریاچهها، پیکرههای آبی ساحلی و آبگیرها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پرندهای اجتماعی است و اغلب در دستههای ۲۰ تا ۳۰ تایی و در زمان مهاجرت در دستههای بزرگتر دیده میشود. گاهی نیز به تنهایی یا در دستههای کوچک بسر میبرد. پروازش چابک و سریع است، بال زدنهای تندی دارد و به خوبی نیز شنا می کند. با قدمزدن در حاشیهٔ گلی و لجنی آبهای کمعمق، به تغذیه از بیمهرهها به ویژه حشرات می پردازد.

پراکنش و فراوانی: مهاجر عبوری بسیار معمول بهاره و پاییزه اغلب تالابهای کشور است. همچنین به تعداد فراوان در تالابهای استان خوزستان و به تعداد کمتر در نواحی جنوبی دریای خزر و برخی تالابهای استانهای فارس، هرمزگان و سیستان و بلوچستان زمستان گذرانی می کند. تعداد کمی پرندهٔ غیر جوجه آور نیز تابستانها در حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه، استانهای غربی و خوزستان باقی می مانند.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

Phalaropus lobatus

فالاروپ گردن سرخ

Red-necked Phalarope (Northern Phalarope)

تركى: قرمزى بويون فالاروپ، كردى: جلووت، سيستانى: سَرسَراوَك

Morphological characteristics: 18-19 cm length and 32-41 cm wingspan. A small phalarope with slender body and thin sharp and rather long needle-like black bill. Sexes slightly dissimilar in breeding plumage (female darker and more brightly coloured) with marked seasonal variation; sexes similar in winter. Breeding adult with brown to bluish grey upperparts looking striped or scaly due to buff feather-fringes. Crown, cheek, nape, and side of breast brown to sooty-grey, throat white with dark reddish orange patches on sides and foreneck. Underparts white with grey spots on flanks and under tailcoverts. In winter, upper parts ash-grey with white streaking, looking scaly due $\,$

Biological characteristics: Prefers large freshwater lakes, small pools, offshore islands or other small islets in large rivers and brooks. Gregarious outside breeding season, seen in large flocks at sea. Flight fast and agile over long distance with rather slow wing-beats, similar to that of small sandpipers, but flight over short distances often erratic and nervous, with sudden jumps and short flutters. Usually swims with fast strokes rotating water by moving legs. Aquatic feeding actions include characteristic spinning and pecking on one spot. Preys on benthic invertebrates moved to surface through movement of water. Sometimes, feeds by wading or running in shallow water or chasing flying insects over short distance.

to light feather-fringes. Forehead and side of head contrastingly marked, white

with black stripe from just before and below eye extending to ear-coverts.

Juvenile like breeding adult but upperparts dark brown with narrow buff to

white feather-fringes, side of neck and breast buff, and underparts white.

Distribution and abundance: A very common and locally abundant passage migrant in spring and autumn at wetlands throughout Iran, most numerous in the south Caspian region and central Fars. Large numbers winter at sea in Strait of Hormoz. Also some records available from Khuzestan and Sistan-Baluchestan in winter

Conservational status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۸ تا ۱۹ سانتی متر و گستردگی بالها ۳۲ تا ۴۱ سانتی متر است. فالاروپی کوچکجثه با بدن ظریف و منقار نازک، نوکتیز و به نسبت دراز است. نر و ماده دارای تغییرات فصلی، در دورهٔ جوجهاًوری اند کی متفاوت (ماده پررنگتر و درخشانتر) ولی در پوشش زم همشکل هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری روتنهٔ قهوه ای تا خاکستری مایل به آبی دارد که به واسطهٔ حاشیهٔ نخودی پرها، فلس دار به نظر می رسد. تارک سر، گونهها، پس گردن و دو طرف سینه قهوهای تا خاکستری دودی، گلو سفید و لکهٔ نارنجی مایل به قرمز پر رنگی در دو طرف و جلوی گردن دیده میشود. زیرتنه سفید همراه با لکههای اندکی در پهلوها و پوشپرهای زیر دم اس زمستان روتنه خاکستری همراه با راهراه سفید و به واسطهٔ رنگ روشن حاشیهٔ پرها، فلس دار به نظر میرسد. صورت سفید همراه با لکه سیاهی در پشت چشمها، بخش جلویی تارک سر سفید و مابقی آن تیره است. پرندهٔ نابالغ سر و روتنه قهوهای تیرهٔ راهراه دارد و حاشیه نخودی رنگ پرها به روتنه نمایی فلس دار داده است. گردن و سینه نخودی و زیرتنه سفید است.

ویژگیهای زیستی: سواحل دریاچههای بزرگ آب شیرین، استخرهای کوچک، جزایر دریایی یا جزایر کوچک در رودخانههای بزرگ همچنین جویبارها را به عنوان زیستگاه ترجیح میدهد. در خارج از دورهٔ جوجهآوری پرندهای اجتماعی است و اغلب دستههای بزرگی در آبهای دریایی تشکیل میدهد. در مسافتهای طولانی پروازی سریع و چابک همراه با بالزدنهای به نسبت آرام شبیه تلیلهها دارد ولی در مسافتهای کوتاه پرواز نامنظمتر و آشفته همراه با جهش از سطح آب، بال زدن و فرود مجدد بر سطح آب است. معمولاً با شنای سریع دایرهای شکل در آبهای کمعمق و تکان دادن پاها سبب چرخش آب شده و به این ترتیب بیمهرههای کف که به سطح آب می آیند را با حرکت سریع منقار شکار می کند. گاهی نیز با قدم زدن یا دویدن سریع به شکار طعمه از سطح یا زیر آب میپردازد و یا با دویدن به دنبال حشرات در حال پرواز در فواصل

پراکنش و فراوانی: به صورت مهاجر عبوری بهاره و پاییزه در اغلب تالابهای کشور به ویژه نواحی جنوبی دریای خزر و استان فارس دیده می شود. تعداد زیادی نیز زمستانها را دور از سواحل تنگهٔ هرمز می گذرانند. همچنین گزارشهایی از مشاهدهٔ این پرنده در فصل زمستان در استانهای خوزستان و سیستان و بلوچستان موجود است.

فالأروب بلوطي Phalaropus fulicarius

Red Phalarope (Grey Phalarope)

تركى: قرمزى فالاروپ، كردى: جلووتى شي

Morphological characteristics: 20-22 cm length and 40-44 cm wing-span. Greatly similar to Red-necked Phalarope P. lobatus in winter, but shows slightly bulkier body and shorter and thicker yellow-based bill. Sexes slightly dissimilar in breeding plumage (female darker and more brightly coloured) with marked seasonal variation; sexes similar in winter. Breeding female shows black cap, broad white eye-patch, and dark upperparts looking scaly due to buff featherfringes. Neck and underparts wholly dark chestnut-red. In flight, rather narrow white wing-bar and black forewing noticeable. Also shows dark-tipped yellow bill and dark legs with yellow flat lobes at both sides of toes. Breeding male like female but cap streaked buff, white eye-patch less sharply defined, and neck to underparts orange-buff rather than chestnut-red, with white patches on breast. In winter, upperparts uniform ash-grey, underparts and neck white, face white with dark patch behind eye, and crown white with dark borders. Bill dark with yellow base. Juvenile has streaked dark brown head and upperparts looking scaly due to narrow buff feather-fringes. Also with buff neck and breast and white underparts. Biological characteristics: Usually prefers seas and offshore coasts; only rarely seen on inland waters, mainly during unfavorable weather conditions like heavy storms. Highly gregarious in winter, but birds observed in Iran are solitary or in small groups. In general, flight stronger, slower, and less erratic than that of Red-necked Phalarope, resembling larger waders like Sanderling Calidris alba. On migration, largely restricted to coastal waters, less inclined to occur on inland wetlands than Red-necked Phalarope. Feeds mostly by swimming, with prey pecked from surface or while submersing head in water, but occasionally feeds by walking in shallow water or chases flying insects over short distances. Mostly feeds on invertebrates, but occasionally on plant material, especially seeds.

Distribution and abundance: A rare passage migrant in the south Caspian region in autumn once in Agh Gol wetland (Hamedan) in autumn and occasionally in offshore Persian Gulf in spring.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۲۰ تا ۲۲ سانتی متر و گستردگی بالها ۴۰ تا ۴۴ سانتی متر است. شباهت زیادی به «فالاروپ گردن سرخ» به ویژه در پوشش زمستانه دارد ولی نسبت به اَن اندکی پرجثهتر است و منقار کوتاهتر و ضخیمتر دارد. نر و ماده دارای تغییرات فصلی، در دورهٔ جوجه آوری اند کی متفاوت (ماده پر رنگتر و درخشانتر از نر) ولی در پوشش زمستانه همشکل هستند. پرندهٔ مادهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری تارک سر سیاه، گونههای سفید و روتنهٔ تیره دارد که به واسطهٔ حاشیهٔ نخودی رنگ پرها فلسدار به نظر میرسد. گردن و زیرتنه یکدست بلوطی سیر است. در پرواز نوارهای بالی سفید و پهنی روی بالها نمایان می شود. پاها تیره با پرههای زرد رنگ در دو طرف انگشتان و منقار نیز زرد است که نوک آن به تیرگی می گراید. پرندهٔ نر در این دوره دارای تارک سر تیره با راهراه نخودی، لکهٔ سفید کوچکتر در گونهها و زیرتنهٔ کمرنگتر است و لکههای سفید پراکندهای روی سینه دارد. در زمستان روتنه یکدست خاکستری و زیرتنه و گردن سفید است. صورت سفید و لکهٔ سیاهی در پشت چشمها دارد. بخش جلویی تارک سر سفید و مابقی آن سیاه است. منقاری تیره با قاعدهٔ زرد رنگ دارد. در پرندهٔ نابالغ سر و روتنه قهوهای تیرهٔ راهراه است که به واسطهٔ حاشیهٔ نخودی رنگ پرها، فلس دار به نظر می رسد. گردن و سینه نخودی و زیرتنه سفید است.

ویژگیهای زیستی: معمولاً در دریا و دور از سواحل به سر میبرد و به ندرت به واسطهٔ شرایط آب و هوایی نامساعد نظیر بادهای شدید در آبهای داخلی دیده میشود. در دورهٔ جوجهآوری پرندهای اجتماعی است و در خارج از این دوره اغلب تنها دیده میشود. پروازی شبیه به «فالاروپ گردن سرخ» دارد و نیز در پرواز مستقیم تا حدی شبیه «تلیلهٔ سفید» به نظر میرسد. در زمان مهاجرت نسبت به «فالاروپ گردن سرخ» بیشتر آبهای ساحلی را ترجیح میدهد. برای تغذیه با شنا کردن بر سطح آب و حرکات سر و منقار به شکار طعمههای موجود در سطح آب میپردازد. همچنین با قدم زدن در آبهای بسیار کم عمق طعمههای زیر آب را صید می کند یا با دویدن به دنبال حشرات در حال پرواز در فواصل کوتاه به صید آنها میپردازد. بیشتر از بیمهرهها و در هنگام کمبود غذا از مواد گیاهی به ویژه دانهها تغذیه می کند.

پراکنش و فراوانی: مهاجر عبوری نادر پاییزه در نواحی جنوبی دریای خزر است و فقط یکبار از تالاب اَق گل در استان همدان در همین فصل گزارش شده است. همچنین در بهار به تعداد اندک در جزایر دور از سواحل خلیج فارس مشاهده میشود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

راسته : سليم شكلان

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۵۳ تا ۵۸ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۳۲ تا ۱۴۰ سانتیمتر است. پرندهٔ اقیانوسی بزرگجثه با بالهای پهن، منقار قوی، دراز و در انتها اندکی خمیده و دم به نسبت کوتاه و در انتها گرد است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. احتمال حضور دو گونه از این جنس در کشور وجود دارد که در زمان مهاجرت از اقیانوسهای جنوبی به سوی شمال، از اقیانوس هند عبور می کنند. پرندهٔ بالغ در گونهٔ C. antarctica به رنگ قهوهای تیرهٔ یکدست دیده می شود، در مرکز پرهای روتنه، پوشپرهای روی بالها و پهلوها رگهرگهٔ خرمایی یا سفید مایل به زرد دارد، در قاعدهٔ شاهپرهای اولیه، لکهٔ سفید بزرگی دیده میشود و منقار و پاها سیاه هستند. گونهٔ C. maccormicki اندکی کوچکتر و یکدست خاکستری مات است و گاهی در پس سر و گردن کمرنگتر تا خاکستری مایل به سفید به نظر میرسد، لکهٔ سفید در قاعدهٔ شاهپرهای اولیه کوچکتر است، منقار کوتاهتر و نازکتر و پاها کوتاهتر هستند. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها است؛ در گونهٔ اول روتنه رگهرگهٔ خرمایی نامنظمتر دارد و در گونهٔ دوم حاشیه پرها به ویژه پرهای گردن و زیرتنه خاکستری کمرنگ است و پهلوها نوارهای خاکستری تیره

ویژگیهای زیستی: در دریاها و به ندرت در آبهای داخلی دیده می شود و بیشتر علفزارهای مرطوب منتهی به صخرههای مشرف به دریا را ترجیح میدهد. در خارج از دورهٔ جوجه آوری از سواحل و خشکیها دوری می کند و اغلب فعالیتهایش را در نواحی دور از ساحل در اقیانوسها به انجام میرساند. در خارج از دورهٔ جوجهآوری به تنهایی و برای تغذیه در دستههای کوچک گاهی همراه با سایر پرندگان دریایی دیده میشود. در زمان وزش بادهای تند، فعالتر است و بالزدنهای سریعتر و قویتر با تغییر در زاویه بدن دارد. در زمان شکار یا تعقیب سایر پرندگان مانورهایی زیبا، سریع و پی در پی اجرا می کند. بیشتر از ماهیها تغذیه می کند و شکار خود را به طور مستقیم از دریا و یا با لاشهخواری و تصاحب طعمه سایر پرندگان به دست می آورد.

پراکنش و فراوانی: به صورت سرگردان در خلیج فارس و دریای عمان به ویژه در استانهای بوشهر و هرمزگان و اغلب مجاور جزایر دیده می شود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

اسکوای بزرگ Catharacta antarctica/maccormicki

Brown/South Polar Skua

تركى: بويوك اوقيانوس گولئيني، كردى: ئيسكوواي گهوره

Morphological characteristics: 53-58 cm length and 132-140 cm wingspan. A large and bulky dark gull-like bird with broad wings, bold white flash on base of primaries, strong bill with hook at tip, and rather short rounded tail. Sexes similar with no seasonal variation. Two species may occur in Iran, both from southern oceans and both migrating north over Indian Ocean in non-breeding season. Adult Brown Skua C. antarctica dark brown all over, with rufous to offwhite streak on centre of each feather of mantle, scapulars, upper wing-coverts, and flanks, large white patch on base of primaries, and black bill and legs; adult South Polar Skua C. maccormicki smaller, with relatively shorter and more slender bill, shorter legs, and smaller white patch at primary-base; plumage far more uniform dull grey, sometimes with nape and neck bleached to almost grey-white. Juveniles like adult, but juvenile Brown Skua with less regular rufous streaking on upperparts; juvenile South Polar Skua with feather-tips gradually wearing to pale grey, especially on neck and underparts, flanks appearing barred with pale and dark grey.

Biological characteristics: A true sea-bird, rarely venturing inland, in Iran mostly seen on offshore waters, visiting land only to breed on grassy turf or bare soil on coasts and islands. Solitary outside breeding season, but attracted to flocks of feeding sea-birds, several birds may join such parties. More active in strong wind with quick and powerful wing-beats and lateral changes in body angle. Feeds mostly on fish, showing strong rapid maneuvers while fishing; also feeds by scavenging and kleptoparasitism.

Distribution and abundance: A vagrant to Persian Gulf, with singles occasionally seen in Bushehr and Hormozgan, mostly near islands.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

Stercorarius pomarinus

Pomarine Skua

تركى: تل قويروق اوقيانوس گولئينى، كردى: ئيسكوواى كلك بادراو

اسکوای دم پیچ

Morphological characteristics: 46-51 cm length and 125-138 cm wingspan. A fairly large skua with strong bill, thick head, and fairly long tail, central tail-feathers elongated and broad with blunt tip and twisted around axis. Sexes almost similar with marked seasonal variation. Shows a diversity of dark to pale morphs, pale morph more common. Breeding adult in pale morph has blackbrown nape, lore, and cap down to below eye. Upperparts, upper wing-coverts, and rump dark slate-grey, neck and underparts white, shading to dark grey on rear of flanks and under tail-coverts; a buff collar visible on throat and nape. Dark morph is grey-brown above and brown below with narrow pale bars. Adult non-breeding in pale morph generally paler except for dark spots on upper- and underwing; nape, lower face, and throat streaked, and tail with black-and-white $bars. Seasonal\ variation\ not\ considerable\ in\ dark\ morph.\ Juvenile\ lacks\ elongated$ central tail-feathers and has dark and buff spots on head and body and is densely barred buff on belly.

Biological characteristics: Prefers open seas and oceans, rarely seen on inland waters. Outside breeding season concentrates in (sub)tropical seas where cold and warm water mix and provide high concentration of food, attracting flocks of sea-birds. Gregarious on migration; in spring, flocks sometimes fairly large, but in late summer and autumn more solitary or in small flocks. Flight with strong wing-beats; when hunting actively, combines great speed and agility with somersaults, dives, and other maneuvers. Feeds chiefly on fish, obtained mainly by food-piracy but also directly from sea or by scavenging.

Distribution and abundance: A regular passage migrant and winter visitor off the Makran coast, with some non-breeders probably remaining in these areas throughout summer. Also a very scarce passage migrant in the south Caspian region and Urumiyeh Lake.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۶ تا ۵۱ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۲۵ تا ۱۳۸ سانتیمتر است. پرندهٔ اقیانوسی بزرگجثه با منقار بزرگ، سر پهن و دم به نسبت بلند است که دو پر میانی آن بلندتر و در انتها پیچ خورده است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی ریختهایی متنوع از کاملاً تیره تا روشن دارد که ریخت روشن در این پرنده معمولتر است. پرندهٔ بالغ در ریخت روشن در دورهٔ جوجه آوری پیشانی، تارک سر، فاصلهٔ بین چشمها تا منقار و قسمتهای جلویی گونهها قهوهای مایل به سیاه دارد. روتنه، پوشپرهای بالها و دمگاه خاکستری دودی، شکم و پوشپرهای زیر دم قهوهای خاکستری روشن و مابقی بخشهای زیرتنه سفید است و طوق نخودی رنگی در گلو و پس گردن دارد. در ریخت تیره، روتنه قهوهای خاکستری و زیرتنه قهوهای است و راهراه عرضی باریک و روشنی روی آن دیده میشود. پرندهٔ بالغ با ریخت روشن در پروبال زمستانه، به جز لکههای تیره در رو و زیر بالها، در سایر بخشهای بدن رنگ پریده تر و پس گردن، بخش پایینی صورت و گلو راهراه و دم دارای نوارهای سیاه و سفید عرضی است. در ریخت تیره تغییرات فصلی، چندان مشهود نیست. پرندهٔ نابالغ فاقد پرهای بلند دمی است و لکههای قهوهای تیره و نخودی فراوانی در سر و بدن و راهراه عرضی متراکمی در

ویژگیهای زیستی: دریاهای آزاد و به ندرت در آبهای داخلی دیده میشود. در خارج از دورهٔ جوجهاَوری به صورت سرگردان به ویژه در مناطقی که جریانهای قوی رو به بالای اَب س تمرکز بالای مواد غذایی میشود، حضور مییابد. در زمان مهاجرت پرندهای اجتماعی است، دستههای بهاره آنها تقریباً بزرگ است ولی در پاییز و اواخر تابستان دستههای کوچکتری تشکیل میدهند. پروازش با بالزدنهای قوی همراه است، هنگام شکار پروازی سریع و چابک دارد که با شیرجه رفتن، غوص کردن و مانورهای متعدد به اجرا درمی آید. بیشتر از ماهیها تغذیه می کند و شکار خود را به طور مستقیم از دریا و یا با لاشهخواری و تصاحب طعمه سایر پرندگان

پراکنش و فراوانی: مهاجر عبوری و زمستان گذران دور از سواحل مکران است. همچنین تعدادی پرندهٔ غیرجوجهاَور تابستانها در این منطقه باقی میمانند. گزارشهایی از حضور این پرنده به صورت مهاجر عبوری نادر در نواحی جنوبی دریای خزر و دریاچهٔ ارومیه در دست است. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

Stercorarius parasiticus

Arctic Skua

تركى: قوتوب اوقيانوس گولئيني، كردى: ئيسكوواي قوتبي

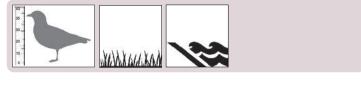
اسکوای قطبی

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۱ تا ۴۶ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۱۰ تا ۱۲۵ سانتیمتر است. پرندهٔ اقیانوسی متوسط جثه ای است که دو پر میانی دم بلندتر ولی برخلاف «کاکایی اقیانوسی دم پیچ» فاقد پیچش انتهایی است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. دارای ریختهای متنوع از کاملاً تیره تا روشن در بالغها (ریخت روشن معمولتر است) و رنگ زرد قهوهای در نابالغها است. در پرندهٔ بالغ در ریخت روشن در دورهٔ جوجه آوری فاصلهٔ چشمها تا منقار و تارک سر تیره، روتنه و دمگاه، پوشپرهای بالها، شکم و پوشپرهای زیردم یکدست قهوهای خاکستری و بخشهای پایینی سر، پس گردن و مابقی بخشهای زیرتنه سفید است. گوشپرها و دو طرف گردن زرد تا زرد کمرنگ است. ریخت حد واسط تا حدی شبیه به ریخت روشن است ولی روتنهٔ اندکی تیرهتر، شکم و پهلوهای تیره و نوارهای دودی رنگ کامل یا ناقصی بر روی سینه دارد. ریخت تیره، بدن یکدست قهوهای دودی دارد؛ تارک سر تیرهتر و بخش پایینی صورت اندکی به زردی میگراید. در خارج از این دوره در ریختهای روشن و حد واسط رنگ بدن تغییر زیادی نمی کند. مابقی بخشهای بدن به واسطه نوک زرد و سفید پرهای تازه روییده رنگ پریدهتر به نظر میرسد و دمگاه و شکم نوارهای سیاه مایل به قهوهای و سفید دارد. رنگ بدن در پرندهٔ نابالغ متغیر است. پرندهٔ نابالغ با رنگ کلی قهوهای مایل به زرد و رامراه عرضی باریک در بدن (به ویژه زیرتنه) قابل تشخیص است. منقار خاکستری مایل به

آبی با نوک تیره و پاها نیز به همین رنگ و نوک انگشتان سیاه است. **ویژگیهای زیستی:** دریازی است و به ندرت در آبهای ساحلی یا داخلی دیده می شود. در خارج از

Morphological characteristics: 41-46 cm length and 110-125 cm wingspan. A medium-sized skua with two elongated central tail-feathers in summer, resembling Pomarine Skua S. pomarinus but elongated tail-feathers not twisted. Sexes similar with marked seasonal variation. Breeding adults show three morphs, with the pale morph more common. Breeding adult in pale morph, with blackish cap and lore, ear-coverts and sides of neck with glossy yellow feather-tips, wholly slate-brown upperparts, rump, belly, under wing-coverts, and lower head; nape and rest of underparts white. Breeding adult in intermediate morph, like pale morph but rather darker above, belly and flanks dark with dark slate-brown breast-band. Breeding adult in dark morph, entirely uniform dark brown except for blackish cap and yellow feather-tips to side of head. Non-breeding plumage very similar to breeding plumage in pale and intermediate morphs, but with white and yellow tips to fresh feathers, making other parts look pale, and rump and belly with black-brown and white bars. Juvenile shows different colours; generally yellowish brown, barred brown especially on underparts, bill blue-grey with dark tip, legs also blue-grey, and toes black at tip.

Biological characteristics: A sea-bird, rarely seen on coastal or inland waters, except during breeding season. Flight fluid and lithe, slow and straight with curved wings, often low above water, as if hiding between waves in search for potential prey. Chasing flight impressive, with marked bursts of acceleration, graceful aerobatics, somersaults, and rapid turns. Gait rather waddling and duck-like, in walk or run, with head held upwards and tail reaching ground. Feeds mainly on fish, obtained mainly by food-piracy but also directly from sea or by scavenging. Distribution and abundance: A regular passage migrant and winter visitor to Persian Gulf and off the Mekran coast, with some non-breeders probably remaining throughout summer. Scarce on migration in the south Caspian

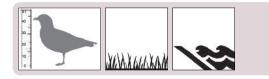
Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

اسکوای دم دراز Stercorarius longicaudus

Long-tailed Skua

تركى: اوزون قويروق اوقيانوس گولئيني، كردى: ئيسكوواي كلك درێژ

Morphological characteristics: 48-53 cm length (including elongated tail-feathers) and 105-117 cm wing-span. The smallest skua, with slim body, short bill, and two elongated central tail-feathers extending 14-25 cm beyond other tail-feathers. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult has yellow cheek, white neck, and sooty-black crown, upperparts, and lore. Upper wing-coverts and flight-feathers dark, with white base to first two tailfeathers visible at close range. Underparts white with varying amount of grey on flanks and lower belly to under tail-coverts. Legs blue-grey and bill short, narrow, and dark-coloured. Non-breeding adult has wing as in breeding, but feathers pale due to wear, also with dark streaks on throat, flanks, and undertail, broader bars on breast, and elongated tail-feathers absent or growing. Juvenile with dark grey-brown upperparts streaked light grey, underparts lighter with white underwing patches. Wedge-tailed, with black-and-white bars on rump. Biological characteristics: A sea-bird, rarely seen on inland waters. Flight resembling terns Sterna. Hovers freely and pecks food from water surface. Gait fairly similar to Arctic Skua S. parasiticus. On breeding sites, feeds on lemmings, voles, insects, and berries, but in rest of year mainly on fish. Less prone to food-piracy and scavenging than other skuas, food more often taken directly from sea.

Distribution and abundance: A vagrant to the south Caspian region. Conservation status: This bird is not listed in the global or national

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۸ تا ۵۳ سانتیمتر (با احتساب پرهای بلند دم) و گستردگی بالها ۱۰۵ تا ۱۱۷ سانتیمتر است. کوچکترین اسکوا با بدن باریکتر و منقار کوتاهتر است و دو پر میانی دم آن خیلی طویل (۱۴ تا ۲۵ سانتیمتر بلندتر از سایر پرها) شده است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ گونهها زرد، گردن سفید، روتنه، تارک سر و فاصلهٔ منقار تا چشمها سیاه دودی است. پوشیرهای روی بالها خاکستری و شاهپرهای پرواز تیره هستند. محور دو پر اولیهٔ دم به رنگ سفید و از فاصله نزدیک قابل مشاهده است. زیرتنه تا قسمت بالای سینه و پهلوها خاکستری است و از آن پس به سفیدی میگراید. پاها به رنگ خاکستری اَبی و منقار کوتاه، باریک و تیره است. در انتهای پاییز پرها فرسوده و رنگ بدن پرنده نامشخصتر و خطوط تیرهای در گلو، پهلوها و زیر دم و به صورت پهنتر در سینه نمایان می شود. همچنین دو پر بلند میانی دم را از دست میدهد و یا این پرها کوتاهتر و در حال رشد هم در پرندهٔ نابالغ روتنه قهوهای خاکستری تیره همراه با خطوط خاکستری روشن و زیرتنه اندکی روشنتر است، لکههای سفید رنگی نیز زیر بالها دارد. همچنین دم در انتها مثلثی شکل و خطوط عرضی سیاه و سفیدی روی دمگاه دیده میشود.

ویژگیهای زیستی: دریازی است و به ندرت در آبهای داخلی دیده میشود. پروازی سبک و شبیه به پرستوهای دریایی دارد و قادر است تا در زمان پرواز طعمه را از سطح آب به چنگ آورد. راه رفتنش تا حدودی شبیه به «اسکوای قطبی» است. در سرزمینهای جوجهآوری در توندرا اغلب از لمینگ، ولها، حشرات و میوههای سته و در سایر اوقات سال بیشتر از ماهیها تغذیه می کند. طعمه خود را به طور مستقیم از دریا صید می کند و یا با لاشهخواری و تصاحب طعمهٔ سایر پرندگان غذا به دست می آورد.

پراکنش و فراوانی: به صورت سرگردان در نواحی جنوبی دریای خزر دیده شده است. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

€E

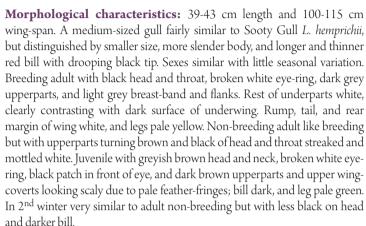
ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۹ تا ۴۳ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۰۰ تا ۱۱۵ سانتیمتر است. کاکایی کوچک تا متوسطجثه و تا حدودی شبیه به «کاکایی دودی» است ولی به واسطهٔ جثهٔ کوچکتر و اندام باریکتر و منقار بلندتر، باریکتر و قرمز تیره با نوک سیاه از آن متمایز میشود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری سر سیاهی دارد که این سیاهی تا جلو گردن امتداد یافته و با دو لکهٔ سفیدرنگ هلالی شکل در بالا و پایین چشمها دیده می شود. روتنه خاکستری، سینه خاکستری روشن و سایر بخشهای زیرتنه سفید است که در پرواز در تضاد اَشکاری با سطح تیرهٔ زیر بالها به چشم می آید. حاشیهٔ عقبی بالها، دم و دمگاه سفید و پاهای زرد کمرنگ دارد. در خارج از این دوره روتنه به قهوهای میگراید و رگهرگهٔ روشنی در سر دیده می شود. پرندهٔ نابالغ سر و گردن قهوهای مایل به خاکستری دارد، حلقه دور چشمها سفید منقطع است و در فاصلهٔ بین چشمها و منقار لکه سیاهی دیده می شود. همچنین روتنه قهوه ای تیره است و به واسطهٔ حاشیه روشن پوشپرهای روتنه و روی بالها، فلسدار به نظر میرسد. منقار نیز تیره و پاها سبز رنگ پریده هستند. پرندهٔ نابالغ در سال دوم شبیه بالغها در پوشش زمستانه است ولی سیاهی کمتری در سر دارد و منقار تیره است.

ویژگیهای زیستی: مناطق ساحلی، لنگرگاهها و صخرههای مرجانی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پرندهای اجتماعی است و در طول سال در دستههای کوچک و بزرگ دیده می شود. پروازی باشکوه، سریع با بالزدنهای سست دارد، با چابکی از سطح زمین به پرواز درآمده و فرود می آید. تمایل چندانی به شنا ندارد، هرچند روی آب به استراحت شبانه می پردازد. بیشتر از ماهیها، همچنین سختپوستان و نرمتنان تغذیه می کند و در اطراف لنگرگاهها به تغذیه از

کاکایی چشم سفید Larus leucophthalmus White-eyed Gull

تركى: چينى گوز گولئين، كردى: ماسيگرهى چاوسپى

Biological characteristics: Prefers coasts, harbours, and coral reef. Gregarious, nesting in dispersed colonies and occurring in small or large flocks outside breeding season. Flight easy and fast, with loose wing-beats; takes off and lands with agility. Perches freely on rocks and coral banks, as well as human artifacts, but no tendency to roost on water surface. Feeds mainly on fish at sea, less prone to feed on rubbish in harbours, but some benthic prey taken on mudflats at low tide.

Distribution and abundance: A vagrant, seen in eastern Baluchestan. **Conservation status:** Globally has been listed as Near Threatened (NT) in IUCN red list. Also concerned as protected species in Iran and is of conservation values.

کاکایی دودی Larus hemprichii

Sooty Gull (Hemprich's Gull)

تركى: بز گولئين، كردى: ماسيگرهى بۆر

Morphological characteristics: 42-45 cm length and 105-118 cm wing-span. A medium-sized dark gull, rather similar to White-eyed Gull *L. leucophthalmus*, but distinguished by larger size, relatively broader and shorter wings, lack of broken white eye-ring, less white on neck, darker and browner upperparts, and straight thick green bill. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult distinguished by sooty-brown head, neck, and throat, dark grey-brown upperparts, and grey breast. Small white spot above eye, large white patch on side of neck extending narrowly to upper hindneck. In flight, dark brown underwing contrasts with white of underparts. Rump, tail, and rear margin of wing white, legs yellow, and bill long, thick, and greenish with a black band near its red tip. Non-breeding adult with paler brown head, spotted white; semi-collar on nape greyer and less distinct. Juvenile with lighter brown upperparts, looking scaly due to buff-white feather-fringes; tail with broad brown terminal band, conspicuous in flight. Also has dark-tipped greyish blue bill and olive to blue-grey legs.

Biological characteristics: A coastal bird, mostly seen along sandy or stony coasts and in harbours and coastal settlements; never observed inland. Gregarious. Usually seen flying around ships and fishing boats to feed on offal. Roosts on waterfronts, cliffs, and sandy beaches. Omnivorous; obtains food by scavenging along coasts, above inshore waters and on exposed mudflats. **Distribution and abundance:** A common non-breeding visitor to Persian Gulf coast, Strait of Hormoz, and coast of Baluchestan throughout the year. **Conservation status:** Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۲ تا ۴۵ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۰۵ تا ۱۱۸ سانتی متر است. کاکایی متوسطجنه و به نسبت تیره رنگی است که تا حدودی شبیه به «کاکایی چشم سفید» به نظر می رسد ولی به واسطهٔ جنهٔ بزرگتر، بالهای پهنتر و کوتاهتر، رنگ سبز منقار، فقدان حلقه سفید منقطع دور چشمها، سفیدی کمتر در گردن و روتنهٔ تیرهتر از آن متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری با سر و گردن قهوهای تیره، روتنهٔ خاکستری تیره مایل به قهوهای و سینهٔ خاکستری مشخص است. خطوط هلالی سفیدی بالای چشمها و نیم طوقی به همین رنگ در پس گردن دارد. در پرواز زیر بالها قهوهای تیره و در تضاد آشکاری با زیرتنهٔ سفیدش به چشم می آید. حاشیهٔ عقبی بالها، دم و دمگاه سفید، پاها زرد کمرنگ، منقار دراز، کلفت و مایل به سبز است و نزدیک به نوک قرمزش نوار سیاهی دارد. در خارج از این دوره، سر قهوهای روشن با لکههای سفید پراکنده، روتنه رنال بی و به واسطهٔ حاشیهٔ سفید نخودی پرها ظاهری فلس دار نشان می دهد. نوار پهنی به رنگ قهوهای مایل به سیاه در انتهای دم دارد که در پرواز به خوبی دیده می شود. منقار آبی مایل به قهوهای مایل به سیاه در انتهای دم دارد که در پرواز به خوبی دیده می شود. منقار آبی مایل به قهاکستری و نوک آن تیره و پاها زیتونی تا خاکستری مایل به آبی است.

ویژگیهای زیستی: دریازی است و بیشتر در سواحل سنگی و ماسهای دیده میشود. پرندهای اجتماعی است و از سواحل دریاها دور نمیشود. اغلب در حال پرواز اطراف کشتیها و قایقهای ماهیگیری برای تغذیه از بقایای ماهیها دیده میشود و روی اسکلهها، صخرهها و سواحل شنی به استراحت شبانه میپردازد. همهچیزخوار است و غذای خود را بیشتر با لاشهخواری در نوار ساحلی به دست میآورد.

پراکنش و فراوانی: سراسر سال به صورت غیر جوجه آور در سواحل خلیج فارس، تنگهٔ هرمز و سواحل بلوچستان دیده می شود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی است.

259

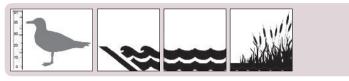

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۰ تا ۴۲ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۱۰ تا ۱۳۰ سانتیمتر است. کاکایی متوسطج ه با سر گرد و منقاری کوچک و ظریف به رنگ زرد است. نر و ماده همشکل (نر اندکی بزرگتر) و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری سر و بدن سفید و روتنهٔ خاکستری روشن با تهرنگ آبی دارد. نوک بالها سیاه همراه با لکههای سفید مشخصی است که در هنگام پرواز به خوبی نمایان است. پاها زرد مایل به سبز هستند. در خارج از این دوره رگهرگهٔ خاکستری در سر ظاهر می شود و منقار تیرهتر با نوار سیاهی نزدیک به نوک دیده میشود. پرندهٔ نابالغ با سر و سینهٔ قهوهای مایل به خاکستری و روتنه قهوهای با ظاهر فلسدار از بالغها متمایز می شود. منقار گوشتی رنگ و نوک آن سیاه و پاهایی به همین رنگ دارد. در پرواز دمگاه و دم سفید و نوار پهن سیاه رنگی در انتها دارد. همچنین شاهپرهای پرواز سیاه، جلوی بالها خاکستری قهوهای با لکهلکههای نخودی و پوشپرهای روی بالها خاکستری است. پرندهٔ جوان در اولین زمستان شبیه به بالغها است ولی بالها و دم همچنان رنگ آمیزی قبل را حفظ می کنند و در دومین زمستان رنگ بدن خیلی به بالنها شبیه می شود.

ویژگیهای زیستی: سواحل دریاها، مصبها، دریاچههای داخلی، تالابها، رودخانهها و کشتزارها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. در جریانهای هوایی تند، بالزدنهایی عمیق با بالهای خمیده دارد. به خوبی راه میرود و شنا می کند. اغلب با شکار حشرات آبزی، خشکیزی و ماهیها تغذیه می کند ولی گاهی با دزدیدن غذای دیگر پرندگان و لاشهخواری غذای خود را تامین می کند. پراکنش و فراوانی: زمستان گذران معمول سواحل جنوبی دریای خزر است که تعداد آنها بسته به سختی زمستان از سالی به سال دیگر در نوسان است. همچنین به تعداد کم زمستان گذران معمول در استان خوزستان و به صورت نادر در سواحل خلیج فارس تا تنگهٔ هرمز است. گاهی زمستانها در استانهای آذربایجان، تهران، مرکزی، اصفهان و فارس نیز دیده میشود.

Larus canus کاکایی نوک سبز **Common Gull (Mew Gull)**

تركى: گوى دىمدىك گولئين، كردى: ماسىگره

Morphological characteristics: 40-42 cm length and 110-130 cm wing-span. A medium-sized gull with round head and small and slender allyellow bill. Sexes similar (male slightly larger) with little seasonal variation. Breeding adult wholly white with fairly light blue-grey upperparts, wing-tip black with white patches, conspicuous in flight. Legs greenish yellow. Nonbreeding adult with grey streaks on cap, neck, and breast, and darker bill with black band near tip. Juvenile distinguished from adult by heavy grey-brown streaking on head, neck, breast, and flanks, and brown upperparts with buff feather-fringes, appearing scaly; bill pink-flesh with black tip, legs also pinkflesh. In flight, rump to tail white, tail with broad black terminal band; flightfeathers black, forewing grey-brown with buff scaling, both contrasting with grey greater upper wing-coverts. In 1st winter, body as adult winter, but wing and tail still as in juvenile, in 2nd year much like adult.

Biological characteristics: Prefers coasts of seas and estuaries, but more than many other gulls also found inland at lakes, wetlands, rivers, or well-away from water in meadows and farmland. Flight steady, with rows of wing-beats alternated by glides, but in strong wind wing-beats noticeably deep with fairly narrow wings sharply angled. Walks and swims well. Chiefly feeds on terrestrial invertebrates, especially earthworms, sometimes obtained by foodpiracy on waders, but also on insects pecked from plants or in air, and on fish obtained by direct predation or scavenging.

Distribution and abundance: A common winter visitor to the south Caspian coast, with numbers fluctuating widely from year to year depending on the severity of winter. Also a regular winter visitor in small numbers to Khuzestan and a scarce winter visitor farther south along Persian Gulf coast to Strait of Hormoz. Occasionally recorded in winter in Azarbaijan, Tehran area, Markazi, Esfahan, and central Fars.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

Great Black-backed Gull

Larus marinus

تركى: كورگى قارا بويوك گولئين، كردى: ماسيگرەي پشت رەشى گەورە

کاکایی پشت سیاه بزرگ

Morphological characteristics: 64-78 cm length and 150-165 cm wingspan. The largest gull with large head, thick neck, stout bill, and long and broad wings, greatly similar to Lesser Black-backed Gull *L. fuscus*, but distinguished by broad white rear border to wings, more white on wing-tips, larger size, and dull pink legs. Sexes similar (male slightly larger) with little seasonal variation. Breeding adult easily distinguished by blackish upperparts and wings and white head, rump, tail, and underparts. Also has yellow bill with red patch near the tip of lower mandible. Non-breeding adult with pale brown streaks on head and blacker wings and upperparts. Juvenile has pale brown upperparts and upper wing-coverts, marked with bold light yellow and black bars and spots, dark streaks on head, black bill, brown arcs or spotting on underparts, and narrow dark bars on tail-tip.

Biological characteristics: A sea-bird, often seen resting along coasts, in harbours, and on islets and estuaries, but often moves to offshore zones to feed. Compared with Lesser Black-backed, flight slower with stronger wingbeats. Swims well. An eager hunter, mainly feeds on fish, carrion, chicks, and prey of other birds especially sea ducks and cormorants.

Distribution and abundance: A vagrant along the south Caspian coasts and northern Persian Gulf.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۶۴ تا ۷۸ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۵۰ تا ۱۶۵ سانتی متر است. بزرگترین کاکایی با سر بزرگ، گردن کلفت، منقار حجیم و بالهای کشیده و پهن است و شباهت زیادی به «کاکایی پشتسیاه کوچک» دارد ولی به واسطهٔ جثهٔ بزرگتر، لکههای سفید بزرگتر در انتهای بالها و پاهای به رنگ صورتی مات از آن متمایز می شود. نر و ماده همشکل بزرگتر در انتهای بالها و پاهای به رنگ صورتی مات از آن متمایز می شود. نر و ماده همشکل (نر اندکی بزرگتر) و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری به واسطهٔ روتنه و بالهای مایل به سیاه و سر، دم، دمگاه و زیرتنهٔ سفید مشخص است. منقار زرد همراه با لکهٔ قرمزی نزدیک به انتهای نیمنوک پایین است. در خارج از این دوره، رگهرگهٔ ظریف و قهوهای رنگی روی سر دیده می شود و روتنه و بالها سیاهتر به نظر می رسند. در پرندهٔ نابالغ روتنه و پوشپرهای روی بالها قهوهای کمرنگ است و به واسطهٔ خالهای سیاه و زرد کمرنگ پرها ظاهری شطرنجی دارد. همچنین رگهرگهٔ تیرهای در سر، لکههای قهوهای رنگی در زیرتنه و نوار تیرهٔ باریک و ناقصی نزدیک به انتهای دم دارد. منقار نیز سیاه است.

ویژگیهای زیستی: دریازی است و اغلب در امتداد سواحل، لنگرگاهها، خورها و مصبها دیده می شود، ولی گاهی تا مسافت زیادی از خشکی فاصله می گیرد. نسبت به «کاکایی پشتسیاه کوچک» پروازی آرامتر با بال زدنهای قویتر دارد. به خوبی شنا می کند. شکارچی حریصی است و اغلب از ماهیها، جوجهٔ پرندگان، طعمهٔ سایر پرندگان به ویژه اردکهای دریایی و باکلانها و همچنین بقایای بدن سایر جانوران دریایی تغذیه می کند.

پراکنش و فراوانی: به صورت سرگردان در سواحل جنوبی دریای خزر و سواحل شمالی خلیج فارس دیده می شود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

